

Extraordinari 30 anys

SIÓ amb els agramuntins del març de 1964

Almanac

R. Bernaus

MARÇ: Mes de 31 dies, tercer de l'any del calendari gregorià.

Els dies tornen a allargar-se fins a igualar-se amb les nits:

El dia 1 el sol surt a les 6h 26m, i es pon a les 5h 42m

El dia 31 el sol surt a les 5h 36m, i es pon a les 6h 15m

Les fases de la lluna:

Quart minvant	☾	el dia 4	a les 4h 53m de la tarda
Lluna nova	●	el dia 12	a les 5h 5 m de la tarda
Quart creixent	☽	el dia 20	a les 12h 14m del migdia
Lluna plena	☽	el dia 27	a les 11h 9m del matí

El dia 20 comença la PRIMAVERA a l'hemisferi nord (equinocci de primavera).

El dia i la nit tenen la mateixa durada. El sol entra a la constel·lació d'ÀRIES.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

És el més variable dels mesos de l'any. Els llunaris antics el representaven en la figura d'un minyó amb tres cares: una que bufava, una altra de riallera i la tercera ferrenya, les quals volen simbolitzar les variacions del temps. Aquestes cares són també, per alguns, la personificació del vent, molt propi d'aquesta època:

*El març comença
com una cordera
i acaba com una fera.*

*Març marçador,
que de nit fa fred
i de dia calor.*

Dia 19: Sant Josep. El sant patriarca, pare putatiu de Jesús, va restar semioblidat per l'Església occidental durant molts anys. La seva devoció no es fa important fins al s. XVIII. De tota manera, a Catalunya, el seu patronatge ha tingut tradicionalment molta notorietat, essent un nom molt popular entre els homes i les dones fins fa pocs anys:

*De Joseps, Joans i ases
n'hi ha a totes les cases.*

Dia 25: L'Anunciació de la Mare de Déu, també conegut com l'Encarnació de Crist. Fins mitjans s. XIV tal dia com avui començava l'any.

Dia 27: Diumenge de Rams. L'Església celebra l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem, on fou rebut amb palmes, branques de llorer i olivera. En record d'aquest fet es conserva la tradició de beneir el ram o palmó. Antigament tothom hi anava tan mudat com podia:

*Pel Diumenge dels Rams
qui no estrena no té mans.*

Dia 31: Dijous Sant. Havia estat una de les festes de precepte més importants de l'any. Crist era posat al Monument i es parava qualsevol activitat.

LLEI PENITENCIAL

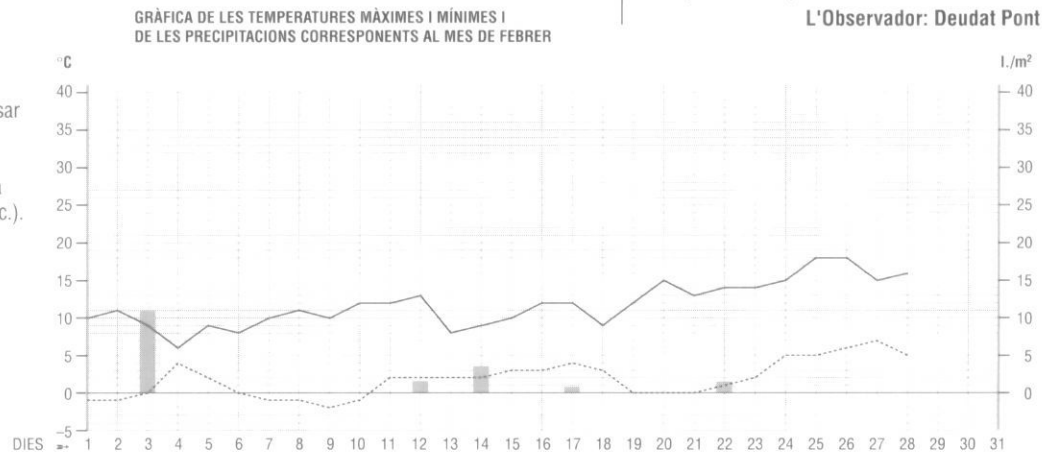
Som en temps de Quaresma i vivim en una comarca de cultura tradicional catòlica, per això aquest mes recordarem la **Llei Penitencial** de l'Església, encara vigent. Els catòlics practicants la segueixen, a molta gent gran els portarà records d'infantesa i als més joves, si la volen posar en pràctica, els servirà almenys per mantenir la línia, baixar el seu nivell de colesterol i per fer alguna bona obra substitutòria:

- 1: **El Dimecres de Cendra i el Divendres Sant** són dies de dejuni i abstinència.
- 2: **Tots els divendres de Quaresma** són dies d'abstinència de carn (menys quan s'escauen en festa de precepte).
- 3: **Els restants divendres de l'any** (si no són festa de precepte) també són dies de penitència, que pot complir-se:

- a) Amb una abstinència de carn, com per la Quaresma.
- b) Realitzant actes de pietat i d'oració, preferentment en família o en grup (resar el Rosari, participar en la Santa Missa, llegir la Sagrada Escripura, etc.).
- c) Amb actes de mortificació (abstinència voluntària, no assistir a espectacles, etc.).
- d) Realitzant obres de caritat (visita a malalts, almoines, etc.).

- 4: **La llei d'abstinència obliga des dels 14 anys. La de dejuni, des dels 18 fins als 60.**

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - -
Precipitacions: ■

Demografia

(Mes de febrer de 1994)

NAIXEMENTS

Irina Esteve i Teruel	dia 21 de gener
Roger Clotet i Miralles	dia 2 de febrer
Marc Oliva i Alfonso	dia 10
Arnau Bosa i Sala	dia 15

MATRIMONIS

Josep-Maria Romero i Pérez i	
Noemí Solé i Roman	dia 19

DEFUNCIONS

Maties Masià i Masià	85 anys, dia 9
Jacint Fontanet i Añé	71 anys, dia 11
Àngel Cortés i Duarri	78 anys, dia 23

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

Dia 3	11 l./m²
Dia 12	1'6 l./m²
Dia 14	3'5 l./m²
Dia 17	0'7 l./m²
Dia 22	1'4 l./m²
TOTAL	18'2 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL FEBRER

Màxima del mes	18°, dies 25 i 26
Mínima del mes	-2°, dia 9
Oscil·lació extrema mensual	20°
Mitja de les màximes	11'821°
Mitja de les mínimes	1'821°
Mitja de les mitjanes	6'821°

L'Observador: Deudat Pont

LA QUINTA DEL MARÇ DEL 64

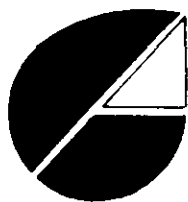
SIÓ celebrà amb els agramuntins nascuts durant el mes de març de 1964 els trenta anys de vida.

La nostra revista ha volgut commemorar el trentè aniversari de la seva fundació amb aquells agramuntins que també varen néixer durant aquell mes de març del 64. Per aquest motiu els reuní i, juntament amb la redacció, es celebrà aquesta efemèrides. Durant

aquell mes es produïren onze naixements, segons consta en el Registre Civil de la Vila: 8 nois i 3 noies, dels quals se n'han pogut localitzar 8 i reunir 7 per a la celebració.

Els que participaren a la festa, de la qual n'hem tret la fotografia que il·lustra

la portada, foren per ordre de naixement: Margarida Martí, Robert Llorens, Manuel Esteban, Xavier Secanell, Maria del Pilar López, Josep Mª Farré i Josep Padullés. La resta són: Josep-Antoni Castro, M. Assumpció Regué, Jaume Piera i Jordi Bellavista.

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

ÀNGEL COLOM A AGRAMUNT

El Secretari General d'Esquerra Republicana de Catalunya visità la vila on presidí un acte del seu partit i recorregué "Lo Pardal" i l'Espai Guinovart.

El president del Grup d'ERC al Parlament de Catalunya, Àngel Colom, visità Agramunt el divendres dia 25 de febrer. El motiu de la seva estada era, especialment, mantenir un contacte amb representants del seu partit a les localitats de la comarca de l'Urgell de cara les properes eleccions europees i les municipals. Aquesta assemblea es celebrà a la sala de sessions de la Casa de la Vila a partir de les nou del vespre.

Més de dues hores abans, Colom havia arribat a Agramunt i, després de ser rebut a la plaça de l'Església pel regidor del seu partit, Jordi Padullés, i militants i simpatitzants es dirigí a l'Ajuntament per tal de saludar l'alcalde o, en la seva absència, al seu substitut en un acte protocol·lari prèviament concertat.

En el moment de creuar la porta d'entrada, dos policies municipals impediren el pas als fotògrafs i periodistes, entre ells un representant de SIÓ, que cobrien la visita de Colom a la nostra vila. Davant d'aquesta actitud, Colom es negà també a entrar i mostrà la seva estranyesa per un fet tan

Colom amb Viladot recorrent "Lo Pardal".

inhabitual. Acte seguit un dels dos membres que custodiaven la porta, junt amb el regidor, pujaren al despatx de l'alcalde per exposar la tensa situació

creada amb aquesta prohibició.

Mentrestant, el parlamentari català, els seus acompanyants i periodistes esperaven a l'entrada. Després d'una bona estona, policia i regidor baixaren i el primer explicà a Colom que es continuava vetant la presència dels periodistes a la trobada però que podien accedir a la resta de l'edifici, argumentant que aquest era el costum, a Agramunt, en no ser una visita oficial. A continuació es celebrà l'acte protocol·lari amb la participació de quatre regidors de l'equip de govern en representació de l'alcalde que era de viatge.

Després d'aquesta trobada, que va ser qualificada de tensa com a conseqüència del tracte rebut per les autoritats municipals, el President del Grup Parlamentari d'ERC visità "Lo Pardal" acompanyat per Guillem Viladot i a continuació l'Espai Guinovart. Després tingueren lloc els actes interns del seu partit amb assistència de representants de tota la comarca de l'Urgell.

Àngel Colom a l'Espai Guinovart amb el regidor Jordi Padullés i Josep Farreny.

NOVA COLLA SARDANISTA

Per primera vegada, des de fa molts anys, una colla d'Agramunt participa en un campionat sardanista.

L'Agrupació Sardanista Barretina d'Agramunt ha impulsat la formació d'una colla sardanista que, per primera vegada des de l'any 1948 prendrà part en un campionat de sardanes i que porta per nom "Dansaires de Riella" i és de categoria infantil i integrada per un total de 20 nois i noies.

La passada temporada participaren en alguns concursos sense entrar en competició. El debut el varen fer el diumenge dia 27 de febrer a Almacelles. La presentació de la Colla es farà durant la festivitat de Sant Jordi a la plaça del Mercadal, en un acte amenitzat per la Cobla Jovenívola d'Agramunt. La participació "oficial" d'una colla agramuntina es remunta als anys 1947-48 durant la Festa Major.

SOPAR DE LA FAM

La Parròquia organitzà la segona edició d'aquesta vetllada per recollir fons per a Mans Unides.

Amb l'objectiu de recollir fons destinats a la construcció d'una escola en el poblat indi de Samlong, la Parròquia agramuntina organitzà una nova edició del Sopar de la Fam que tingué lloc el divendres dia 25 de febrer en la sala del Foment. També s'obrí una captació o Fila Zero i es destinaren a aquest projecte les col·lectes de les misses del diumenge dia 27. A la vetllada hi participaren la Cobla Infantil, el Mag Krik i dos joves agramuntins, Ramon Boncompte i Remei Areny que relataren les seves experiències a països del Tercer Món. Amb el sopar es recolliren 133.000 ptes. i 203.000 amb les col·lectes i donatius a l'església.

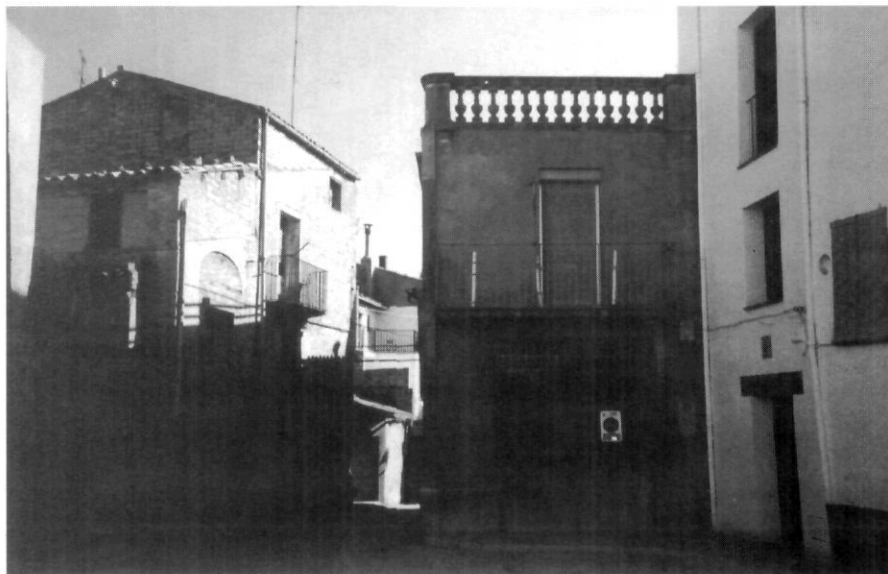
"LO PARDAL 2"

Guillem Viladot amplia la Casa de la Poesia visual amb un nou edifici.

En prou feines inaugurat, "Lo PAR-

DAL" ja ha quedat petit per acollir tanta obra d'en Guillem Viladot i d'altres autors de la poesia visual. Per aquest motiu l'artista ha adquirit un edifici, situat a la cantonada del carrer de la Cúria i la plaça del Pare Gras, d'una

superfície de prop de 150 metres quadrats. A principis de març s'han iniciat les obres d'enderrocament d'aquest vell immoble per aixecar-ne un altre que tindrà uns 600 metres quadrats de superfície en diferents plantes.

La casa de l'esquerra es convertirà en "Lo Pardal 2".

ELS PONTS

Les obres dels ponts sobre el Sió i el Canal són actualitat permanent des de fa mesos.

El pont de la carretera de Tàrrega continua, el dia de tancament d'aquesta

edició, barrat a la circulació cinc mesos després de l'inici de les obres de

Pont de la carretera de Tàrrega.

construcció. Durant un parell de dies, el 23 i 24 de febrer, s'obrí al pas de vehicles. Semblava que definitivament, donat que es retiraren tots els cartells indicadors del desviament. Amb tot, el dia 25 es tornà a tallar malgrat que no s'hi faci obres. Això comporta que alguns veïns l'utilitzin igualment per evitar-se el tomb per l'interior de la població i que molts conductors forasters es trobin perduts dins la vila sense cap indicador.

S'han començat les obres d'ampliació del pont de la carretera d'Artesa sobre el Canal. Les màquines s'han endut una placa de ferro que estava collada en una de les baranes i que recordava la data de la construcció, l'any 1939, mesos després de l'acabament de la Guerra Civil a conseqüència de la qual va ser volat. Ignorem si l'esmentada placa s'ha guardat al Museu Municipal.

També s'ha començat a treballar en la construcció del pont, restringit a vehicles lleugers, que s'ha d'instal·lar al final del Passeig Nou i que servirà d'enllaç amb el Polígon Industrial. Aquest pont substituirà una antiga palanca que fa uns anys s'enretirà durant una crescuda del riu.

Obres del nou pont entre el Passeig i el Polígon.

Detall de la placa collada al pont de la carretera d'Artesa.

La foto grossa ens mostra la barana del pont sense la placa que indicava l'any de la seva construcció.

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

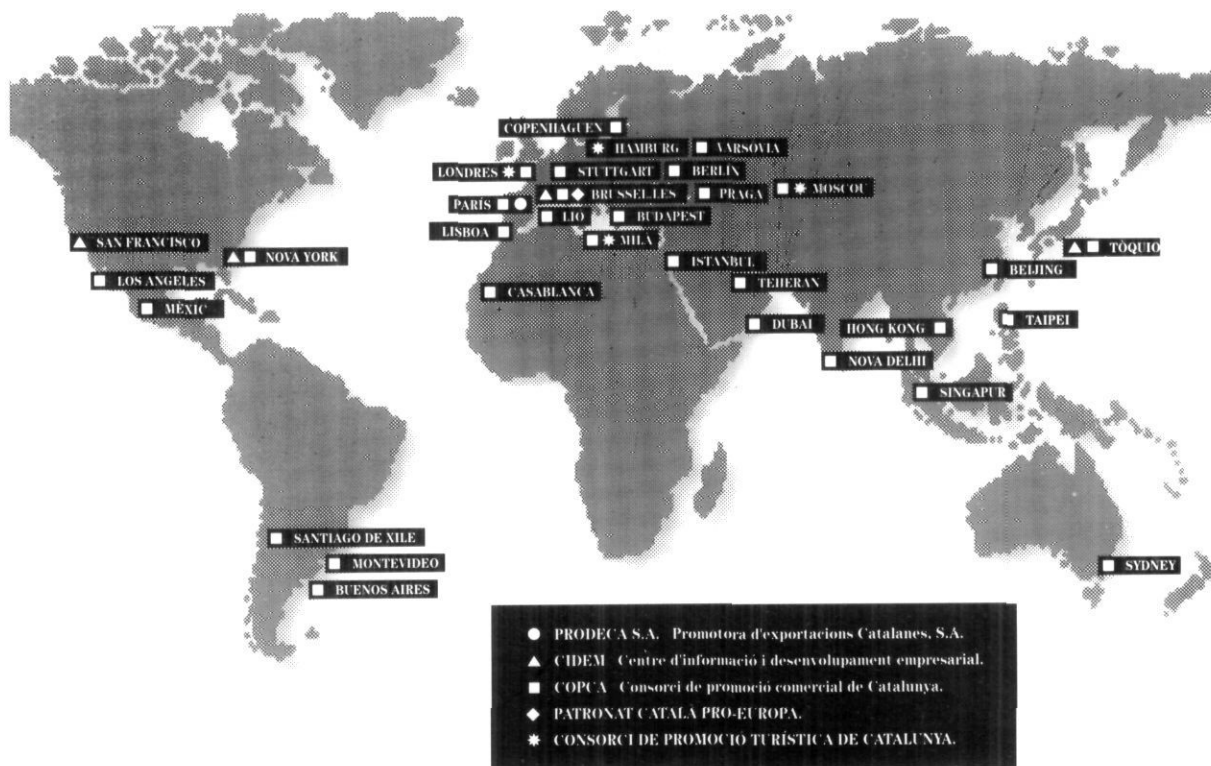
REVISTA SIÓ

Es complauen en convidar-vos a l'acte de presentació dels col·leccionables de SIÓ, amb motiu del 30è Aniversari de la revista, que tindrà lloc el proper dia 26 de març, a les 19 hores, a la Sala d'Actes de Ca la Vila.

Agramunt, març 1994

Generalitat de Catalunya

SI APROFITEM ELS MERCATS INTERNACIONALS, ANIREM ENDAVANT.

En els últims anys, l'economia s'ha internacionalitzat. Això ha provocat que els nostres productes es puguin vendre, no només a Catalunya i Espanya, sinó a tot el món; i això és bo, molt bo, si ho sabem aprofitar.

La Generalitat, a través de diferents organismes, està ajudant els productes, les empreses i la societat catalana en la seva introducció als mercats exteriors.

Així, el COPCA, mitjançant missions empresarials, prospeccions de mercat, certàmens firals, assessoria en xarxes comercials, formació de gestió empresarial, etc., està realçant les empreses que exporten els seus productes.

El CIDEM està assessorant i desenvolupant programes orientats a la millora tecnològica en l'àmbit de la producció i la qualitat, a la racionalització de les estructures empresarials i productives i a la formació de personal.

PRODECA està donant suport a les cooperatives agràries i a la petita i mitjana empresa agroalimentària, a més a més

de promoure i exportar els productes catalans.

El PATRONAT CATALÀ PRO-EUROPA assessora, informa i promou el coneixement, dins la societat catalana en el seu conjunt, en tot allò que està relacionat amb la integració europea.

El CONSORCI DE PROMOCIÓ TURÍSTICA DE CATALUNYA, format per la Generalitat de Catalunya i nombroses entitats del sector turístic, promociona i dona suport a aquest sector a través de la presència i l'assistència tècnica en els mercats turístics.

Però, per damunt de tot, el més important és que tots i cadascun de nosaltres hi posem el nostre esforç, les nostres ganes de millorar. Només la qualitat, el disseny, les millores tecnològiques, l'especialització, són garantia d'èxit en els mercats nacionals i internacionals. Només si sabem aprofitar aquesta oportunitat, només si guanyem segments de mercat internacional, anirem endavant.

ADRECES A BARCELONA:

PRODECA, S.A.
Balmes, 188 • 08006 BARCELONA
Tel.: 93 4153250 Fax: 93 2376483

CIDEM
Av. Diagonal, 403 • 08008 BARCELONA
Tel.: 93 4151114 Fax: 93 4160818

Av. Diagonal, 449 • 08036 BARCELONA
Tel.: 93 4051104 Fax: 93 4053493
Riera de Sant Miquel, 3 • 08006 BARCELONA
Tel.: 93 4155440 Fax: 93 2377736

COPCA
Av. Diagonal, 550 • 08021 BARCELONA
Tel.: 93 2000566 Fax: 93 2007674

PATRONAT CATALÀ PRO-EUROPA
Bruc, 50 • 08010 BARCELONA
Tel.: 93 3182626 Fax: 93 3187356

CONSORCI DE PROMOCIÓ TURÍSTICA DE CATALUNYA
Pg. de Gràcia, 112 • 08008 BARCELONA
Tel.: 93 4151364 Fax: 93 4151434

ANIREM ENDAVANT

Estimats Lectors

Núm. 361
Any XXXI
Març 1994

Redactors:
Ramon Bernas, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Montse Ortiz, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu, Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:
Serafina Balasch, Jaume Cots, Ramon Creus, Josep Farrerri, Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont, Pauli Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Excusa: Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Portada: Bona part dels agrumuntins nascuts el marc del 68, uniden per celebrar els 30 anys de vida juntament amb el nostre Ajuntament durant la visita del Secretari General d'Esquerra Republicana de Catalunya, Angel Colom. Un acte de pura i simple cortesia s'esdevingué un motiu de tensió i de descredit vers la nostra primera institució, en aquell moment representada per quatre regidors de l'equip de govern.

Portada: En volia parlar, però ho deixarem per una altra ocasió perquè aquest mes en aquesta casa que és la seva, estem de celebració. Una celebració enfocada un xic pel que succeí un vespre del mes de febrer quan no està curat. S'està a l'alçada a l'hora de rebre un hoste i quan es barra el pas al

Portada: Parlant d'opinions de comunicació entre els quals hi havia aquesta revista. La hi reflexionarem més endavant

Portada: En aquesta carta als nostres estimats lectors no podem ni volem delugir de parlar de la trenta aniversari de SÍO malgrat que aquest ja sigui motiu de nombrosos articles en aquest mateix número. Serà aquesta una celebració modesta; íntima, sense grans actes i més pensant en el futur que en el passat. Únicament volem mirar endarrera per ser agraiats envers tots aquells que han fet possible la pervivència de la nostra revista.

Portada: - Moltes. La primera, poder treballar tractant amb la gent. La reina ho és gens monòtona. És agraïda. Joestic orgullós que més ha fet per ella han estat els seus lectors. Sense ells SÍO no aindria seguit i li ha pogut sortir cada mes és perquè als que la fem sabem que hi ha una gegina que l'esperat. Uns agrumuntins més ínteres que pens altres troven el L'horari és important; però amb un nombre suficient perquè es pugui mantenir la il·lusió de tirar-la endavant, d'esforçar-se en mantenir-la i sobretot satisfacció en millorar-la, van canviar el pensí què fa aquest aquí?

Portada: Cal també ser agraiats amb els anunciants i especialment amb aquells que ens han estat fidels des de fa molts anys pensant més en ajudar la revista que en servir-se d'ella. I ho som també amb el nostre Ajuntament que durant alguna època va sostenir econòmicament la publicació i actualment ajuda quan els recursos ordinaris no són suficients per fer algun extraordinari.

Portada: També donem les gràcies a les nombroses entitats que han fet i fan servir les pàgines de la revista per donar a conèixer les seves activitats. Ja saben que sempre hi tenen cabuda, i si alguna queixa tenim va per aquells que ens ignoren però es lamenten quan no hi surten.

Portada: I, finalment, volem ser agraiats a tots aquells que durant trenta anys han col·laborat, d'una manera o altra, a fer possible aquest petit miracle que ha estat, i és, que SÍO pugui sortir puntualment cada mes per arribar a vostès, estimats lectors.

Portada: Afectuosament,
Bernat Jofre

Portada: Març 1994

Portada: Dinar i descans a Puigcerdà.

Portada: 25

per a fer més p'tes i el carro, era imprescindible per acoplar-lo a les redes del carro, era mig manual, calien dos homes amb molta força als braços. I les eines per ferrar (m'agradaria deixar-les al Museu), són dos estenalles, una per tallar cascós i una altra per tallar claus, un martellet i un escarpe de forma especial per doblegar i treure el clau de la ferradura. L'eina més perillosa el botavent i el cascós de ferro per a rebre i arrellonar peülles dels animals, és com un bisturí. Una noveta serveix per arrellar les tares dels cascós, per exemple quan hi ha fornigors que pica i fa anar coixos els animals que la pateixen, amb aquesta eina es rasca fins quan es troba la fibra iavors es cura posant al forat oli de ginebrar i virolí. S'ha de fer cada mes la màxima peülles que succeí un enfocada un xic pel que succeí un vespre del mes de febrer quan no està curat. S'està a l'alçada a l'hora de rebre un hoste i quan es barra el pas al

mercat del diumenge al dimecres, abans hem de ferrar i lluciar els diumenges i el matí fins a les dues.

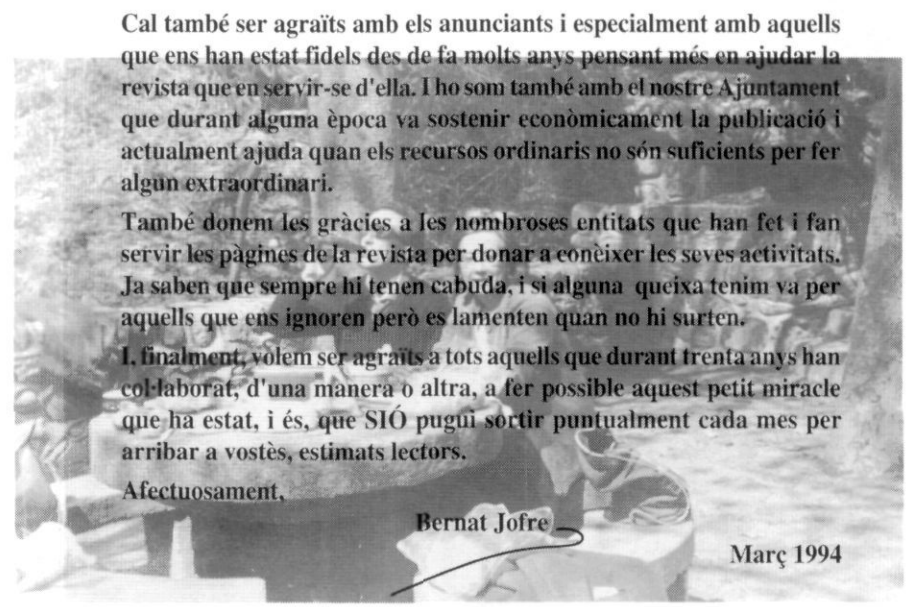
Portada: *Hompallat ja una mica de la teva afecció al cant coral. Explica'm una mica l'evolució de la Coral.*

- Fa 27 anys que hi canto. Va néixer per a cantar els actes religiosos: Nadal, Pasqua, processons... ara només cantem la "Missa del 68" i ja ha el Cor Puigcerdà que canta els altres actes. Quant al ritme d'assaigs em dic que amb l'Antoni Canosa i en Josep Martonell assaïàvem per veus separades i el dividíem ens ajuntàvem. Quan en Canosa va plegar i va entrar com a director en mossèn Narcís Saladrígues de Tarroja, va canviar aquest sistema, assaïant tots junts. En Ramon Casals va prendre el mes de febrer quan no posava la Coral a l'assessorat de la

Van començar més de 150 nens, encara que en va marxar evidentment van quedar els millors i ells van ser i són l'ànima de la Coral. Nosaltres vam formar una junta de coral petita per intentar ajuntar-los i que es coneguessin millor, i tant es així que molts s'hi han casat.

Portada: *Quines iniciatives, per exemple?*

- Aquesta junta va organitzar l'exposició "Qui més ha fet per ella han estat els seus lectors. Sense ells SÍO no aindria seguit i li ha pogut sortir cada mes és perquè als que la fem sabem que hi ha una gegina que l'esperat. Uns agrumuntins més ínteres que pens altres troven el L'horari és important; però amb un nombre suficient perquè es pugui mantenir la il·lusió de tirar-la endavant, d'esforçar-se en mantenir-la i sobretot satisfacció en millorar-la, van canviar el pensí què fa aquest aquí?"

Dinar i descans a Puigcerdà.

Converses...

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER PLÀSTICS

Una va demanar el Foment Parroquial amb contracte per un any, però vam decidir de marxar en acabar l'assaig, sense tertúlia, i per aquests motius vam decidir de comprar la casa. Jo feia temps que me la reüllava i vaig proposar-ho a en Ramon. Gràcies al Sr. Huguet que com alcalde va aprofitar uns préstecs que donava l'ajuntament; a molts pares que ens van deixar diners a tornar quan poguéssim i a molts de nosaltres que vam treballar "a

concert van enviar un telegrama dient que no hi havia de cantar els següents. En Raimon va dir que no podia anar al concert amb tan poques cançons i vam decidir d'ajuntar-ne tres en una. La Guardia Civil agnometava a cada una de la qual acabava cada "canço". Va venir un inspector de no sé què i ens va multar, faltava el permís de menors... tot el que va haver de parlar abans d'acabar. Tota una història!

- A més del cant coral, quines altres afeccions té?

- M'agrada molt ballar, tota mena de balls. També m'entusiasma la fotografia. Tinc moltes fotos del canal. Abans sempre anàvem a passejar amb la meua colla cap al pont del riu del canal; sortia el diumenge al matí amb la càmera penjada al coll. Ho fotografiai tot: el canal, arbres, arbres, el Passeig... La meua dona no pot entendre que faci fotos a coses sense haver-hi ningú. Una altra afecció és escoltar música original. Entenc molt bé el jovent que estudia amb música perquè jo vaig moltes coses escoltant te-

SERVEI OFICIAL

- Com veus el món en general?

- Molt esvalotat. No hi veig una guia. S'han perdut els ideals. S'ha perdut la delicadesa, la sensibilitat, tot és molt materialista. No hi ha escrúpols. Veig un jovent trist, no aprecien allò que tenen que és molt, potser massa. Dóna la sensació que el jovent no pot estar parat, penso; no

Reddis
ASSEGUANCES GENERALS

Excursió a Salou

Una cosa em preocupa, és que avui no puja ningú darrera d'ells. Ara la majoria de cantaires saben solfeig i fan moltes activitats, això és bo i positiu, però negatiu per la Coral (mirat una mica egoïstament) perquè a cops no poden abarcar tantes coses. Abans érem de la Coral i si sobrava temps anàvem a altres llocs a cantar al revés. Per això em fa falta quan manca gent a algun concert perquè no vaig segur. Abans sabíem dues cançons ben sabudes, ara com que podem avançar més, en sabem moltes però si falla la gent malament. Avui el jovent és còmode, no vol complicacions, no vol responsabilitats i no vol anar a la Coral, avui. Hi ha noies que només els coneix el clatell però no marxa tot just acabar l'assaig i no s'assabenten de res. La Coral em fa falta no només és cant, és companyerisme, repte, i no hi ha cap que em faci més por que quan en una reunió es canviïn els crits per silencis. Tampoc no tothom és així, és clar; per exemple un molt bon element actual és la Carme Ricard, que porta els petits ella sola, assessorada per l'Amadeu Caseta.

FUNERARIA
- La casa que t'entru és molt maca...

Serveis de Companyies d'Assegurances
assajavem al Casal quan l'Amadeu Caseta n'era el president. Quan va entrar una nova junta, v'lien ocupar la sala i fer els assaigs, per jugar a cartes. No sé si ho van fer, vam tenir alguns problemes (van canviar el pany de la porta del carrer, pretenien que passessin els petits pel café, van escriure una carta molt malintencionada en contra del Ramon Casals...), vam decidir canviar de lloc. Mossèn Pal

R. LLORENS

Trasllats a Províncies
Carrer dels Estudis Nous, 15 - Lleidatà
Teléfono: 390 420 - Lleidatà

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

- Alguna anècdota d'aquests anys?
- Una que potser no ho és ben bé. El primer any que vam sortir cantant al Casal per Pasqua, em vaig a casa amb tres cançons i no podia cantar-ne una. Tothom em va demanar "l'Essiguet!", i el matí vam cantar la mateixa.

Una altra va ser que havíem decidit posar-nos un llacet fet amb cinta catalana, amb forma de corbata. Jo vaig ser l'encarregat d'anar a comprar-la a Lleida. No vaig aconseguir en cap botiga, fins que un botiguer mateix em va dir que demanés cinta valenciana, perquè així era coneguda "la catalana", i d'aquesta manera vaig poder-la comprar.

Una que recordo molt va ser quan va venir a cantar en Raimon al Casal. Jo vaig anar a demanar el permís a Lleida. M'havien dit que tindria molts problemes i no en vaig tenir ni un. Però el dia del

AGRAMUNT
Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tel. 39 22 31
Part. 39 01 50

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Trenta anys de SIÓ

SIÓ, TRENTA ANYS

UNA revista que ha sortit trenta anys seguits, mes darrera mes, com és el cas de SIÓ, ja forma part de la història del nostre poble i forçosament, també l'ha d'influenciar.

SIÓ es com una crònica escrita de les vicissituds i esdeveniments que han succeït a la nostra Vila durant aquest llarg període. Si una persona té la curiositat de llegir la col·lecció dels números que han sortit durant aquest temps, queda sorprès dels successos que han passat i dels canvis que hi ha hagut en el nostre entorn; pensem que aquest període ha estat vital en la forta transformació que ha tingut la nostra societat i també la fisonomia de la nostra Vila, això es veu molt acusat observant les fotografies d'aquells temps; diferents indrets del poble ens semblen quasi desconeguts.

SIÓ va copsant, cada mes, la marxa ascendent d'un poble que té empena i ganes de superar-se i millorar en tots els sentits, gràcies a la ferma voluntat i capacitat d'inventiva de superació i de treball dels seus habitants, i

la constatació a través de les cròniques dels redactors i col·laboradors de la revista dels afers bons i no tan bons, sempre són d'agrair.

La nostra revista SIÓ, durant tots aquests anys ha estat fent la història dels esdeveniments de la nostra comunitat, del municipi i de la nostra Ribera del Sió, és doncs d'agrair totes les opinions tant favorables com crítiques que es formulen mitjançant l'Editorial perquè esperonen, primer, a corregir els errors que es puguin fer i segon motiven sempre a fer un servei cada vegada més acurat i atent a tots els ciutadans del municipi i de la Ribera del Sió.

Em plau molt, doncs, de felicitar SIÓ en el seu 30 aniversari i també, d'encoratjar tots el components de la revista perquè tinguin cura de posar aquest mitjà d'expressió nostre, sempre al servei i a favor de la nostra Vila, de la nostra gent i de les nostres coses.

Per molts anys.

Josep Huguet i Herbera
Alcalde d'Agramunt

UNA FITA MÉS EN EL TEMPS

EL fet que una revista arribi a una efemèrides d'aquestes característiques dins la trajectòria comunicativa és un esdeveniment que s'ha de propagar als quatre vents.

Aquest mes de març és diferent per a SIÓ, tot i que per a algú li pugui semblar que no hi ha res d'extraordinari, que és un mes com un altre que la revista surt al carrer i res més. Aquest cop sí que és important i diferent l'edició d'aquesta revista, no tan sols per la seva periodicitat de sortir mes rera mes, sinó pel nombre de mesos que ha sortit ininterrompudament més tard o més d'hora. Amb aquest número que teniu a les mans, SIÓ arriba a la xifra de tres-cents seixanta-un. Una xifra que per si sola ens pot semblar segons què, però que acompanyada de la paraula mesos i referida a una revista com és la nostra ja és una altra història, perquè tres-cents seixanta-un mesos de sortir al carrer representen trenta anys de treball constant.

Algú recordarà aquell senzill número de vuit pàgines del mes de març de 1964, les pàgines del qual van ser molt elogiades com la tasca d'aquella gent que feren possible tal esdeveniment, però en la ment de molts regnava el pessimisme o l'optimisme –segons com es miri– del temps que duraria. Si observem el camí recorregut des d'aquell

primer número fins ara veurem una ferma consolidació de la revista. Una consolidació deguda gràcies al treball de tota una sèrie de persones que esmercen el seu temps de lleure en fer possible la realitat de SIÓ, però també és gràcies a tots vosaltres, lectors, perquè sense vosaltres no hi hauria raó d'existir.

SIÓ compleix aquest mes trenta anys al servei de la informació. En el decurs d'aquestes tres dècades els canvis en la revista han estat constants i substancials per a millorar a fi de no quedar estancada en el temps. De sempre ha deixat les portes obertes a qualsevol opinió i les seves pàgines han reflectit la realitat del moment.

SIÓ celebra enguany el seu 30è. Aniversari, la celebració del qual inscriu un capítol més de la història d'Agramunt, perquè d'una manera modesta, però franca i concisa, aporta el seu granet de sorra a la història de la Vila i per aquest motiu podem considerar que és una part d'ella.

SIÓ assoleix amb aquesta efemèrides una fita més en el temps. Celebrem-ho amb alegria i esforcem-nos tots a tirar-la endavant.

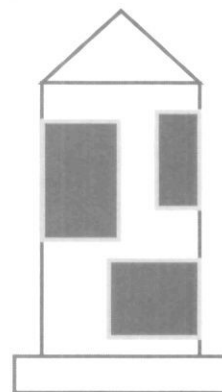
J. Pijuan ➤

Això té un preu

234 ptes.

Cada vegada que algú embruta o enganxa cartells en una paret, a tu i a tots ens costa 234 pessetes.

Cal enganxar els cartells en els llocs
habilitats per aquesta finalitat.
És un acte de civilitat mantenir
les parets netes.

**Perquè
les parets netes
no tenen preu.**

*Estem treballant per
aconseguir L'Urgell net*

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

SIÓ: UNA PEDRA DE TOC

ELS anys seixanta han passat a la història per una colla de raons de tots conegudes. Més que el Maig Francès o la Primavera de Praga, jo en recordaria les excel·lents collites de vi que han passat a la fama de la gastronomia per la de l'any 1964. Aquest, però també ha esdevingut una gran efemèrides per la fundació de SIÓ. La nostra publicació ha estat moltes coses, però sobretot una, al meu entendre especialment significativa: una pedra de toc per al poder, tant el polític com el religiós. Em sembla que és just de recordar la immensa paciència, i habilitat administrativa, que el senyor Manolo Mazón, alcalde en aquella època de dictadura, va tenir amb tots nosaltres, que moguts per l'empenta "cultural" forçàvem els límits de la censura fins allà on era possible, i una mica més gràcies

a l'esperit humaníssim del senyor Mazón. Hi havia un sentiment de depassar l'autoritat, que també es palesava en tractar temes religiosos o de persones eclesiàstiques, que en el record serva la figura d'aquell mossèn Josep que un dia, davant les senyores més fidels, devotes i exemplars de la vila, anuncià que mentre ell fos rector de la parròquia, mai no s'hi veneraria "la separatista", referint-se a la Verge de Montserrat.

Ultra aquestes específiques consideracions, cal mesural SIÓ com un arxiu riquíssim d'història contemporània de la nostra Vila. Les properes generacions hi pouaran necessàriament sempre que es vulgui conèixer de primera mà la vida d'Agramunt que depassa aquests trenta anys.

Guillem Viladot

SEMBLA QUE ERA AHIR...

SEMBLA que era ahir i ja fa trenta anys que aquell diumenge d'hivern de l'any 1964, al Casal Agramuntí, a la "RENFE" (s'havia batejat així els compartiments encoixinats que hi havia a la sala del cafè, entrant a la dreta) l'amic Lluís Pons i Serra, un dels principals responsables de la naixença de la revista SIÓ, em parlava de les aspiracions que tenien un grup d'agramuntins per tirar endavant la creació d'una revista, que patrocinada per l'Ajuntament d'Agramunt, tindria la missió de plasmar mensualment els esdeveniments que passaven a la Vila i a la comarca. L'exposició d'aquesta idea, em va causar molta alegria –crec, n'estic segur, que com a la gran majoria de persones que la coneixien i l'anaven coneixent– i de seguida va sorgir la inevitable pregunta, que en aquell temps encara era una incògnita: –I s'hi podrà escriure en català? – Sí, em contestà, intentarem i quasi és segur, que hi hagi alguns apartats. I, efectivament, així va succeir.

Amb el nom de SIÓ el periòdic ha anat informant puntualment cada mes, durant trenta anys, dels afers, inquietuds i aspiracions del nostre poble i de la comarca. També hi ha tingut segura estada la cultura en tots els seus aspectes: Llengua, història, literatura, poesia, música, cinema, etc... Editorials, informatius, opinions, cartes, crítiques, demografia, meteorologia, esports, acudits, suplementos, col·leccions, certàmens literaris de Sant Jordi... i tota una variada gamma de molts diversos temes, han configurat la nostra publicació durant tot aquest temps.

Una cosa que potser va sortir de carambola però que en tot cas va ser rodona, és que durant alguns anys era bastant difícil que a les cases hi entrés cap escrit ni cap publicació en la nostra llengua, mentre que SIÓ, que cada vegada sortia amb més articles en català, sí que hi entrava,

"Puix parla en català,
Déu li'n do glòria"

Ramon Muntaner

d'aquesta manera els joves tenien ocasió d'anar-s'hi familiaritzant. Potser, modestament i localment, va acomplir una tasca comparable amb la que van fer les publicacions de Josep Maria Floch i Torres, les quals en altra època i circumstàncies, arribaven quasi a totes les llars als nostres avis i pares, i que van tenir tanta influència en la recuperació del nostre ja secularment maltractat idioma.

I ara que sembla que algú està interessat en destapar novament la vella caixa de trons per fer-ne sortir altra vegada els estentoris fantasmes de la incomprensió i la intolerància contra el normal procés de normalització lingüística, i com que aquests espectres només poden portar al desori, SIÓ també haurà de tenir un punt de mira vigilant i permanent, perquè els paletes que reparen aquest malmès i polsinós edifici, encara estan molt lluny de poder posar la bandera a la teulada.

Al llarg dels anys SIÓ, s'ha convertit en una revista escrita en català, ha anat millorant l'aspecte de la publicació, el paper, la compaginació, s'han multiplicat les fotografies, s'ha incorporat el color a la portada i la influència que té al poble és pregona, pesa molt. En qualsevol ocasió se sent dir: –Ho porta el SIÓ. –A veure si sortiràs a SIÓ! –Això, escriu-ho al SIÓ,...

Tenim, doncs, a l'abast, una eina d'expressió lliure a la qual li podem donar diferents caires. I, encara que en alguns aspectes no ens agradi, és l'única que tenim, per tant, l'hem de cuidar perquè la fem nosaltres, entre tots. Usem-la sempre sense mesquineses, amb rectitud i noblesa per tal de no comprometre la seva continuïtat i permanència.

Pere Mora i Giribet ➤

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÈS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

UN COMPROMÍS MORAL

- Procura tenir-ho per finals de febrer.
- Bé, ho procuraré.

No havia gosat prometre res però sabia que ho procuraria de tot cor. Hi tenia un compromís moral massa fort per totes les bones estones passades ara fa ja uns quants dies llargs. Quan per raons de canvi de residència em vaig deslligar de l'entitat, vaig creure que poc o molt hi continuaria col·laborant, potser a empentes i amb presses per complir les dades d'entrega, però sí, creia que ho faria encara que ja ho preveia d'una forma intermitent. Però la pèrdua de contacte directe amb els amics de Sió i, suposo que també, el canvi de vida que en aquells moments jo vaig escollir, van fer que ajornés les meves aportacions a la revista per més endavant. I vet aquí que, amb el temps, la ploma se'm va adormir als dits.

Però mentre la meva ploma dormia, la dels amics de Sió vetllava que mes rera mes Sió arribés puntualment a les llars de la vila, a les llars fora vila, a la meua llar. I és així com, sinó directament, sí indirectament he continuat tenint un contacte amb Sió, algunes seccions del qual

encara avui en llegir-les em porten records especials i reviuen alguna situació que en el seu moment fou grata per a mi.

És sabut que tota entitat rutlla perquè sempre hi ha algú que la fa rutllar, tot i que de vegades oblidem que aquest algú sempre s'aboca desinteressadament i sacrifica molt del seu temps lliure en benefici d'altres. Sortosament la revista Sió té al darrera gent d'aquesta, molts dels quals he conegut i admirat. I són aquests amics, companys un dia, que avui tenen el goig de celebrar el 30è Aniversari de la revista Sió. Trenta anys! Com si d'un fill es tractés, l'han vist créixer mes rera mes, al llarg de tots aquests anys.

M'agradaria, per tant, aprofitar aquesta ocasió per felicitar-los i per agrair a la revista Sió i a tots els que hi són al darrera per fer-la tirar endavant, tantes bones estones que avui són bons records. I encoratjar-los a que no s'aturin en aquesta tasca informativa d'Agramunt i la Ribera de Sió, tan valuosa per la història del poble i tan grata pels que avui no hi som a la vila.

Teresa Prados i Camardons

FELICITEM-NOS-EN

TRENTA anys de SIÓ!! Felicitem-nos tots!, els lectors, els col·laboradors, els redactors, els subscriptors... tots! Gràcies a tothom s'ha aconseguit mantenir i millorar una publicació durant tant de temps i en una vila com Agramunt.

Això té molt mèrit, perquè el que costa de veritat és conservar i perfeccionar les coses. Vol dedicació, paciència, constància, deixar a part disgustos i contratemps, i llençar lluny la peresa, que sovint es presenta. Quasi res!!

En un període de temps com aquest passen moltes coses, hi ha molts canvis, en les famílies sobretot, un passa de jove a adult, de solter a casat, pare, avi, uns marxen i altres vénen, renovació i canvi, perquè el temps no para i la vida tampoc.

En la nostra població també hi ha hagut renovació, canvi i millorament en general. Noves cases, escoles, carrers, edificacions públiques, polisportius, institucions... i un llarg etc., donen idea del que poden donar de si 30 anys.

Però jo em pregunto; canvia tot en el decurs d'aquest temps? Pensant-ho bé sembla que no. A poc que ens hi fixem veurem que hi ha alguns indrets de la nostra vila que

han restat estancats, i també cal recordar que hi havia activitats culturals que no han tingut la sort de SIÓ i han desaparegut, com les majorettes, l'elecció de la pubilla d'Agramunt, els homenatges a la vellesa, les exposicions d'artistes i aficionats locals, l'ornamentació dels carrers en les processons del Corpus...

Ah! i nosaltres, les persones, hem canviat? Físicament sí i no per millorar. Però la nostra manera d'ésser, canvia amb el temps?

En general diria que no, pot haver-hi casos comptats en què quelcom de perfeccionament hi sigui, però siguem sincers, i pensem com érem fa trenta anys, de pacients, nerviosos, despresos, egoistes, senzills, ambiciosos, solidaris, altius, bondadosos, confiats, envejosos... Hem canviat?

Potser admetre una accentuació de les coses negatives, fóra el resultat d'un balanç sincer.

Donen molt de si 30 anys, però el que caldria aconseguir és que tot fos positiu, començant pel millorament de nosaltres mateixos.

Creus

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GA

Gestoria Feixa

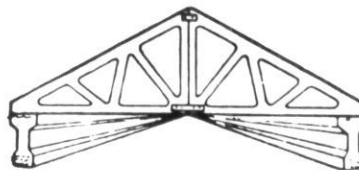
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

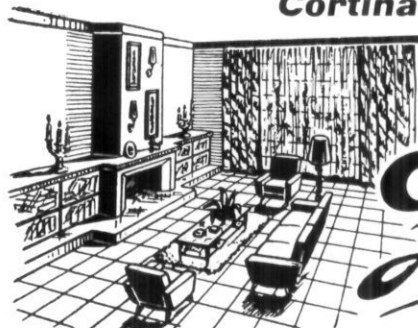
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

TRENTA ANYS!!!

CREC que són admissibles aquests signes d'admiració si un es para a reflexionar el que representa, per una vila com la nostra, que faci trenta anys que, ininterrompudament, s'editi una revista.

Quantes persones hi haurà a Agramunt que han nascut veient sempre SIÓ a casa seva? Sense que s'aturin a pensar (ni falta que els fa) el perquè això succeeix i que, viles o ciutats tant o més grans que la nostra, no la tinguin o sols n'hagin conegut alguna esporàdicament.

Els factors que, en aquest cas, fan que això així es produeixi són varis: (a) des dels inicis pensar en fer una revista de tots i per a tots, treballant amb equip i amb els mínims personalismes, a efectes de no convertir-la en el "vedat particular" de ningú; (b) la tranquil·litat que comporta l'aixopluc econòmic que, en totes les èpoques, la revista ha tingut de Ca la Vila; (c) la gent que ha volgut treballar (desinteressadament) en la seva redacció; (d) els subscriptors que hi han confiat.

Però, amb la perspectiva que donen els anys, es fa patent que la veritable força de SIÓ ha estat la gent que, durant tot aquest llarg temps, han passat per la redacció. Que han sabut mantenir l'esperit del punt (a). Tirar-la endavant i millorar-la sense abusar en el punt (b) i, més encara, donats els estrets lligams que unien les dues entitats en algunes èpoques, trobar el consens necessari –malgrat, moltes vegades, la disparitat de criteris– per mantenir el que era vital; l'independència ideològica de la revista.

Independència que, unida a la imparcialitat, han procurat mantenir-les, en tots els aspectes, la gent de SIÓ: arrelant-lo, fent-lo créixer, millorant-lo, pensant en la seva projecció

als lectors. Finalitat del seu ésser.

Penso calia deixar constància d'aquest fet. De la feina fosca –de poc lluïment, però necessària–, del vèncer dificultats, de les reunions –moltes d'elles monòtones però, a l'ensems, imprescindibles– per fer sortir la revista mensualment. (Tasca que mereix molts pocs reconeixements com si, el fer-ho, fos l'obligació i la cosa més natural per uns, però no per altres). De quan davant crítiques desmesurades a la revista –pel contingut o mancances– cal "empassar-se" el que es pensa, quan particularment no es callaria. D'altres en què cal publicar opinions/notícies a contracor, o de les que es desitjaria que es coneguessin i cal no fer-ho. Sempre amb la idea que mereixi la màxima credibilitat i confiança i, no obstant això (per més inri) molts no creuen en aquesta imparcialitat, i sense albirar, tampoc, tots aquests sacrificis (si voleu petits) que es fan.

Naturalment que, per dir-ho, calia algú que ho conegués. Després de la meua llarga estada entre ells –i d'això ja fa més de dos anys– crec que puc opinar sobre el tema, amb el risc (que accepto) que es pugui titllar de poc ètica la meua decisió.

He estat dubtant d'escriure aquest article per por de repetir-me (el lector col·leccionista de SIÓ pot trobar algunes d'aquestes idees a: l'Editorial del número d'octubre de 1977 o, al Records del número 200). De totes maneres, els anys transcorreguts i l'oblit que es té de les coses, m'han decantat per tornar a recordar aquestes circumstàncies als lectors actuals.

Jaume Cots i Solé

FELICITACIÓ DE LA CORAL

Sr. Director i redactors de la Revista Sió

Amics, la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant es complauen en felicitar-vos pel 30è. Aniversari que la vostra distingida revista compleix enguany.

Que una entitat com la vostra arribi als seus trenta anys d'existència és un esdeveniment prou important perquè sigui commemorat, ja que tres dècades de sortir al carrer ininterrompudament són un bon grapat de números plens d'informació.

El poble d'Agramunt s'ha de sentir orgullós d'aquesta celebració perquè els trenta anys de la Revista Sió són també trenta anys d'història d'Agramunt. Sió ha reflectit durant tot aquest temps, mes rera mes, la història

d'Agramunt i amb ella la història de les entitats, perquè gràcies a Sió les entitats com la Coral hem tingut un lloc des d'on informar de les nostres activitats i que al mateix temps restaran ressenyades per a la posteritat.

Que aquests trenta anys siguin per a tots vosaltres un motiu de joia i satisfacció per haver assolit amb orgull, fins ara, la vostra tasca informativa i al mateix temps que siguin un punt de suport per a continuar amb aquest interès i dedicació el vostre treball.

Que per molts anys pugueu continuar essent fidels als principis de la vostra labor.

Ben atentament,

Domènec Llop i Solà
PRESIDENT

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

FONTANERIA

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2
Tel. 973 / 39 23 63

AGRAMUNT

L'ESPORT DE TOTS

ARA farà deu anys vaig escriure les meves primeres quatre ratlles, en aquesta revista nostra que compleix el seu trentè aniversari. Aquella primera crònica era per assabentar tothom de l'activitat esportiva del Club, en aquell cas d'handbol. Mai no hagués pensat que encara avui continuaria en aquesta tasca de col·laboració que m'enorgulleix. Val a dir que vaig ser impulsat pel meu company i amic Pere Mora, que sempre hi ha col·laborat molt intensament.

Molt han canviat les planes d'esports que van recollir la primera crònica d'handbol. Em satisfà poder posar el meu granet de sorra tot col·laborant en la continuïtat i millorament de la nostra revista.

Les meves cròniques han intentat resumir els moments bons i dolents del Club, les seves modificacions, les seves

transformacions quant a ampliació de seccions, els seus projectes de futur... en concret, la tasca realitzada per un grup de gent que sent el plaer de treballar per la nostra vila d'una manera desinteressada.

Però és realment important que fa trenta anys, mes darrera mes, els agramuntins podem gaudir de la revista SIÓ, la nostra revista, en qualsevol dels seus apartats, la qual cosa, espero i desitjo que pugui coninuar molts anys més.

Per acabar voldria agrair als redactors la paciència que tenen amb els col·laboradors, ja que de tant en tant hi ha el petit descuit i el dia 25 del mes no tenim la crònica enllestida. Alhora també voldria encoratjar-los perquè continuïn la seva gran tasca.

Fins el proper mes,

Jordi Martí i Gasull

C.H. AGRAMUNT

Sr. Director de la Revista Sió
AGRAMUNT

Una vegada més, any rera any des del naixement de la Revista Sió, ara fa 30 anys, ens hem de juntar tots per celebrar aquest aniversari de la nostra Revista.

És una bona oportunitat per encoratjar tots els responsables i col·laboradors perquè aquesta tasca que s'està fent pel poble d'Agramunt perduri i no es trenqui per motius

aliens a la societat i a la cultura agramuntina. Perquè Agramunt es mereix una bona revista.

En nom del Club que represento, així com també de totes les seccions (futbol-sala, trialsin, escacs, handbol), felicito la Revista Sió per aquests 30 anys de servei al nostre poble.

Atentament,

Josep Maria Fernàndez
President del C.H. Agramunt

30 Aniversari

NOTA INFORMATIVA:

A partir del dia 1 de maig, us ofereixo els meus serveis de metge especialista en Medicina Interna, i de metge de Capçalera en el despatx que he obert en els baixos de la Travessia de l'Aspi, núm. 2, d'Agramunt.

Els dies de consulta seran els DIMARTS, DIMECRES i DIVENDRES, de 5 a 7.

Per demanar dia i hora de visita es pot fer per telèfon al número 390695, o en el mateix consultori a les hores esmentades.

El despatx està a disposició de pacients particulars, amb contractes privats o afiliats a mútues d'assegurances (Asisa, Adeslas, Previa, Sanitas i Mútua del Comerç i de la Indústria).

Atentament,

Dr. Joan Loscos i Solé

De nou cal deixar constància del batec de SIÓ durant aquests darrers anys. En complir-se, aquest mes de març, els trenta anys de "sortir al carrer" és un bon motiu per tornar a fer-ho.

Rellegint els números de SIÓ d'aquests darrers cinc anys que ens ocupen, es pot apreciar els canvis que es van produint a la revista. Canvis que podríem qualificar de normals dintre la gent que la porten, més espectaculars en la part tècnica i noves aportacions i idees que milloren el seu contingut. Naturalment, afirmar això per part nostra—sobretot en aquest darrer punt—és una mica arriscat fer-ho i discutible segons les apreciacions de cada un dels nostres lectors. De totes maneres, que no anem desencaminats ens ho confirmen els mateixos lectors, que no disminueixen, ans al contrari (2).

El nucli central de redactors/col·laboradors d'aquest període segueix, més o menys, el mateix. Al gener de 1990 hi ha una baixa i una alta entre els redactors (2) i un altre passa a col·laborador. Al maig de 1991 desapareix l'equip de direcció, encara que els seus tres membres continuen com a redactors i, al gener de 1992, un d'ells passa a col·laborador. De col·laboradors, durant aquest temps, hi ha tres baixes (una per dissort) i un de nou (antic membre de SIÓ) s'hi incorpora.

Una peculiaritat que cal ressaltar, és el canvi d'editor de la revista. Al número 325 deixa de constar-hi l'Ajuntament d'Agramunt, ja que ha calgut crear—per estar legalment constituïda la revista, donades les normes de legalitat vigents— el "Col·lectiu de Redactors d'Agramunt" (són els dotze que formen la redacció). Les relacions amb l'Ajuntament, però, són les mateixes i SIÓ continua tenint la seva sala de reunions i arxiu en una dependència de la tercera planta de Ca la Vila.

En la part tècnica, les innovacions s'inicien amb la primícia de la portada amb fotografia a tot color, al número

extraordinari de març de 1989, amb motiu de complir-se el 25è. aniversari de la creació de la revista. No és, però, fins al número 319 (setembre 1990) que, amb un nou disseny de la portada, la fotografia amb color hi sortirà amb continuïtat, iniciant-se amb: fotos de diferents indrets de la vila, seguint amb les de pobles de la Ribera de Sió i actualment amb temàtica general d'actualitat. A l'ensem es va renovant la compaginació interior.

Es potencia *Fets del mes* amb més àmplia informació, més fotos i es dona especial informació quan convé i, puntualment, de les Festes Majors, Carnavals i Fires del Torró que, amb els anys, es van succeint. També es van publicant els treballs del Certamen Literari de Sant Jordi, l'últim el XVIè. Continua *Amenitats* amb els seus diferents passatempes, el dibuix de *La caLaiSera* i, el tradicional *Acudit d'en Creus*, desapareix (núm. 350) però, ell mateix, crea una nova tira de tres dibuixos amb el títol de *L'Ivà i en Marc*. Últimament ha deixat de publicar-se *Pel broc gros* però s'ha recuperat *Imatges d'ahir*. Al febrer de 1993 es crea una nova plana informativa *Almanac*, on s'inclou també la *Demografia* i el *Temps*, que ja es publicaven.

Durant aquests anys DESAPAREIXEN: *De llibres, Editorial* (al núm. 323, i que venia publicant-se des de 1979) encara que el seu lloc l'ocupa *Estimats lectors...* (amb opinions més personalitzades) i també desapareix *Noticiari de la Ribera del Sió* (abril 1990) que era l'informatiu dels diferents pobles que la formen i que s'havia iniciat el març de 1980 amb el nom de *La Comarca*. CONTINUEN: *L'Ajuntament informa* a càrrec de Ca la Vila, *Som a Riella* la contraportada de G. Viladot, les planes d'*Esports* i *Gent, fets, coses...* NEIXEN: *Des de les golfes del Farreny*, al núm. 314 comença la sèrie *Converses...* i, de l'oferiment que, de sempre, ha fet SIÓ de les seves pàgines per publicar-hi les opinions d'entitats o

particulars interessats en fer-ho, a més de les molt diverses col·laboracions publicades, cal destacar-ne algunes que, per la seva volguda continuïtat o constància, ha calgut posar-los títol: *Finestra educativa* iniciada per l'Associació de pares d'alumnes del col·legi públic d'Agramunt al febrer de 1989. *Salut i societat* a càrrec del metge Jesús-R. Giménez i Sanz (del maig de 1989 al de 1992). *Partits polítics* espai a disposició dels partits polítics representats a Ca la Vila, i que encetà (octubre 1991) i ha fet servir majoritàriament el Grup Municipal Socialista. *El racó de la música* iniciat, al maig de 1993, per l'Escola Municipal de Música.

Un altre esforç de SIÓ ha estat la publicació d'un *especial Guillem Viladot*, suplement—de 40 pàgines—del número 344, amb portada de Josep Guinovart.

També cal deixar constància de dos llibres—editats l'any 1992—que, encara que no hagin estat responsabilitat directa de SIÓ, sí han sorgit de la nostra publicació. En ambdós volums es recullen els articles que es publicaren de dos col·laboradors de la revista (un d'ells dissortadament mort ja fa anys); es tracta de: *Itineraris Interiors* de Guillem Viladot (edita: Diario La Mañana, S.A.), són els articles apareguts en la seva secció de *Som a Riella*—amb el mateix títol del llibre—des del novembre de 1989 al febrer de 1992, i *Miscel·lània Agramuntina, del primer terç del segle XX* de Ferran Ros i Pijuan (edita: Rosa Lluelles i Cases, Vda. F. Ros), articles publicats per SIÓ des del gener de 1981 fins al setembre de 1988.

Finalment destacar la publicació, al llarg d'aquests anys, dels Col·leccionables, amb els que es recupera parcel·les concretes de la història local que, de no recopilar-se, passarien a l'oblit. Ha estat una tasca de recerca molt laboriosa i un considerable esforç econòmic per SIÓ. Com a mostra sols cal dir que el cost d'impressió de *La guerra civil a*

Agramunt fou de 737.288 pessetes, cal dir, però, que ha estat el treball més voluminós (en nombre de planes) i el més important també, ja que mereixé guanyar el "Premi Tassis-Torrent" (a més dotat amb 500.000 pessetes) de premsa local de l'any 1989 dels "Premis de Comunicació" que, a nivell de la premsa local i comarcal de tot Catalunya, concedeix anualment la Diputació de Barcelona. Són col·leccionables que es van editant al llarg dels mesos (no necessàriament de forma consecutiva) i amb fascicles irregulars dels que, normalment, se'n fa més tirada que la de SIÓ, a efectes que, amb les tapes que s'editen en finalitzar cada treball, es pugui relligar un volum o adquirir-lo.

Els publicats fins ara són (n'hi ha algun més en preparació:

La guerra civil a Agramunt, equip de treball: Ramon Bernaus, Jaume Cots, Josep M. Planes, Joan Puig i Rosa Maria Sera. Volum de 184 pàgines, publicat des de l'abril de 1988 al setembre de 1989.

Un segle de la vida musical d'Agra-

unt (1890-1990), treball de Jaume Cots. Volum de 60 pàgines, publicat des del juliol de 1990 al gener de 1991.

Agramunt, una dolça tradició: xocolata i torrons, equip de treball: Ramon Bernaus, Jaume Cots i Josep Rovira. Volum de 100 pàgines, publicat des de l'octubre de 1991 al desembre de 1992.

El cinema i el teatre a Agramunt, serà un nou col·leccionable, la primera part del qual: el cinema, amb títol: *El setè art a Agramunt*, treball de 48 pàgines de Jaume Cots, ja s'ha publicat des del juny al novembre de 1993. La segona part, el teatre, a càrrec d'Anna Santacreu i Joan Puig, s'editarà seguidament.

El finançament de SIÓ és deficitari (naturalment, d'editar-se una revista de menys qualitat tècnica i de menys pàgines especials, aquest no es produiria) i són les subvencions les que permeten eixugar-lo. Els costos d'impressió, de la fotografia amb color i de les despeses d'administració –també, com sempre, redactors i col·laboradors segueixen "treballant de franc"– es pa-

guen amb: l'import de les subscripcions, de la venda d'exemplars a les llibreries i de la publicitat. El que falta es va cobrint amb: l'import de la subvenció anual que es rep de la Generalitat (atorgada segons els números publicats) i l'aportació, molt més minsa, que fa la Diputació de Lleida, també anualment. Això permet que l'ajut de l'Ajuntament únicament sigui necessari quan es vol fer algun número extraordinari, i es mantinguin unes finances autònomes en les edicions normals de la revista, inclosos els col·leccionables.

Aquesta és, resumida, la "vida" de SIÓ fins al moment. Cal confiar que en complir-ne deu més, serà el moment de tornar a recopilar un nou recordatori.

(1) Les altres foren publicades en els números 133 (març 1975), 200 (octubre 1980) i 301 (març 1989).

(2) Per una millor comprensió del que es diu, veure el treball *La gent ... i les xifres*, que es publica en aquest mateix número.

CURIOSITATS DE SIÓ

Relació de carrers de la Vila on es reparteixen 10 o més exemplars, a finals de 1993:

Avinguda de Jaume Mestres	41
Avinguda de Catalunya	34
Carrer de Sió	32
Avinguda de Marià Jolonch	30
Carrer de Sant Joan	25
Raval de Puigverd	25
Plaça del Mercadal	22
Avinguda d'Agustí Ros	21
Plaça del Pou	17
Raval de Sant Francesc	16
Ronda del Comtes d'Urgell	14
Carrer de Vilavella	13
Carrer d'Àngel Guimerà	13
Urbanització Verge del Socors	13
Carrer de la Verge del Socors	12
Carrer de la Carabassa	11
Carrer de la Costa dels Dipòsits	11
Carrer del Clos	11
Carrer dels Estudis Nous	10
Avinguda dels Esports	10

Distribució mensual d'exemplars, any 1993, als diferents pobles de la Ribera del Sió:

Almenara	2
Les Puelles	0
Coscó	2
Mafet	9
Donzell	6
Montclar	7
Puigverd	11
Castellnou	4
Montfalcó	2
Ossó	3
Bellver	7
Mont-roig	0
Les Pallargues	1
Pelagalls	1
Preixens	4
Pradell	5
Les Ventoses	1
Butsènit	1
Montgai	3
La Sentiu	2
<hr/>	
A Lleida (Capital)	20
A la resta de Lleida (menys Ribera del Sió)	68
A Andorra	15
A Barcelona (Capital)	115
A la resta de Catalunya	63

La gent

	1964	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93
Manuel Mazon i Ribó (Alcalde)	A	A	A	7AD	AD	8B																								
Josep Simó i Fusté	R	R	R	6B																										
Joan B. Bosch i Potensà	R	R	R	R		9R	9B																							
Antoni Pagès i Dalmau	R	R	R	R																										
Guillem Viladot i Puig	R		C	C	C	9R	R	R	R	R	R	6B		C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	
Lluís Pons i Serra	R	R	R	7S	S	S	9B			C	C	6R	R	6B		C	C	C	C	C	C	C	9B							
Ramon Creus i Boncompte	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	
Jaume Cots i Solé	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	6R	R	R	D	D	D	D	ED	ED	ED	ED	ED	ED	5R	C
Joan Viladot i Puig	C	C	C	C	C	C	C	C	C																					
Mossèn Antoni Mirabet	9R	R	9B																											
Jaume Brils i Fauria	C	R	C	C												C	C	C	C	C	C									
Domènec Roig i Balasch	C	C	C	C	9R	9C	C	C																						
Teresa Sans i Boncompte	C	C	C	C																										
Antoni Farré				C																										
J. Jiménez i Torrecilla				C																										
Deudat Pont i Brescó				C		C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C
J. Carreras				8C		C	4B																							
Josep M. Inglés i Mortés (Alcalde)				8AD	AD	AD	AD	AD	AD	AD	5B																			
Jaume Cuñat i Mata				9R	10S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	C								
Agnès Escolà i Gasol				9R	9B																									
Núria Sera i Prat				9R	R	R	5B																							
Josep Farreny i Ortiz					10R	R	R	R	R	R	R	R	R					3C	C	C	C	C	C	6B			C	C	C	C
Jordi Guasch i Villalta						C	C	C	C																					
Josep Bertran i Puigpinós						R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	ED	ED	ED	ED	ED	5R	R	R
Pere Mora i Giribet						R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	C	C	C
Jaume Bonet i Boix						R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	2B														
Ricard Vicens i Borges (Alcalde)											5AD	AD	AD	AD	4B															
Pasqual Castellà i Vila														R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep M. Mayoral i Casanoves														R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Joan Novell i Balagueró														10R	R	R	R	R	R	R	R	R	ED	ED	ED	ED	ED	5R	R	R
Joan Puig i Ribera															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep M. Lluch i Baró															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ignasi Ribera i Roqué															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Miquel Aguilar i Barril															C	C	C	C	11B											
Josep Huguet i Herbera (Alcalde)															4A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Ricard Creus i Lacasa															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Jordi Padullés i Serra															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Joan Eroles i Samarra															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ramon Llana i Miralles															6R															
Isidre Marsà i Bernaus															6R															
Josep M. Pijuan i Solé															6R															
Oriol Colomer i Carles															R	8B														
Rosa Maria Sera i Granés																							11R	8B						
Agnès Pedrós i Pampalona															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Teresa Prados i Camardons															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Paquita Vilalta i Masana															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Francesc Domingo i Joval															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Paulí Ribera i Marquilles															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Joaquim Felip i Trepal															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Jaume Figuera i Figuera															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Magda Trepal i Daví															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Antoni Ponsa i Guerrin															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ferran Ros i Pijuan															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Anna Santacreu i Forns															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Soledat Solanes i Solé															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Joan Pijuan i Escolà															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Jordi Martí i Gasull															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Gerard Gatells i Valls															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep Rovira i Feiné															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Ramon Bernaus i Santacreu															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Josep M. Planes i Closa															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Serafina Balasch i Puig															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Núria Sorribes i Riudebàs															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R
Montse Ortiz i Quer															R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R	R

RELACIÓ DE PERSONES QUE HAN PASSAT PER SIÓ I ESTADES QUE HI HAN FET EN ELS CÀRRECS DE:

A = Alcalde - AD = Alcalde Director - S = Sots-Director - D = Director - R = Redactor - C = Col·laborador - B = Baixa - ED = Equip Direcció.
 Gener 1 - Febrer 2 - Març 3 - Abril 4 - Maig 5 - Juny 6 - Juliol 7 - Agost 8 - Setembre 9 - Octubre 10 - Novembre 11 - Desembre 12.

...i les xifres

SIÓ ESTÀ INSCRIT AL "REGISTRE D'EMPRESES PERIODÍSTIQUES" AMB EL Núm. 576, DIPÒSIT LEGAL: L. 138-1964
 LA MARCA "SIÓ" ESTÀ INSCRITA AL "REGISTRE PROPIETAT INDUSTRIAL" AMB EL Núm. 527.642, DATA 9 ABRIL 1968
 L'ASSOCIACIÓ CULTURAL "COL·LECTIU DE REDACTORS D'AGRAMUNT", HA ESTAT INSCRITA AL REGISTRE D'ASSOCIACIONS DE LLEIDA: SECCIÓ 1ª, NÚMERO 1371, DATA 15 ABRIL 1991.

ANY	TIRADA MENSUAL	PLANES (1)	COST (1) Impressió Exemplar	PREUS VENDA			SUBSCRIPCIONS			VENDA LLIBRERIES (1)
				Núm. Solt	Subscripció	Estranger	Agramunt	Fora Vila	Estranger	
1964	600	12	5,50	5	40	50				
1965	600	12	6,80	5	50	60	245	222	32	40
1966	600	12	6,80	6	60	70				
1967	600	12	7,20	6	60	70				
1968	600	12	6,80	6	60	70				
1969	650	12	8,40	6	60	70	275	234	43	45
1970	660	12	8,30	6	60	70				
1971	750	12	7,40	6	60	70				
1972	775	12	8,80	6	60	70				
1973	775	12	9,30	10	100	115				
1974	800	12	11,15	10	100	115				
1975	825	12	13,80	12	120	150	326	300	33	45
1976	825	16	15,20	12	120	150				
1977	900	16	21,75	15	150	180				
1978	900	16	29	20	200	250				
1979	900	20	34,80	30	300	350	353	325	32	50
1980	925	22	39	40	400	450				
1981	975	24	45,15	50	500	550				
1982	1.025	28	57	55	600	700				
1983	1.025	28	63,30	60	700	850	422	359	32	55
1984	1.050	32	81,40	75	800	900				
1985	1.050	32	95	85	900	1.300				
1986	1.050	32	109,20	100	1.100	1.600	447	340	29	56
1987	1.050	32	128,30	125	1.200	1.800				
1988	1.050	40 (2)	162 (3)	140	1.300	1.900	474	329	31	61
1989	1.050	44	177	140	1.300	1.900				
1990	1.050	40	176	150	1.500	2.200	509	378	15	73
1991	1.050	42	215	175	1.800	2.200				
1992	1.050	48	236	200	2.000	2.500				
1993	1.100	44	238	230	2.300	2.800	559	364	13	77

- (1) SÓN XIFRES DE MITJANA DE MES ANYAL.
 (2) DELS ANYS 1988 AL 1993, HI ESTAN INCLOSES LES PÀGINES DELS DIFERENTS COL·LECCIONABLES EDITATS, I L'ANY 1992, A MÉS, LES DE L'ESPECIAL GUILLEM VILADOT.
 (3) DELS ANYS 1988 AL 1993, EN AQUESTS COSTOS HI ESTÀ INCLÒS EL PREU DELS DIFERENTS COL·LECCIONABLES, I L'ANY 1992, A MÉS, LES DE L'ESPECIAL GUILLEM VILADOT.

DISTRIBUCIÓ DELS 1.050 EXEMPLARS MENSUALS DE L'ANY 1988, I DELS 1.100 DE L'ANY 1993:

1988	1993	
474	559	Exemplars subscriptors d'Agramunt
75	71	» Ribera del Sió
238	281	» resta de Catalunya
16	12	» altres províncies d'Espanya
31	13	» estranger (majoritàriament França)
61	77	» venda llibreries
40	20	» intercanvi altres revistes
40	14	» per entitats oficials
32	11	» per redacció i (corresponsals any 1988)
43	42	» que sobren
1.050	1.100	

DISTRIBUCIÓ MENSUAL D'EXEMPLARS, ANY 1993, A LES DIFERENTS ZONES D'AGRAMUNT:

CASC ANTIC	143
(Antigament emmurallat)	
ZONA NORD	34
(Comtes d'Urgell - Sindicat - Ctra. Puelles)	
ZONA DE PONENT	27
(Control - Ctra. Artesa i Balaguer)	
ZONA ALTA DE LLEVANT	100
(Mercadal - Ravals)	
ZONA PLANA DE LLEVANT	29
(CAP - Ctra. Cervera - Piscines)	
ZONA DE MIGDIA	133
(Pou - M. Jolonch - A. Guimerà - J. Mestres - A. Ros)	
ZONA SUD - PONENT	93
(Institut - Gasolinera - Xalets)	
	559

COTS

*Al vostre
servei*

Carrer Sió, 6
Telf. 39 07 00

AGRAMUNT

RAMADERIA

VICENS, S.L.

Carrer Capella, 3

AGRAMUNT

Telèfon 39 03 54

Converses...

Mossèn Ramon Balagué, o senzillament Ramon, com és conegut pels vilatans, ja fa més de vuit anys que està entre nosaltres. Recordem que al poc temps d'haver arribat a Agramunt, SIÓ va dedicar les pàgines centrals de la revista per copçar –juntament amb el llavors rector Mn. Santesmasses–, la seva impressió de la nostra vila i donar-los la benvinguda.

Ara, després d'aquests anys, hem volgut aprofundir més en la seva persona i com no en la seva vocació sacerdotal de la qual va celebrar les Noces d'Argent el passat mes de setembre.

Mn. Ramon Balagué i Bajona Un sacerdot carismàtic

– *Per començar, fes-nos un breu currículum de la teva vida.*

– Vaig néixer el dia 20 d'octubre de 1943 a Mas d'en Sendrós (Ponts). El 1956 vaig entrar al Seminari de la Seu d'Urgell. El dia 29 de juny de 1968 vaig ser Ordenat a Ponts junt amb el meu germà Pere, i que va coincidir també amb el matrimoni d'un dels meus germans.

El primer nomenament va ser formar part de l'equip parroquial de Bellver de Cerdanya. El 1972 vaig anar a Organyà, població a la qual vaig romandre fins l'any 1985 en què vaig venir a Agramunt. Val a dir que els anys 1981-82 vaig fer un Curs d'Espiritualitat a Roma. I el 1989

vaig ser nomenat Delegat Diocesà de Joves.

– *Com era el context familiar en el qual vas néixer?*

– Vinc d'una família de vuit germans. La meua mare va morir quan el més gran tenia 12 anys i el més petit 6 mesos. Jo tenia 2 anys justos. Per tant no la vaig conèixer, no en tinc cap record; malgrat tot sé que ella ha continuat essent la "mare".

Moments abans de morir va fer aquesta confessió a Mn. Creus –molts el recordareu per la seva estada a Agramunt– que en aquells moments era sacerdot a Ponts: "Desitjo que els dos petits siguin sacerdots". I va ser el mateix Mn. Creus,

quan els dos germans celebràvem la primera Missa, que ens va dir: "Avui s'ha complert el desig de la vostra mare". Fins llavors mai no ens havia dit res.

El pare era un home dur i exigent, sort n'hi va haver. Això, però, havia fet que més d'una vegada li maleïssim els ossos. Era lògic, ja que tal com passa avui, tampoc llavors ens agradava l'exigència; però ens va fer molt bé, com crec que també en faria actualment.

La família, això sí, era eminentment religiosa i cristiana dins aquell context. Missa, celebració del Temps Litúrgic –a casa es deia el Rosari, es feia el Via Crucis, el Mes de Maria...–. Tot això ens va marcar i va fer possible un arrelament en la fe.

– *Perquè et vas fer capellà?*

– Més que fer-me'n m'hi vaig trobar; de fer-me'n me'n vaig fer després. A partir de l'Ordenació hom ha de lluitar cada dia per fer-se capellà i anar actualitzant la fe als nous temps.

Val a dir, també, que en aquells temps "quedava bé" dins d'una família tenir un capellà i si podien ser dos encara més. Tenies tots els mitjans per arribar-hi; ara bé, de ser-ne ho has de ser després.

– *Com va ser la teua primera experiència sacerdotal a Bellver de Cerdanya?*

– Força positiva. Aquí, junt amb altres sacerdots, vam compaginar la tasca pastoral amb l'experiència del treball laboral. El motiu va ser el de voler inserir-nos en la realitat quotidiana de tota persona i voler connectar més amb els seus problemes. El servei parroquial, catequesi, ➤

Imatge retrospectiva de Mas d'en Sendrós, casa pairal de Mn. Ramon.

El pare amb els vuit fills, després de la mort de la mare.

malalts... restava sempre assistit per un dels sacerdots de l'equip. Això es feia per tornos.

Tres dels companys van organitzar un taller de torneria de fusta; i un servidor a les feines del camp i d'una vaqueria, motivat per la necessitat d'una família. El sou del "treball laboral" anava íntegre a una "junta" econòmica de la Parròquia. Aquesta el destinava per allò que creia més convenient.

Fer aquest treball laboral no volia dir tenir una font més d'ingressos, això hagués estat antitestimonial. Ens quedàrem amb el sou de sacerdot que era, evidentment, molt més baix.

– Recordes algun fet curiós d'aquesta experiència?

– Sí. Un dia em van venir a buscar al tros en què estava llaurant per anar a sagramentar una persona.

I també una anècdota referent a un comentari que es va fer dins d'un grup de persones; quan una d'elles va preguntar qui havia fet l'enterrament aquell dia, li van contestar: "El mosso de cal Peritxa", que era la casa on treballava.

– Vas continuar molt de temps amb el treball laboral?

– Sí. Després de Bellver de Cerdanya vaig anar a Organyà, lloc on em vaig oferir a una petita empresa d'autocars. Vaig fer l'esforç de treure'm el carnet de Primera Especial i ja em veus portant la gent dels poblets de vora Organyà cap a la fàbrica Taurus i també els escolars cap al col·legi. També havia dut alguna vegada l'equip de futbol en els seus desplaçaments, i algun

cop recordo haver vingut a Agramunt.

Després ja no he continuat, ja que les noves tasques en el treball pastoral, la manca de sacerdots, etc. han fet que m'hagués de dedicar totalment al ministeri. Tots aquests anys, però, els recordo amb simpatia, ja que vaig entrar en contacte amb moltes persones que no s'hi entra molt sovint només com a capellà. Almenys llavors.

– I d'Organyà vas fer cap a Agramunt. Ens podries fer una comparació entre les diferents parròquies que has estat?

– Mira, cada parròquia és diferent; ara bé no m'agrada comparar persones. Jo sempre he dit que Agramunt és terrossos,

boira i pols... això com a clima, però no em facis comparar les persones d'Agramunt amb les d'Organyà o les de Bellver de Cerdanya... Cada persona és diferent perquè el context on viu també és diferent i en definitiva són vàlides totes allà on siguin.

Una cosa que sí voldria dir és que a Organyà els joves van respondre molt més a les accions endegades per nosaltres, però hi havia una causa important i és que, a diferència d'aquí a Agramunt, no tenien cap altre tipus d'activitat.

– Ja que parles dels joves, ens podries explicar la teva labor docent a l'Institut?

– Faig classe de religió als tres nivells de BUP, i m'hi trobo molt bé. Quant a l'alumnat, tot i que aconseguixo mantenir l'ordre i la seva atenció, si he de ser sincer he de dir que la majoria no en rasquen ni una. A nivell de religió estan a les beceroles, fins i tot a nivell cultural. No saben quins són els llibres de la Bíblia, ni tampoc el significat d'un retaule com podria ser, per exemple, el del Roser; i això que se'ls ha explicat a la Bàsica, a la Catequesi... No escolten o obliden fàcilment el que escolten. Tampoc no saben el significat de les festes que celebrem: Pasqua, Quaresma, Nadal... Deixant de banda si s'hi creu o no, penso que com a mínim s'hauria de saber el significat de la celebració d'aquestes festes; saber d'on ve el sentit del Nadal, de la festa del Carnestoltes... totes aquestes celebracions

Amb el germà Pere, al col·legi de Ponts. Curs 1953-54.

Ramon Balagué als 16 anys.

que no deixen de tenir un context cultural.

El que sí que és evident és que la religió com assignatura "rellisca", i fins ara era considerada com la "niña bonita"; quedava bé, es donava bona nota i això els feia pujar la mitja. Fins que he arribat a un punt que he dit prou, de tal manera que he començat a suspendre qui s'ho mereixia. I aquí sí que vull deixar clar que no avaluo la creença. Això ha de quedar al marge. Mai ningú no podrà dir que faig servir les classes de religió per a fer proselitisme; puntuo els exàmens en base als coneixements bàsics que abans he esmentat.

- I a nivell general, com valoraries l'ambient cultural de la vila?

- Crec que Agramunt, pel que fa a activitats i temps ocupat és una vila que ocupa un bon lloc. Ara, si cultura implica civisme, respecte, valors... no sé quin lloc ocuparia. Està bé tenir el temps ocupat "fent coses", però que no ens faci oblidar "fer-nos nosaltres mateixos", això serà cultura.

Amb tot no vull desmerèixer el que s'ha fet i es fa en aquest camp, i en tenim exemples ben notables com: la cultura musical que es desenvolupa; grup de teatre, Cau, Esplai, la mateixa revista SIÓ, que aquest mes compleix 30 anys,... són realitats que ens afalaguen.

Però tot això no ens hauria de fer oblidar que hi han persones que des del silenci, des del treball honrat, des de l'espai d'un llit o d'un raconet de casa, han cultivat un

esperit de sacrifici, de renúncia, de domini... i això sovint no ho incloem dins el concepte cultura.

Aquestes mateixes entrevistes de SIÓ han esdevingut, almenys fins al moment, espais per a persones que socialment se'ls dóna o ens volem donar un cert relleu. Perquè no comencem a pensar en altres persones molt humils, molt senzilles i, si vols, sense massa recursos? La pobresa, la humilitat, la senzillesa, el silenci, la renúncia, el domini... no és cultura?

- Com veus la realitat del jove d'avui?

- Quan es parla de jove és parlar sempre amb esperança. Crec que ser jove és empenya, impuls, renovació, creativitat, risc... i tot això crec que és el que fa tirar endavant una societat i una Església.

El que passa és que el jove d'avui viu com desenscisat. La crisi, l'atur, la pèrdua de valors, són uns condicionants que el fan sentir insegur i inestable. Per altra banda la societat l'ha instrumentalitzat per al consum, li ha fet creure que la "permissivitat" és el millor camí. Diria que ha canviat la brúixola pel radar. El jove té líders, però li manca models. Massa sovint ens queixem dels joves, però cal pensar que viu dins la societat que li hem creat també els adults. Els punts de referència hauríem de ser nosaltres; però ho som? En què ho som?

El jove trobarà il·lusió i apostarà per la vida, s'engrescarà, valorarà l'esforç, si veu que els adults vivim il·lusionats i amb joia.

- I en l'aspecte creient?

- És cert que viuen molt allunyats. És un reflex més d'una societat mancada de valors. Jo diria que la majoria són fruit, en l'aspecte creient, d'una "religiositat externa". Han viscut dins un ambient on la fe s'identificava en un "complir" unes normes i uns preceptes. I això ha arribat un moment en què s'ho han qüestionat i, en no trobar respostes vivencials, ho han deixat.

Una religiositat de compliment no atreu; va deslligada de la vida. I així ens hem trobat que la religió s'ha usat en uns moments puntuals: Comunionis, batejos, confirmacions, matrimonis... I quan quelcom "s'usa" es perd el seu ús o es canvia per una altra cosa. La fe no és per a ser usada, sinó viscuda.

- No creus que per a molts la fe és més una necessitat que una devoció?

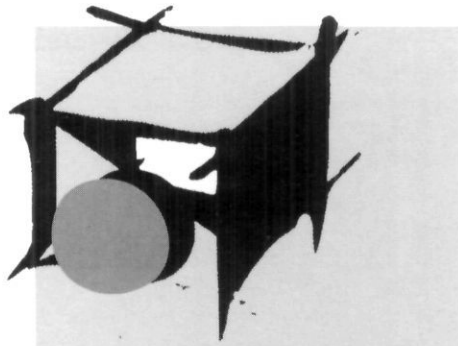
- Home, en la paraula devoció no hi voldria caure, perquè si la fe ha de ser només devoció, malament. La fe ha de ser una opció i una vida. Tenim per costum de catalogar la fe com qualsevol altra cosa que conforma el nostre entorn, com pot ser la feina, l'esbarjo, etc. i jo crec que la fe ha de ser com la saba de l'arbre, que dóna vida a aquest arbre i que gràcies a aquesta saba l'arbre donarà fruits.

- Tu mateix, però, has manifestat que has tingut dubtes al llarg de la teva vida sacerdotal.

- Crec que tota persona humana té dubtes al llarg de la seva vida, i jo, com a

El dos germans petits, Ramon i Pere, amb el seu pare. Any 1958.

PIJUAN
FOTOGRAFIA

C/. Sabateria, 4 - Tel. 973 39 04 71
25310 AGRAMUNT - Lleida

C/. Botigues, 3 - Tel. 973 55 05 04
25210 GUISSONA - Lleida

FORN i PASTISSERIA

Josep Baró

AGRAMUNT
CARRER SIO, 12 - TEL. 39 07 09

**Calefacció i
Climatització**

**Germanans
Martín**

C/. Estudis Nous, 2
Tel. i Fax 39 08 27
AGRAMUNT

Ramon fent de porter amb un equip de futbol de seminaristes. Any 1961.

humà, no sóc una excepció. És cert que hi han hagut moments de crisis autèntiques en les quals em vaig plantejar el fet de continuar o no en el sacerdoci. Hom no s'ha d'escandalitzar d'aquest fet, ja que el dubte forma part de la fidelitat; si ets fidel a una cosa i no hi ha dubtes, t'hauries de plantejar si allò ho vius aigualidament. I això ho faig extensiu a qualsevol àmbit de la nostra vida.

Tornant, però, al tema sacerdotal recordo que la crisi més forta que vaig passar va ser als trenta anys i escaig. Recordo que, després de meditar, replantejar-m'ho, escriure-ho tot... em vaig passar un dia sencer tancat a Montserrat amb un monjo que ja coneixia i li vaig explicar el que em passava. Quan vaig acabar, ell em contestà: "A mi em passa el mateix". Llavors li vaig dir que si als dos ens passava el mateix el que havíem de fer era continuar endavant; i fins aquí hem arribat. El dubte forma part de l'acte de creure.

– Com veus la situació de l'església actual?

– No voldria ser mal interpretat. La fe m'ha portat sempre a sentir-me Església. I Església ho som tots; tots els qui volem ser seguidors de Jesús. I això evidentment ho fem dins d'un marc, que és l'Església. Potser que el marc sigui vell, anacrònic, que cal renovar-lo o treure-li la pols, o tal vegada fer-ne un de nou. L'important, però, no és el marc sinó el quadre que hi

ha a dins. En aquest cas la fe, Jesucrist.

L'Església, com a quadre, evidentment que s'ha de renovar, ha d'anar a nivell de la cultura de l'època. Si no és així, la fe no esdevé engrescadora per al món d'avui.

Encara diria més, és important ser tossut en les veritats fonamentals. Avoltes per això l'Església se l'ha titllat de retrògrada o de manca de sentit comú, però hi han veritats que són i seran sempre veritats, encara que la majoria les negui. L'Església no les pot posar a votació, sinó diga'm: n'hi hauria alguna avui de veritat?

– Bé, però hi han aspectes que es podrien actualitzar més. Hi ha, per exemple, el tema del divorci... la gent també té els seus dubtes.

– Comprendc que la gent tingui dubtes, dubtes fins i tot de la fidelitat de l'església al missatge evangèlic. També els tinc jo, com he dit abans. Em refereixo a l'església a nivell jeràrquic, no de comunitat ni de creients. Si jo tinc aquests dubtes, com no els pot tenir l'altra gent?

En la mesura que la gent té dubtes ens ajuda també a nosaltres, els sacerdots, a veure la realitat d'una altra manera. La gent s'ha de manifestar i si veuen que aquí a Agramunt no anem com cal, ens ho han de dir sense por ni vergonya.

També estic d'acord amb que l'Església es podria actualitzar més. Potser no hauria de parlar tant de prohibicions i aspectes moralitzants i en canvi aprofundir més en què cal "ser".

Referent al tema del divorci sóc de l'opinió que a un cristià l'hauríem d'ajudar a descobrir Jesucrist, quin és el seu missatge, que se'l faci seu i segur que no discutirà ni de divorci, ni d'avortament... Ho viurà d'una manera diferent.

Amb tot, reconec que si una parella casada veu, per uns motius molt concrets, que no pot continuar el camí que havien començat a fer junts, penso que tenen dret a refer la seva vida. Ara bé, abans de donar aquest pas crec que han de tenir molt clar quin és el nou camí que volen

Amb el seu germà i un company de Ponts, amb sotana. Any 1965.

elegir, perquè si han d'emprar el divorci per anar canviant contínuament de parella això ja no és anar a refer la vida sinó a desfer-la definitivament.

No obstant m'agradaria parlar sobre una cosa que avui no es té en compte, com és el festeig. En aquesta etapa de la vida la gent s'hauria de conèixer més, haurien d'entrar més en la seva interioritat... i aquí arribaríem a la manca de diàleg.

- Creus que el diàleg és bàsic en l'estabilitat personal i també institucional com pot ser la família?

- No és que sigui bàsic, sinó que és imprescindible. Avui dia la gent no dialoga. Dins de moltes famílies els fills no sabèn què dir als pares i els pares no saben què dir als fills. Molts pares fan fer a llurs fills activitats extraescolars -que ja estan bé, en la seva justa mesura- per tenir-los "ocupats", no per fer-los més persones.

Una manca de diàleg familiar podríem concretar-lo en un exemple. Si un de la parella fa el "salt" a l'altre i després, com a resultat de que creu que ha comès un acte moralment dolent es "confessa", caldrà dir-li que el dolent no és haver estat amb un altre, sinó no haver-ne parlat amb la persona que ha estat infidel. Només on hi ha diàleg i comunicació profunda i sincera, hi haurà fidelitat.

Si la família no dialoga, els seus membres es busquen altres sortides.

- Un altre problema de l'Església actualment és la manca de sacerdots. Creus que si es tregués el celibat hi hauria més vocacions?

- No. Penso que en aquests moments no. Tot i que estic d'acord que el celibat hauria de ser lliure, i només les persones lliures són les que fan camí a la vida. Jo sé de molts antics companys sacerdots, actualment casats, que si se'ls permetés tornar a exercir ho farien. Aquest crec que és un tema molt important que s'hauria de plantejar la jerarquia eclesiàstica actual.

Malgrat tot, com he dit, penso que la manca de vocacions és una crisi més profunda, una crisi de fe que avui hi ha en les comunitats creients.

- Tot i els dubtes i crisis que has tingut com a sacerdot, el passat setembre vas celebrar les Noces d'Argent dins d'aquest ministeri. Què va suposar la celebració d'aquests 25 anys de sacerdoti?

- Per a mi va ser un moment important,

Primera missa de Ramon i Pere, que coincidí amb el casament d'un altre germà. Any 1968.

compartit amb un conjunt de gent que han estat mòbil i motiu per poder arribar fins aquí i simplement en dono gràcies. Gràcies d'haver arribat als 25 anys de sacerdot i empena per arribar fins on calgui; però a la vegada pensant que no ha estat cap mèrit meu, per això no vaig voler cap festa multitudinària ni cap obsequi, simplement la celebració litúrgica que en guardo un bon record.

- Amb quin Papa, dels que has conegut, et sent més identificat?

- Primer, sense discussió, amb Joan XXIII; sobretot pel seu tarannà humà que tenia. I un altre que també s'hi hauria assembletat molt, crec que hauria estat Joan Pau I, però com tots sabeu hi va ser molt poc temps.

L'actual Joan Pau II crec que la història el jutjarà com un gran Papa, més que res perquè ha sabut mantenir les coses al seu lloc, en un temps de canvis estructurals dins de l'Església. Això, però, fa que sigui força criticat. A la llarga el que val no és l'eficàcia, sinó la fidelitat. Ell ho és.

- Quin càrrec ocupes dins el Bisbat relacionat amb els joves?

Sóc delegat de Joventut del Bisbat. Ja he esmentat quelcom sobre aquest aspecte. Porta força feina i de moment no em sento satisfet del que s'ha fet. Crec que cal una reorganització de la Delegació de Joventut Diocesana amb un treball més d'equip i de col·laboració a nivell de tot el Bisbat. D'aquí que hem estat organitzant

cursos de "Formació per a Animadors de Pastoral de Joventut" a la Seu i a Balaguer. Els sacerdots ens fem grans i cal que algú prengui la torxa de l'evangelització dels joves. Aquest és el meu major afany i dedicació.

També sóc el Conciliari del servei de Colònies del Bisbat, fa ja molts anys. I això m'ha portat a nivell extern a rehabilitar la Casa de Colònies de Bastanist. La vàrem iniciar el 1975. Fins a l'actualitat s'hi han anat fent obres cada any, invertint-hi molt de temps i també diners.

- Quin és el teu ritme normal de cada dia?

- Jo em llevo sempre, hivern i estiu, a dos quarts de set del matí. Primer passo gairebé una hora en pregària. Després tinc la celebració de la missa al matí o al vespre, depèn dels dies. A tres quarts de nou començo les classes fins a les 5 de la tarda. Al vespre hi ha molts dies reunions amb pares de confirmació o de comunió, etc., i després tot el que s'ha d'anar preparant pel cap de setmana i el relacionat amb trobades amb el jovent. També cada vespre el tinc ocupat amb reunions o sortides cap a llocs diferents del Bisbat.

- Sabem que estàs encarregat de la Parròquia de Preixens...

- Sí. Preixens és quelcom extraordinari, almenys mirat des de l'òptica eclesial. I no ho dic perquè sé que em llegiran. Només vull explicar un fet: Si el Liceu era

un local emblemàtic de Catalunya, l'església parroquial de Preixens ho és per als seus habitants. S'hi han abocat del tot i per tot. Aportacions econòmiques, servei de neteja, organització de loteries i cistelles per la seva restauració... Tot el que s'ha fet ha estat gràcies al seu impuls i a la seva empena.

Com a poble té els seus defectes i les seves virtuts, com tots. Com a comunitat creient igual, però té el valor que si emprèn una cosa la fa.

– **Quines aficions personals tens?**

– M'agrada molt la muntanya, caminar, anar amb bicicleta. També m'agrada el tennis, el qual havia practicat molt i ara si puc m'hi tornaré a dedicar. Una altra afició és fer la botifarra, però no em vaga.

I una de les coses que m'agradaria molt, encara que no sigui una afició, és poder fer un viatge a Alaska.

Preguntes breus:

– **Quin és el tret principal del teu caràcter?**

– Enèrgic.

– **Quina qualitat prefereixes en una persona?**

– Fidelitat.

– **Quin és el teu defecte principal?**

– Empipar-me.

– **Quin és el teu somni de benestar?**

– Cap.

– **Quina fóra la teva pitjor desgràcia?**

– Quedar-me impossible; i que em valorin pel que no "sóc".

Casa de Colònies de Bastanist.

– **Quin tipus de música prefereixes?**

– Música clàssica.

– **Quins són els teus herois de la vida real?**

– Aquells que fan el que han de fer i ho fan amb alegria.

– **Què detestes més que res?**

– La hipocresia i el "compliment".

– **Com t'agradaria morir?**

– Com visc, que vol dir en pau. Sabent que moro.

– **Qui t'inspira més indulgència?**

– La gent que és víctima dels altres.

– **El teu lema?**

– Dóna al cos el que necessita, no

el que vol.

– **Un epitafi?**

– Cap. No vull absolutament res.

Aquesta conversa que acabeu de llegir, és el resum de la xerrada que vàrem mantenir al llarg de tres hores. Tres hores, tot s'ha de dir, que van passar d'una volada, doncs el Ramon és un bon conversador.

Reconeix que dels temes tractats se sent limitat per expressar amb claredat tot el que volia dir, "ja que hi han conceptes pobres". Amb tot, diu que no li agrada estar-se quiet i que mentre tingui un bri de vida intentarà estar en una actitud constant de donar, de compartir i d'irradiar el que el mou a "ser" i a "fer" que no és altra cosa que el Crist que l'ha captivat: "Només amb Ell i per Ell –diu– seria capaç encara de qualsevol bogeria".

És conscient també que el seu caràcter fort, moltes vegades hagi ferit la sensibilitat de la gent, la qual cosa l'ha portat a situacions delicades en què ha hagut, fins i tot, de demanar perdó. Però és realista, i disculpant-se al·lega que: "Quan arriba el cas, no hi puc fer més". I és que Mn. Ramon, com dèiem al principi, és un sacerdot carismàtic.

Moviment de Joves Cristians d'Urgell obsequiant-lo amb una "Mountain Bike". Sant Ramon, 1993.

Josep Rovira i Feiné

AQUIL·LEA

Visiteu el nostre

CENTRE DE JARDINERIA

Hi trobareu:

- Planta exterior - Planta rocalla - Planta aromàtica
- Testos - Jardineres - Tenalles
- Adobs - Terres
- Llavors gespa, hortícoles
- Celosies - Tancaments amb Bru
- Taules de fusta

*Tot per al jardí,
som professionals!*

AQUIL·LEA Jardins

Àngel Guimerà, 10
Tel. 39 03 52
Fax 39 23 24

**CONSTRUCCIÓ DE JARDINS I PARCS PÚBLICS
MANTENIMENT I PODES DE JARDINS - TRACTAMENTS FITOSANITARIS**

El rei que buscava muller

UNA vegada, en un país molt llunyà, hi havia un rei la mar d'eixerit. Aquest rei ho tenia pràcticament tot: castell, propietats, servents, terres, diners... Només li mancava una muller. Feia dies que s'havia fet grandet i estava més sol que un mussol. La seva mare,

en veure que això no podia continuar així, un bon dia li va dir:

– No em diguis que em poso on no m'hauria de posar. Però és que no me'n sé estar i, si continuo callant, rebentaré. Ja comences a trentejar i cal que et busquis una xicota que et faci companyia

i, amb el temps i una canya, et doni un hereu. Vés a buscar-la d'una vegada. Tingues en compte, però, que sigui ben manyosa i desperta; ha de saber cosir com els àngels, cuinar com el nostre coc i, sobretot, ha de ser polida com una patena.

– Teniu tota la raó del món, mare –va contestar el fill–. Em faig càrrec de la vostra ànsia. Us prometo que a partir d'ara miraré de posar-hi remei.

De manera que l'endemà mateix, el rei va agafar el seu cavall i, catric-catroc catric-catroc, se'n va anar al poble més llunyà del seu reialme. En arribar-hi va trucar tot seguit a la casa que semblava de més bon veure. Una xicota jove li va obrir la porta.

– Déu vos guard, cavaller; què desitjaríeu?

– Déu vos guard, donzella –va respondre el rei sense donar-se a conèixer–. Vinc de terres enllà i tant jo com el meu cavall estem famolencs i lassos. Ens podríeu donar alguna cosa de menjar, mentre reposem una estona?

– I tant. No faltaria més. Però digueu-me, cavaller, què és el que menja un cavall tan vistós com aquest?

– Feu bé de preguntar-m'ho, perquè encara que li donéssiu un sac ple de civada, no en tocaria ni un gra. El meu cavall és especial. Tan sols vol aquell borrim que es fa al davall dels llits.

– Molt rebé. I vós què voleu menjar?

– Amb un plat de sopes escaldades em fareu més content que no pas que em doneu el millor guisat del món.

De manera que la noia, tota complimentosa, el féu seure vora la llar. I va preparar un plat de sopes per aquell cavaller nouvingut, però amb tant poca traça que les sopes eren salades com un dimoni. El rei, ni amb la gana que tenia, no se les podia empassar. ➔

Cada cullerada que engolia es convertia en un turment infernal. Tot ell era un sac de ganyotes i esbufecs. Encara que se les menjà totes, perquè no volia fer un menyspreu a aquella gent que l'acollia.

Per altra part, la noia va portar al cavall tot un cabàs de borrim de sota el llit; i li va dir després al cavaller que no patís pel menjar del cavall, perquè, si se

l'acabava, li'n serviria més, que en tenia tant com volgués.

Un cop el rei va haver escurat el plat de les sopes salades, va demanar a la noia si li podia cosir un botó de la camisa. La mare de la noia, allí present, li ho volia fer, però ell va contestar que se sentiria molt afalagat si li ho feia la mateixa filla. Va resultar, però, que la xicota no sabia enfilar ni una agulla

saquera, de manera que en comptes de cosir el botó, li va fer un nyap impresentable fins al punt que es va haver de posar la camisa davant darrera.

Vet aquí, doncs, que el rei va marxar d'aquella casa convençut que aquella donzella no li convenia pas, perquè no era neta, ni sabia cuinar, ni sabia cosir. I així, va anar a trucar a la porta d'una altra casa on li van oferir un plat de sopes dolces com la mel i tres cabassos de borrim per al cavall; de manera que no va ni demanar si li volien cosir un botó, perquè ja veia que les coses anaven a mal borràs.

I d'aquesta faisó van passar dies i dies, dies i més dies. Com més proves anava fent el rei, pitjor resultat n'aconseguia. L'estómac el tenia desfet de tantes menges estrafolàries com s'havia hagut d'empassar; el vestit era tota una pelleringa de tantes cosidores com l'havien mal sargit; i el seu cavall havia amagrit del menjar tan poc substanciós que peixava. De manera que va pensar que més valia deixar la recerca i tornar al castell, mal fos per estar sol, que continuar patint en aquesta vall de llàgrimes.

L'endemà, quan ja tornava cap a casa, va sentir tot d'un plegat la veu d'una noia que cantava com un rossinyol. Així que va preguntar a un pagès que llaurava per allí d'on venien aquells càntics. L'home li respongué que la noia que cantava era una donzella molt pobra que vivia sola, però que no calia que hi anés perquè no tenia un pa a la post. Tot i els consells, el rei es va sentir temptat, de forma que va demanar que li assenyalés la casa.

Només atansar-s'hi, el rei va restar sorprès en veure la bellesa d'aquella minyona que, asseguda al bell mig del carrer, cosia i cantava alhora.

– Déu vos guard, donzella. Què ens podríeu socórrer a mi i al meu cavall?. Fa dies que viatgem per aquests mons de Déu i no tenim res per a menjar.

– Passeu dins de casa –va contestar la noia– que us donaré un plat de sopes que m'havia preparat per a mi. Jo encara estic tipa del sopar d'ahir nit.

– Moltes mercès, donzella, i que Déu

Nostre Senyor us ho tingui en compte.
El cavaller va entrar en aquella casa humil. Tot hi estava ben endreçat i net. La noia li va omplir un plat fins dalt de

sopes i el rei, que portava una gana de mil dimonis, va pensar que tant li feia si eren dolces com salades, perquè se les menjaria igualment. Va resultar, però, que aquelles sopes tenien un gust exquisit i el punt de sal hi era escaient. O sigui que en un tres i no res se les va empassar totes. Quan va haver acabat, la noia li preguntà què podia donar de menjar al cavall. El rei li explicà que

menjava borrim de sota el llit. En sentir aquell estirabot, la noia va fer una cara ben estranya i, per sortir de dubtes, mostrà el sota del llit al cavaller: era de pedra; brillava de net; no hi havia res. Per això va dir-li que no el podia servir en allò, però que portaria al cavall una senalla d'ordi que guardava per a les seves gallines, que elles ja podien passar picotejant els cuquets del corral.

– Si no fos molt demanar, –va atrevir-se a demanar novament el rei– em podríeu cosir el vestit que porto tot espellifat?

– Això ja està fet, senyor. Traieu-vos la camisa, que jo us la cosiré i us la compondré, perquè amb tants forats com hi teniu, poc us deu guardar del fred; després us sargiré la resta de la roba.

No cal que us digui que el rei va sentir-se encaterinat per aquella noieta que tan bé el tractava. I ja se l'hauria emportat amb ell, si no fos perquè primer volia parlar amb la seva mare. Tornà, doncs, al seu castell i li ho va explicar tot. En haver sentit les aventures que havia viscut i la manera com l'havien tractat, sa mare digué:

– Fill meu, aquesta noia darrera que t'ha acollit és la que et convé, perquè és neta, sap cuinar, sap cosir i té un bon cor.

En sentir aquestes paraules, el rei, no s'ho pensà dues vegades. Amb els seus patges i soldats, va anar a buscar aquella noia per fer-la la seva muller i, a la vegada, la reina del seu país. I us diré que es van casar, que van ser molt feliços i que van menjar molts anissos.

I heus ací un gat,
heus ací un gos,
heus ací un conte
que s'ha fos.

Text: Joan Puig i Ribera

Dibuixos: Serafina Balasch i Puig

Aquest conte ha estat fet a partir d'un altre que va ser recollit el mes de desembre de 1981 per Soledat Miralles (llavors alumna meva de 2n. de BUP de l'Institut de batxillerat). L'hi explicà el seu padrí, Josep Miralles, d'Ossó de Sió que en aquells moments tenia 80 anys.

Imatges d'ahir

A finals dels seixanta encara es celebraven les tradicionals fires en un esforç de no deixar-les morir, com poc després succeiria. La IMATGE correspon al pas dels corredors per davant de la tribuna de la prova ciclista celebrada l'any 1967.

En aquesta IMATGE, que vol captar l'ambient d'un dia de mercat, molts lectors hi reconeixeran un personatge que fou molt popular a la nostra vila.

L'entusiasme esportiu, i més concretament futbolístic, que hi havia a Agramunt els primers anys dels seixanta es palesà en una Manifestació Esportiva que se celebrà el dia 24 de juliol de 1960. La IMATGE d'aquella jornada ens mostra un grup de noies portant la bandera del Atlètic de Agramunt. Al seu voltant part del públic que

El 24 d'agost de 1964 es proclamava la Pubilla d'Agramunt, títol que recaigué en Conxita Claramunt que en la IMATGE està acompanyada per les dames d'honor Glòria Padullés i Maria Teresa Ribó. La festa se celebrà a la Sala del Casal.

La parentela del Pare Gras

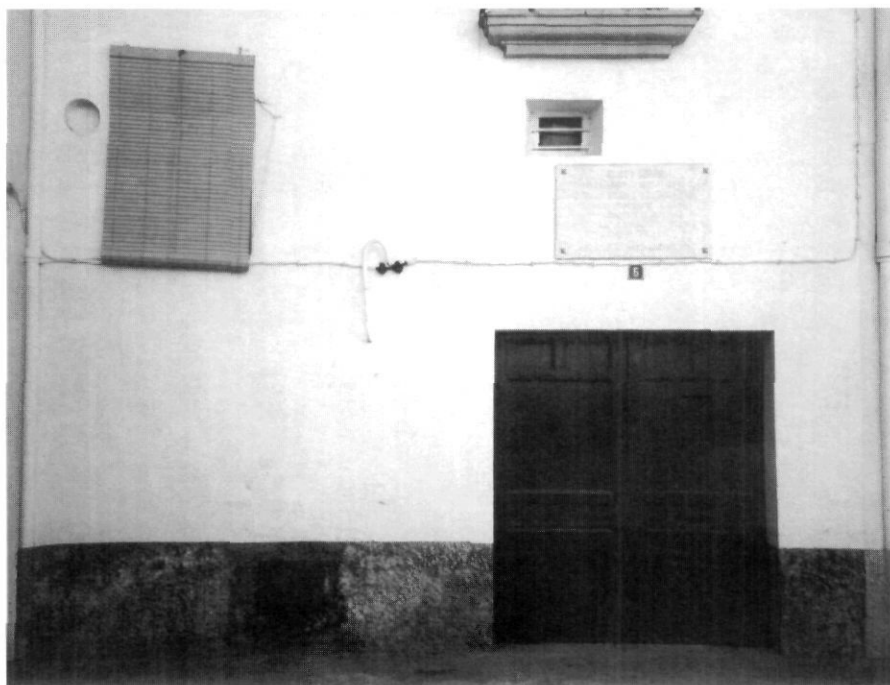
EVIDENTMENT em refereixo als familiars de sang, perquè la família espiritual d'aquest sacerdot és molt extensa: les religioses de l'Institut que ell va fundar, les alumnes dels seus col·legis, i els devots i simpatitzants de la seva persona, entre els quals cal incloure-hi una bona proporció d'agramuntins.

Mossèn Josep Gras i Granollers –el Pare Gras– era notícia en el número de SIÓ de gener, on es parlava d'una biografia seva traduïda al català per mossèn Manuel Pal. Estic ben persuadit que la majoria dels lectors poca cosa saben del P. Gras, a part que era fill d'Agramunt, que va fundar un Institut de religioses i que se li ha incoat un procés de beatificació. Per tots aquests motius, en l'article que se m'ha demanat amb motiu del trentè aniversari de la nostra revista, m'ha semblat oportú parlar dels ascendents i de la parentela d'aquest bon senyor que va camí de pujar als altars.

En l'època que el P. Gras va venir al món, la seva família no era gaire antiga de ser a Agramunt. Aneu a saber per quins motius va fer cap a la vila, unes rames s'hi van arrelar i deixaren descendència, i unes altres desaparegueren després d'una estada més o menys llarga. Però valdrà més que comencem pel començament.

De finals del segle XVIII tenim notícia d'un matrimoni format per Valentí Gras, boter d'ofici, natural de Prades de la Molsosa, i per Francesca Prat, natural de Calongè. Sembla ser que s'establiren a Bellvé i probablement allí nasqueren els fills dels quals tenim notícia: el Julià, el Josep i la Paula.

El Josep és el que més ens interessa. Del Julià en parlarem més endavant i de la Paula no en direm gran cosa, perquè només sabem que estava casada amb un tal Pere Bonet i que una

Casa del Pare Gras.

filla del matrimoni de nom Teresa, fou batejada a Agramunt l'any 1818.

El Josep Gras i Prat es va casar amb una noia de Tudela anomenada Maria Brobia i a partir d'ara ja els trobem a Agramunt.

Aquest matrimoni, com a mínim, va tenir tres fills: el Miquel, el Magí i el Joan. El Miquel contragué matrimoni l'any 1820 amb una noia agramuntina de nom Francesca Carulla i Pons, i dos anys més tard fou batejat un fill seu anomenat Josep. Però no tenim cap més notícia d'aquesta gent.

El Magí, l'any 1825, es va casar amb una noia d'Alentorn, la Francesca Granollers i Castell. Quatre anys més tard, el 1829, el Joan contragué matrimoni amb la seva cunyada Rosa Granollers. El fet que dos germans estiguessin casats amb dues germanes ha estat motiu de confusió en els

biògrafs del P. Gras, a l'hora de determinar qui eren els seus pares.

Del matrimoni format per Joan Gras i Brobia i la Rosa Granollers i Castell, tenim notícia del bateig de quatre fills: el Josep, nat l'any 1834; la Gertrudis, l'any 1839; l'Antònia el 1843; i el Ramon que vingué al món l'any 1845.

El fill gran, el Josep, és el protagonista de la nostra història, el futur Pare Gras. El Ramon va seguir l'exemple del seu germà i també s'ordenà sacerdot. I de les noies no em sabem res, tal vegada van morir joves.

Pel que acabem de dir resulta que dels familiars més pròxims del P. Gras no n'ha quedat descendència; però sí que n'hi ha del seu oncle Magí i del Julià, germà del seu avi, del qual parlarem a continuació.

El Julià Gras i Prat, també boter

d'ofici, es va casar dues vegades, la primera l'any 1803 amb Anna Maria Pasqual i Ricart. Un fill d'aquest primer matrimoni, de nom Josep, l'any 1827 es va casar amb Rosa Parra i Bernaus i tingueren una colla de fills, dels quals no n'ha quedat rastre conegut, potser perquè van morir joves. Posteriorment, el Josep Gras i Pasqual, ja vidu, es tornà a casar amb una vídua de nom Antònia Solé i Martí, de la qual no se'n coneix descendència. O sigui que del primer matrimoni del Julià no queda ningú conegut.

Més endavant el Julià s'enviudà i repetí l'experiència matrimonial amb una noia de Cabanoba, la Francesca Isant i Cucurull. No coneixem la data de l'enllaç, però el primer fill dels sis que foren batejats a la parròquia d'Agramunt, va néixer l'any 1817. Una colla de fills, però només coneixem el matrimoni d'una noia, la Rosa, nada l'any 1823.

A mitjans del segle XIX el Julià vivia al Raval de Sant Francesc i la seva pubilleta –l'esmentada Rosa– va contraure matrimoni amb un jove del mateix carrer, de nom Antoni Masses i Trepal.

Han passat molts anys d'ençà d'aleshores, tres pubilles consecutives han motivat la desaparició del cognom Gras, i no seria cap estranyesa que els descendents de l'Antoni i de la Rosa que encara viuen a Agramunt, ignoressin completament que alguns dels seus avantpassats tenien una relació familiar directa amb el Pare Gras.

També a mitjans del segle passat vivia al Pla del Pou l'oncle del sacerdot, el Magí Gras i Brobia, casat amb la Francesca Granollers. Aquest matrimoni va tenir, com a mínim, un noi i una noia. De la noia no en sabem res; però els descendents del noi, de nom Josep i casat amb la Maria Vicens i Sales, de Mafet, han arribat fins als

temps moderns amb el cognom Gras. Però aquesta família fa anys que són fora de la Vila.

Si no fos perquè les seves filles espirituals, les Religioses de Crist Rei, tenen interès en conèixer tot el que fa referència al seu Fundador, ningú no recordaria aquell xicotet que se'n va anar a Barcelona a estudiar per capellà i que després de donar molts tombs va fer cap al Sacro Monte de Granada. Tot i que els seus pares van morir a la nostra vila, ella el 1878 i ell el 1886, Andalusia quedava molt lluny i el P. Gras poques vegades devia venir a Agramunt, si és que va tornar mai.

També gràcies a les gestions d'aquelles religioses, concretament de la germana Carmen Maria que més de quatre agramuntins coneixen, a mi em va picar la curiositat de remenar papers i poder obtenir les dades que il·lustren aquest article.

Lluís Pons i Serra

Entitats

Notícies de la Coral

CONCERT DE PASQUA

De nou ens trobem a les portes de la festivitat de la Pasqua i com cada any, la Coral d'Avui i la Infantil Bon Cant us oferiran el seu Tradicional Concert de Pasqua el dia 10 d'abril a l'Església Parroquial, a la una del migdia

APLEC DE ZONA

El dia 8 de maig tindrà lloc a Organyà el XVè. Aplec Coral de la Zona Nord de les Terres de Lleida amb la participació de la Coral d'Avui.

TROBADA DE CORALS INFANTILS

La Coral Bon Cant serà aquest any l'organitzadora del 15è. JUGUEM CANTANT que es farà el dia 15 de maig a la nostra Vila. Aquest aplec està destinat als més petits de les corals infantils que formen el Secretariat. Nosaltres acollirem les corals de la Demarcació Urgell-Segarra i de la Demarcació Segrià-Noguera-Garrigues... de Terres de Lleida.

Pel que fa al grup gran, la trobada d'enguany és a nivell d'INTERCANVI i s'està programant amb la Coral Els Tabalets de Sant Hipòlit de Voltregà (Vic).

Referent a aquestes trobades anirem informant puntualment del seu desenvolupament en aquesta secció de la revista.

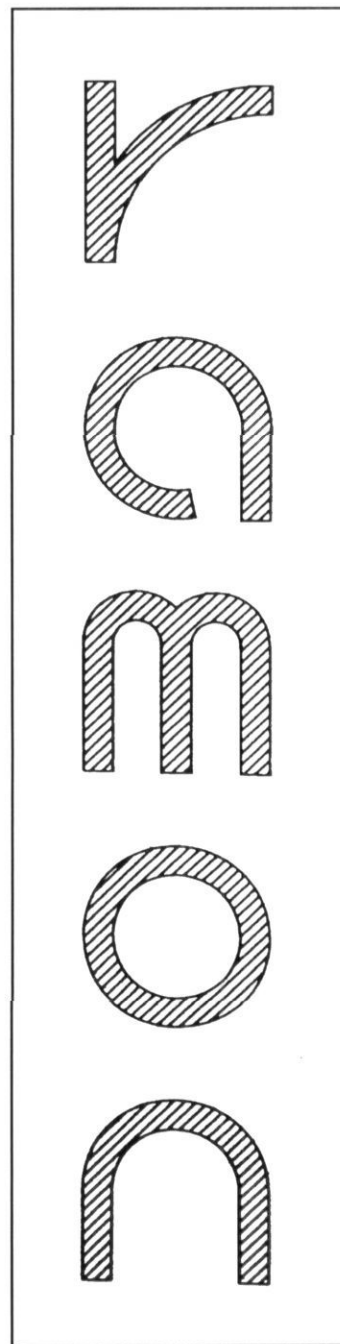
APLEC GENERAL A VILANOVA DE BELLPUIG

El dia 6 de juny es farà a Vilanova de Bellpuig un Aplec General de Terres de Lleida en homenatge al mestre-compositor Enric Morera.

J. Pijuan

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Patisserie i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Patisserie A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^o B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

PASTISSERIA GRANJA

Avinguda J. Mestres, 2
Telèfon 39 22 83
AGRAMUNT

Els lectors escriuen

Agramunt és... Cultura i Història!

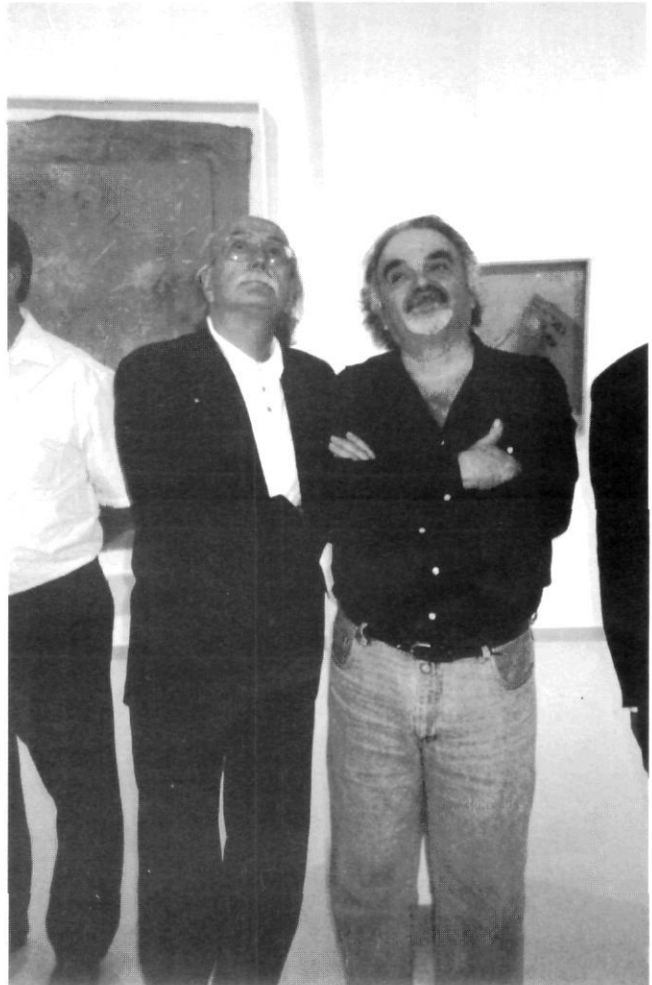
EL tancament temporal de la biblioteca de "la Caixa" ha suscitat una polèmica que, en part, quedà reflectida en el número anterior de SIÓ. No voldria entrar en la qüestió, sinó que, aprofitant l'avinentesa, m'agradaria exposar per escrit unes reflexions al respecte.

Crec sincerament que Agramunt és un poble amb la suficient entitat com per tenir una gran biblioteca pública i un bon arxiu municipal. Aquesta és la meua tesi exposada a cop calent.

Tot i que fins ara la biblioteca de "la Caixa" ens havia cobert un buit important, s'ha d'admetre que poca cosa hem fet per disposar d'una bona biblioteca municipal. Si us plau, que aquesta afirmació no se'm prengui com un retret a ningú; és tan sols una constatació innegable. És més, en la primera legislatura dels ajuntaments democràtics es va pensar en fer una biblioteca municipal. Jo mateix, que aleshores formava part del consistori, recordo que no només se n'havia parlat, sinó que es va fer un projecte (que encara deu ser en algú racó de l'Ajuntament) de la remodelació de l'edifici del Mercat, on es contemplava que una part es destinava a biblioteca pública. Dissortadament, tot va quedar en projecte, perquè llavors no hi havia diners a les arques de ca la Vila i, per altra part, encara restaven un parell de botiguers dins del recinte del mercat, cosa que dificultava tirar-ho ràpidament endavant. Altrament, avui tots ens felicitem que el Mercat hagi esdevingut l'Espai Guinovart. Tanmateix les antigues aspiracions no s'haurien d'arraconar, de manera que caldria buscar un altre lloc per fer la biblioteca del poble. Perquè insisteixo, Agramunt ha de tenir una bona biblioteca: gran, amb llibres, amb moltes publicacions periòdiques, amb un bon servei i que s'obri al públic cada dia.

A més, crec que paral·lelament a la biblioteca hi ha d'haver un gran arxiu municipal (amb arxiver d'ofici i de "benefici", inclòs). Un arxiu on es recullin totes les nostres coses d'Agramunt; on s'aplegui tota la nostra història: des dels papers oficials més importants, fins als butlletins, revistes, impresos del poble i de la comarca; sense oblidar les propagandes de mà, els cartells anunciadors, les paperetes electorals, els avisos municipals, i un llarg etcètera. Tot això també és d'Agramunt i ho hem de recollir a Agramunt. Tot això genera el nostre poble. Per això cal salvar-ho, cal tenir-ho ben ordenat i cal guardar-ho.

Només una anècdota al respecte. Durant els quatre anys que vaig ser conseller de l'Ajuntament, vaig col·leccionar curiosament tota mena de papers relacionats amb el poble. En acabar la legislatura, vaig fer donació a l'Ajuntament de dos arxivadors definitius ben plens de tot allò que havia

recollit. Passats uns anys, vaig haver de consultar la dependència que hi ha destinada a arxiu municipal. Doncs bé; aquells arxivadors que havia donat estaven esventrats i bona part dels papers eren per terra dispersos i en un desordre calamitos.

Repeteixo i acabo; Agramunt ha de tenir llar de jubilats, museus, CAP, institut, escoles municipals, escola de música, Casal, Festa Major... i moltes coses més que ja no enumero. Però també ha de tenir una bona i gran biblioteca i un bon i gran arxiu. És la millor inversió de futur que es pugui fer. Sobretot si creiem que Agramunt, a més a més de ser tot el que és, també és cultura i història.

Joan Puig i Ribera

ELS BOUS

EL Sisco va tornar a casa a mitja tarda amb el parell de bous encara junyits. Era anormal retirar a les quatre si eren a primers d'octubre i havia d'estar sembrant, abans que es passés la saó i que vinguessin les primeres gelades. Però no podia treballar més: els bous feia dies que estaven malaltissos i plegava per por a que empitjessin. No poder sembrar el blat era una desgràcia que ben segur l'arrossegaria tot l'any.

La llaurada del setembre la féu amb penes i treballs. Ara no podien tirar més. Cap remei casolà no els curava, ni tampoc ho els guarí els bons oficis del Beltran de Tremp, que havia baixat dues vegades expressament a veure'ls. El seu mal era inconegut i afectava els dos animals.

Feia uns dies que al Sisco li ballava pel cap una idea, sense fonaments aparents, que el Quel de cal Tamany li havia suggerit, mentre prenien una barreja a la taverna. Segurament, li digué, els teus bous tenen un mal donat per la Quima de cal Garric. Aquesta vella tenia fama, entre els convidats, de ser mig bruixa.

El Sisco i la seva muller, anguiats com estaven, van començar a donar voltes a l'assumpte, i poc a poc van lligar caps. A primers de setembre, havien tingut una discussió molt forta amb la Quima i el seu gendre per uns cussols que els separen uns bancals a la partida de les Obagues. Més que pels cussols, arrencats i desapareguts, pleitejaven per una gran riba d'alzineres i roures que els de cal Garric es feien seva, quan en realitat una bona part era del Sisco.

Millor dit, de la seva dona, la Maria, pubilla de cal Fidel.

El primer dia de la Festa Major, i quan tornaven amb la mestressa del ball a la plaça, fosca nit, la vella Quima els esperava al carreró a prop del Forn. Els va escometre de mala manera i els va proferir tota mena d'amenaques. La veritat és que, fora de l'ensurt, no en van fer gaire cas. Però més tard, repassant els fets, s'adonaren que un cop passada la festa van caure malalts els bous, i d'aleshores ençà ja no havien fet res més de bo.

El Sisco no creia en aquestes ximpleries, ell sabia llegir i escriure i tenia molt clar que tot això dels encanteris era propi de ments ignorants, obtuses i crèdules. El dubte li venia quan recordava les històries que de petit li explicava el seu padrí: "Temps era temps, quan a Vilaplana hi havia hagut bruixes de veritat, i que foren perseguides pel Batlle del Capítol d'Urgell i pels paers de la vila. Aquestes, esporuguides, abandonaren la població una nit de fosca i es van amagar a les coves i balmes dels Escallissos. Com a revenja provocaven pels pobles de la Coma tota mena de desgràcies: sequeres, pestes, pedregades, gelades... Però el que més esglaiava la pobra gent era que, per les nits de lluna plena, i sobretot per les de Sant Joan i Sant Silvestre, es reunien totes a la Placeta de les Bruixes, i invocaven el banyut i els mals esperits, essent els seus aquellarres esgarriposos. Encara avui molta gent mira amb prevenció en passar per aquell indret".

Tot i que el pubill de cal Fidel era reticent a creure en aquestes co-

ses, estava desesperat i havia de fer quelcom. No va escoltar ni els precos de la seva muller ni tampoc els de la tia Angeleta. Aquell vespre del sis d'octubre, quan ja s'havia fet fosc, agafà la mangala, baixà les escales de quatre en quatre, trencà a les palpentes pel carrer de l'Església i arribà al carreró prop del Forn, a cal Garric.

Tot i la por a l'inconegut, estava decidit a obligar a la vella bruixa a desfer l'encanteri, per les bones o per les males!

Trucà amb el puny tres cops a la porta, a l'hora que maleïa en veu alta la vella Quima i totes les seves males arts. La fosca de l'entrada s'il·luminà tènueament amb la claror esgrogueïda d'un llum d'oli que aguantava des del cap de l'escala en Josep, el pubill de cal Garric. La llum era tremolosa com el seu pols. Pensà el Sisco que era degut a la seva decidida actuació.

El Josep i la seva dona, filla de la vella, el van fer pujar a la sala i el van fer seure a l'escó, a la vora del foc. Sense massa contemplacions el Sisco demanà per veure la vella Quima, exposant-los amb molta decisió la necessitat que desfés l'encanteri dels bous, puix anava decidit a fer qualsevol cosa.

Negaren els Garrics el poder malèfic de la seva mare i sogra, a l'hora que juraren pel Sant Cristó gros i tots els sants que la vella no era a casa.

Després de discutir aquestes i altres raons, el Sisco molt enfadat, però també decebut per no poder solucionar el seu problema, s'aixecà per marxar, tot arrencant una currua de renecs i assegurant que tornaria.

El van acompanyar amb el llum d'oli fins al cap d'escala. Baixà enfurismat els tres primers esglaons fins al replà on hi havia la porteta del rebost. A la penombra

va veure un cabàs amb un farcell a dins. Arrencà un reneç sec, d'impotència, i va donar-li al mateix temps una puntada de peu, que el va fer estimbar escales avall en la foscor, anant a parar al mig de l'entrada. Quina no seria la seva sorpresa quan al sols de les escales, entre ais! i uis! va aparèixer la vella Garriga tota masegada, plena de blaus i un braç cascat.

No refet encara de l'ensurt, el

Sisco, tornà cap a casa a les fosques. Tot i que la porta de l'entrada era ajustada, va sentir des del carrer la fressa dels bous que estaven molt neguitosos a l'estable, donant cosses a la menjadora, mentre feien uns bramuls esgarrifosos que es podien escoltar per tot el veïnat. Fou en obrir la porta quan li va saltar per damunt, bufant i fins i tot esgarrapant-li, un enorme gat negre que no era de casa, i es va

perdre carreró avall en la foscor.

El malefici s'havia desfet, els bous tornaven a estar bons. La pobra Quima va anar baldada una colla de dies. El Sisco, però, tot i l'evidència, encara va pensar que tot plegat havia estat un seguit de casualitats irrepetibles. I és que aquestes coses ja no podien passar...

R. Bernaus

Gent, fets, coses...

S'omplirà a vessar?

Allarg de la història al nostre planeta han anat desapareixent moltes espècies, i el cas és que han desaparegut per causes que en podríem dir naturals. I de les espècies que encara hi resten n'hi ha diverses en perill d'extinció. La nostra, la dels humans, podria ser la que li toqués el torn en un futur més o menys llunyà, si s'acompleixen les prediccions –alarmistes o no– de certes veus enteses. Diuen que això és possible, malgrat que altres formes de vida anessin continuant sobre la terra.

La teoria es basa, sobretot, que l'home ha anat transformant el medi profundament fins al punt d'aconseguir una mitjana de naixements lleugerament superior al de morts. Per tant, si es prenen com a referència els quatre o cinc mil·lenis abans de Crist, quan tot just l'agricultura i les pastures eren en fase de gestació, es calcula que aleshores la població humana total era al voltant dels deu milions

de persones –més o menys el que avui dia encabeixen algunes de les grans ciutats–. D'aquells temps primitius ençà, la població mundial s'ha anat multiplicant ininterrompudament. Ja als anys quinze-vint d'aquest segle es donaven unes xifres que vorejaven els dos mil milions. Avui dia es diu que hem arribat als cinc mil, la qual cosa vol dir que en els darrers vuitanta anys, més o menys, ens hem multiplicat per dos i mig. Per tant, el dilema sembla que està servit, i si no hi ha cap daltabaix, d'ací a un període de temps relativament pròxim –un parell de segles com a màxim– l'espècie humana s'haurà multiplicat per deu. Una gran victòria biològica, aquesta, i una gran desfeta, per altra part, si tenim en compte que ens ha de conduir necessàriament a una única disjuntiva: a l'ocàs total.

Enmig d'un panorama així, és clar que els problemes s'albiren en diverses direccions; entre aquests, els del medi ambient són

els que es deriven directament del creixement de la població: la contaminació, o la creixent manca de recursos i d'energia, entre d'altres.

I, què es pot fer davant unes perspectives tan poc engrescadores? La resposta no és gens fàcil, perquè no té gaire importància tot allò que es pugui fer, si segueix un creixement de població comparable a l'actual uns quants segles més.

Si reflexionem una mica sobre les dades que ens serveixen els serveis d'estadístiques, no ens podem escapolir de l'ombra del catastrofisme més radical. És clar que els d'avui intentem tranquil·litzar-nos pensant que en som indemnes, és a dir, que encara que no ho tinguem garantit pels anys que ens resten, serà molt que espetegui el nostre maltractat món. Malgrat tot, el civisme ens hauria de responsabilitzar no només d'allò que ens pertany, sinó també d'allò que pertany igualment als nostres successors. I si en tenim un mínim de consciència, no podem pas desentendre'ns-en. O sí...?

A. PONSA

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- MANTENIMENT DE LA LLAR
- RESERVA I INFORMACIÓ VIATGES
- SERVEI JURÍDIC
- ASSESSORAMENT FISCAL I COMPTABLE

Li oferim un servei responsable i seriós. Visiti'ns sense compromís.

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

VIAJES BAIXAS, S.A.

Informació i reserva a

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

XVIIè CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI VILA D'AGRAMUNT

LA REVISTA SIÓ I EL MOLT IL·LUSTRÍSSIM
AJUNTAMENT D'AGRAMUNT, CONVOQUEN EL
XVIIè. CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

BASES

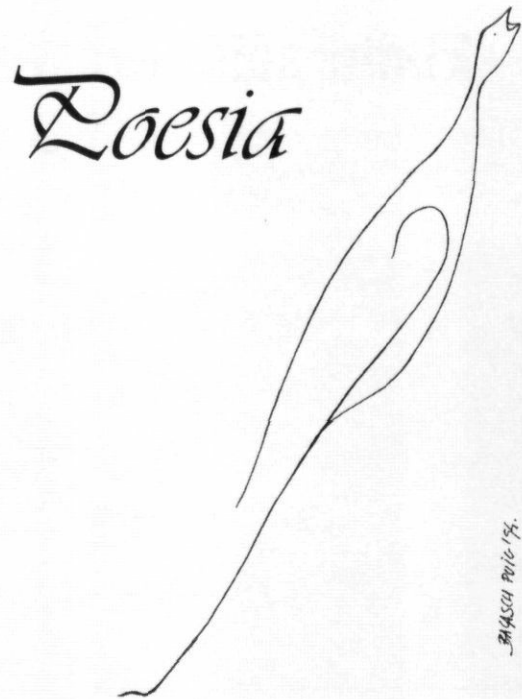
- A) Les obres que vulguin participar al Certamen hauran d'ésser escrites i presentades en català.
B) Les obres hauran d'ésser inèdites i originals. S'hauran de presentar escrites a màquina a doble espai o, en tot cas els menors de 10 anys, a mà i amb lletra clara.
C) MODALITATS:
POESIA i PROSA (Tema lliure).
D) Hi haurà opció als següents premis:

POESIA

- Un premi per curs des de 1er. a 8è d'E.G.B.
- Quatre premis a les millors poesies escrites per joves de 15, 16, 17 i 18 anys, respectivament.

PROSA

- Un premi per curs des de 1er. a 8è. d'E.G.B.
 - Quatre premis a les millors poesies escrites per joves de 15, 16, 17 i 18 anys, respectivament.
- E) Els treballs no hauran d'anar signats sinó que aniran acompanyats d'un sobre a fora del qual hi constarà per aquest ordre:
1. Títol de l'obra.
 2. Premi al qual concursa (poesia o prosa).
 3. Edat i curs del concursant.
- Dins del sobre hi haurà un paper amb el nom i l'adreça de l'autor.
- F) Cada un dels dos jurats (prosa i poesia) estarà format per membres redactors i col·laboradors de la revista SIÓ.
G) Els premis consistiran en vals descambiables en llibres per un valor de 4.000 ptes.
H) El jurat, si estima que cap obra no mereix el premi al qual el presenten, pot declarar-lo desert. Així mateix, el jurat pot concedir accèssits a les obres que cregui mereixedores.
I) Els resultats del Certamen es donaran a conèixer en un acte que s'anunciarà oportunament.
J) SIÓ tindrà el dret de publicar els primers premis.
K) El termini de presentació de les obres acaba el 25 de març de 1994.
L) Els organitzadors es reserven el dret d'alterar les bases. Si això es produís, s'anunciarà oportunament.

*Plomall de coure
que brilla al sol.
Plomall de coure
que em fa portar dol.*

*Música dolça
pastís de mel
que es compon en la molsa
i s'enlaira al cel.*

*Voldria mirar-te
plomall de coure lluent.
Voldria escoltar-te
melodia dolça d'argent.*

*La teva minúscula imatge
es dibuixa en la meva ment
ploma a ploma, diminuta
nota a nota, lentament.*

*I s'esborra pausadament
deixant escoltar la melodia
que topa i espanta
la tristor del meu cor absent
que enyora el teu
plomall lluent.*

Núria Sorribes

Agramunt, març de 1994

Elaboració Artesana de Torrons i Massapans

FÈLIX VALERO i BERNAUS

Obrador: Carrer Comtessa Aurembiaix, 5
Telèfon 39 03 19

AGRAMUNT

BUSQUEM A AGRAMUNT PERSONES CASADES

per atendre prop del seu domicili
als nostres clients.

Interessa'ts trucar al telèfon 24 50 69 (Lleida)

CORTINATGES
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - ARTICLES PER A INFANTS
ARTICLES CAMP I PLATJA - CANYA I JARDÍ
LLOGUER TENDES CÀMPING
TENDALS - TAPISSERIA - PERSIANES - MATALASSOS

Avgda. J. Mestres, 2
Tel. 39 12 16

Avgda. M. Jolonch, 36
Tel. 39 06 37

30 anys

Subscriuiu-vos-hi!

Notícies en el record

Per Anna Santacreu

PER motius que no vénen al cas, darrerament he tingut a les mans l'oportunitat de poder fullejar o, més ben dit, repassar i repassar tots els números de SIÓ que han sortit des d'aquell març de 1964.

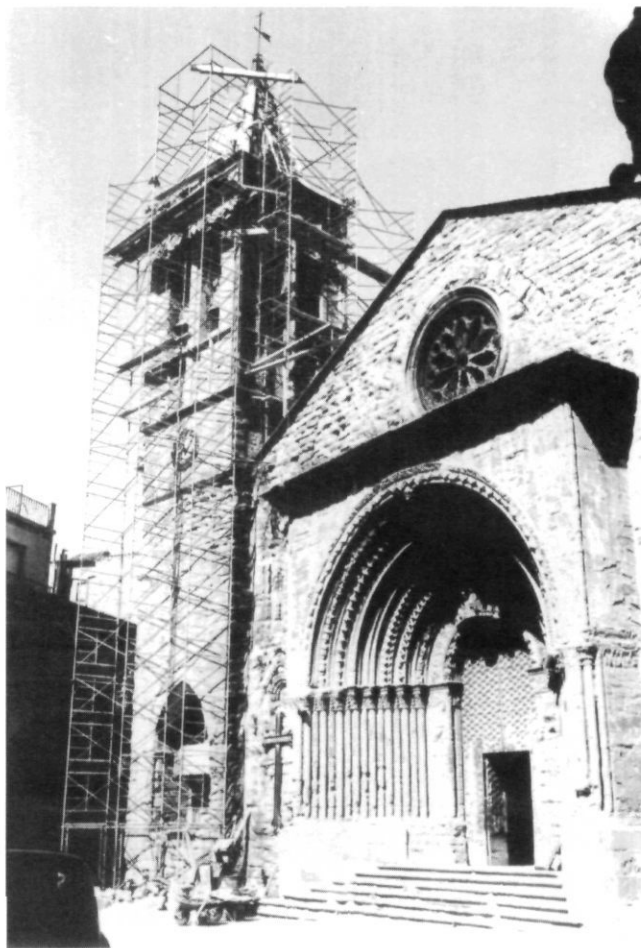
A dir veritat hi he passat més estones de les necessàries, ja que quan tens a les mans un "noticiari" d'anys enrera no trobes el moment de deixar-lo.

Per moltes raons, doncs, he decidit fer un recull de les notícies que al meu criteri m'han semblat singulars. Unes, pel seu caràcter humanitari, altres per curioses, altres per significatives; en fi, totes tenen un motiu: informar i quedar escrites per a la història.

He de dir que les notícies seleccionades tan sols són un petit recull dels primers 10 anys de vida de la revista. Fins al setembre de 1979 la secció ALBUM estava escrita en castellà; per tant, aquestes notícies les he traduïdes. Ja a partir de l'octubre del mateix any, la secció de notícies passà a ser el QUADERN, essent escrit totalment en català.

Vagi, doncs, la meva felicitació a tota aquella gent que han fet possible que es pogués arribar fins on hem arribat amb el desig de poder continuar molts anys més.

La darrera de les grans fases de restauració del temple tingué lloc l'any 1968.

PAI TRANQUIL·LITAT (agost, 1964).

"El pa es venia a la nostra vila a 8 pessetes el kg. i des de primers de juliol costa 9,50 pessetes. Un respectable augment que el consumidor agramuntès ha encaixat amb valenta resignació.

Opinar sobre aquesta pujada ens portaria massa lluny. Tan sols volem posar de relleu que, en altres èpoques i circumstàncies, una mesura d'aquesta naturalesa tal vegada hauria provocat protestes sorolloses i manifestacions de carrer. Avui, en canvi, res ni ningú no ha destorbat l'ordre i la pau que gaudim. I després diran que no tenim maduresa política".

(Sió núm. 6, pàgina 3)

MOMENT CRUCIAL (agost, 1964).

"Ens limitem a consignar el fet. El nou mercat setmanal inaugurat el primer dimecres d'agost és una arma de dos fils. Pot tenir èxit i permetre, més endavant, l'anul·lació del mercat dominical. O pot ser un fracàs i aïançar en la seva posició a qui consideri que l'únic dia apte per un bon mercat és el diumenge".

(Sió núm. 6, pàgina 9)

PLAÇA DE "SERENO" MUNICIPAL (gener 1965).

"Es posa en coneixement d'aquells a qui pugui interessar, que es troba vacant en aquest Ajuntament una plaça de "sereno" municipal. A la

secretaria o oficines municipals es facilitaran detalls de les condicions necessàries per optar a l'anomenat càrrec".

(Sió núm. 11, pàgina 12)

LITÚRGIA (abril, 1965).

"D'acord segons disposició, des del diumenge primer de quaresma, dia 4 de març, les misses es celebraran a la nostra Parròquia en llengua catalana i els fidels han acollit molt favorablement la reforma.

En atenció als nombrosos agrumuntins vinguts d'altres regions espanyoles, pròximament una de les misses dominicals es celebrarà en llengua castellana. Probablement serà la missa d'onze.

L'esperit de la disposició conciliar que introdueix l'ús de la llengua vulgar a la litúrgia, és facilitar la comprensió dels actes del culte i la seva identificació amb els mateixos".

(Sió, núm. 14, pàgina 3)

CURSETS (desembre, 1965).

"Hi ha notícies que l'empresa Ros Roca, S.A. ha organitzat uns cursos gratuïts d'especialització per aquells dels seus obrers que desitgin progressar en la seva condició laboral. D'aquesta forma els beneficis són mutus: l'empresa comptarà amb major nombre d'especialistes i l'obrer, més capacitat, veurà incrementada la seva retribució".

(Sió núm. 22, pàgina 3).

PADRÓ D'HABITANTS (març, 1966).

"Confeccionat el padró d'habitants en referència al 31 de desembre de 1965 (en compliment de l'ordre) i practicat amb la major escrupulositat, dona els següents resultats:

Població de fet:

Homes	1.879
Dones	1.928
Total	3.807

Població de dret

Homes	1.890
Dones	1.933
Total	3.823

Aquestes dades corresponen a tot el terme inclosos els agregats de Mafet i Almenara".

(Sió núm. 25, pàgina 12)

REAJUST (juny, 1967).

"En aquesta ocasió han estat les barberies les que han reajustat les seves tarifes. Afaitar i tallar el cabell – per citar dos dels serveis més corrents – costen respectivament, 14 i 34 pessetes. També les perruqueries de senyores no s'han quedat enrera, i una simple "permanent" sobrepassa les 100 pessetes".

(Sió núm. 40, pàgina 3).

Sala de torns de Ros Roca a Agramunt, els primers anys dels seixanta.

ACCIDENT (juny, 1968).

"A primers de maig, el nen Marcial Penella Amigó, de nou mesos d'edat es va empassar una agulla imperdible oberta. Fou traslladat ràpidament a una Clínica. L'agulla va circular per le vies digestives del nen i, al seu degut temps, fou expulsada a l'exterior, sense més conseqüències. Afortunadament el sobressalt i l'angoixa dels pares i altres persones interessades va tenir un final feliç".

(Sió núm. 52, pàgina 3).

CARITAT EN ACCIÓ (octubre, desembre 1968).

"Com a conseqüència d'unes cremades sofertes fa dos anys en un accident en una estufa de petroli, el nen Joaquim Barbero López recobriria la normalitat en la seva cara mitjançant una operació de cirurgia estètica. Donat que els seus pares no poden fer front a tal despesa, Sió obre una subscripció per recaptar diners i poder ajudar dita família. La recaptació total aconseguida fou de 12.750 pessetes".

(Sió núms. 56, 57 i 58, pàgina 3).

PRESSUPOST MUNICIPAL (març, 1969).

"L'Ajuntament, en sessió especial

celebrada el 27 de febrer, acordà aprovar el Pressupost Municipal Ordinari per l'actual exercici de 1969, en la quantitat total de 3.700.000 pessetes".

(Sió núm. 61, pàgina 12).

NOVA BÚSTIA (abril, 1970).

"Una nova bústia de correus ha estat instal·lada a l'avda. J. Mestres, al començament de les Cases Barates. Desitjaríem que per futures instal·lacions, es pensés en la part nord del poble, la més llunyana a l'administració de Correus".

(Sió núm. 74, pàgina 3).

PRESSUPOST PAVIMENTACIÓ PLAÇA DEL POU (abril, 1970).

"S'aprovà el pressupost de reparació de 222 m². de paviment de formigó per la plaça del Pou, presentat per David Villalta, per un import total de 50.900 pessetes".

(Sió núm. 74, pàgina 12).

SALUT PÚBLICA (maig, 1971).

"La setmana del 17 al 23 de maig es procedí a una revisió general obligatòria per tal de complimentar la campanya d'erradicació de la tuberculosi. La gent, fent-se ressò de

la importància d'aquesta mesura sanitària, hi concorregué massivament".

(Sió núm. 87, pàgina 3).

VÀRIES DE LA FESTA MAJOR (setembre, octubre 1971).

"Les Festes majors s'acaben; ja no donen més de si. El Mercadal d'enguany, a l'hora de les sardanes, feia llàstima. Poca gent, pocs diners, poca vinculació. Faltaven quasi tots els agramuntins-barcelonins fins ara puntualíssims a la festa. Però el fenomen és general. A l'envelat hi havia moltes llotges buides. I una nota d'absència molt notable: no hi

havia xurreria. Però sí que hi havia cavallets i autos de xoc.

Potser les notes més reeixides foren la tómbola i la sarsuela".

(Sió núm. especial 91-92, pàgina 3).

NOTA SENTIMENTAL (novembre, 1972).

"Els que estàvem avesats a una determinada silueta urbana d'Agramunt, hem estat afectats sentimentalment en veure com el "Clos de ca l'Iglésies" perdia bona part de la seva silueta, concretament la porta principal, amb l'escut, i una part del mur".

(Sió núm. 105, pàgina 3).

OBERTURA DE L'INSTITUT (octubre, 1973).

"Segons nota rebuda a l'alcaldia, procedent de la Direcció General d'Educació i Ciència, diu així: "Que es doni ja a Agramunt, durant el curs 1973-74, l'ensenyança del Batxillerat amb caràcter oficial, essent a tots els efectes prolongació de l'Institut de Tàrraga". S'hi impartiran els cursos 4rt., 5è i 6è. Així, doncs, la seva obertura serà el pròxim dia 15 d'aquest mes".

(Sió núm. 116, pàgina 15).

Opinió

CARÈNCIA

SI jo tingués més ofici... però no el tinc i és per això que m'espanta la meva gosadia (que no pas coratge), d'intentar contar-vos una història.

Voldria donar al meu relat un aire desimbolt i optimista que, en certa mesura us ajudés, amics lectors que teniu la paciència de llegir-me, a foragitar de la vostra ment, malgrat sigui només per una estoneta, les nombroses preocupacions que a tots ens atenallen, i tinc por de quedar-me a mig camí en aquest intent perquè és clar, no tinc prou ofici...

I és que no és fàcil (vull dir que per a mi no és fàcil), garbellar de manera coherent una història. Més enllà encara: ja és una gran dificultat a vèncer no el narrar-la, sinó que ni tan sols pescar-me-la, aquesta història.

Perquè, què us puc dir? Penso que tota història ha de tenir un acabament més o menys alligador, més o menys moralitzant, allò de la "moraleja" que en diuen els de fora, i noi! aquesta diguem-ne necessitat m'ho posa

encara més pelut.

El més senzill i per sortir del pas, fóra tirar pel camí del mig i carregar-me, amb raó o sense, tot allò que se'm posa pel davant, però és clar, aquest no és el cas. I doncs, com me'n surto de l'embolic en què m'he ficat? El que us dic, si jo tingués més ofici...

Perquè els que en tenen de veritat d'ofici, els que posseeixen un vocabulari florit i extens, gaudeixen d'una enorme facilitat per inventar-se històries, i les fabriquen sense necessitar fonaments que les avalin. Fixeu-vos, sinó, amb el maremagnum que han armat alguns "escribidores" i xerraires de talla, amb la Llei de Normalització lingüística catalana que fou aprovada al seu dia per unanimitat de totes les forces polítiques representades al Parlament de Catalunya i que ja fa onze anys que s'està aplicant. Em fa l'efecte que tot aquest enrenou més que voler buscar cinc peus al gat, és fer pipí fora del test i deixar ben palès, de passada, un antagonisme (per no dir odi) visceral, a

tot allò que fa referència a la nostra identitat amb l'ànim, potser, d'alterar la bona convivència pacífica de que fruïm al nostre país. I el més trist és que, a ben segur, hi ha molta gent senzilla i de bona fe desconexadors de la realitat catalana, que se'ls creuen.

Ah!, si tingués un lèxic tan extens, brillant i florit com un Amando de Miguel o un Federico Jiménez Losantos, per exemple, però en català, és clar. Aprofitant les pàgines d'aquest SIÓ tan nostre en el seu trentè aniversari, sortiria al pas de les falsedats que es propaguen i amb irònics eufemismes els cantaria les quaranta i deixaria com un drap brut els qui es dediquen a difondre mentides de tanta mala bava, que poden alterar la bona entesa que es respira entre tots els que vivim a Catalunya.

Però és clar, coneixedor com sóc de les meves limitacions, no ho puc fer per temor, endut per un entusiasme excessiu, a caure en la grolleria. I és que, tal com dic al començament, si jo tingués més ofici...

Pasqual Castellà

FARMÀCIA - ÒPTICA

J. ESTEVE

*10 anys al
seu servei!*

Fórmules Magistrals
Dermofarmàcia - Ortopèdia

Àngel Guimerà, 14 - Tels. Farmàcia 39 04 28 - Particular 39 24 79

ES VEN XALET A MAFET

A dos minuts de cotxe d'Agramunt, quatre façanes amb vistes sense obstacles, amb solar de 1.400 metres, per jardí, horta o el que es vulgui, quatre dormitoris, moblat, possibilitat d'ocupació immediata, garatge per sis cotxes, rodejada de pins i avets.

Raó: Telèfon 39 07 20

DISTRIBUCIONS

J. Areny
S.L.

- CARBÒNIQUES
- VINS i CAVES
- LICORS
- OBSEQUIS NADAL
- LOTS D'EMPRESA
- REPRESENTACIONS

Teixidors, 10
Tel. 39 01 53 - Fax 39 12 74
25310 AGRAMUNT (Lleida)

ADHERIT AL GRUP

HOSTALI

Major, 51
Tel. i Fax 62 08 14
25560 SORT (Lleida)

Ensenyament

LA IMMERSIÓ: EDUCACIÓ i POLÍTICA

EL Sistema Educatiu d'un determinat país, només es pot entendre dins d'unes coordenades socio-culturals, econòmiques i polítiques concretes. Qualsevol intent de demarcar-lo d'aquests condicionaments, és abocar l'acció educativa al fracàs.

Malauradament, en el nostre país, encara hi ha molts polítics i/o defensors d'un anticatalanisme radical que no han estat capaços d'integrar la pluralitat nacional de l'Estat espanyol. En el seu discurs polític han denunciat la Llei de Normalització Lingüística com anticonstitucional i pretenen acabar amb el Programa d'Immersion a les escoles.

Des de la pedagogia, i deixant de banda el no menys important valor polític del Nacionalisme, (entès com la voluntat de revaloritzar els valors culturals de la nació catalana) es van tenir en compte totes les variables intervinents en el procés d'aprenentatge d'una llengua; es va analitzar la realitat socio-lingüística de la societat catalana i es va optar, finalment, per una metodologia compensatòria: la Immersion. Aquesta era la més adequada, un cop constatada la inferioritat de la llengua i cultura catalanes respecte a la castellana estatal i dominant. La immersion garantia, en finalitzar l'escolaritat

obligatòria, el coneixement de les dues llengües oficials: castellà i català.

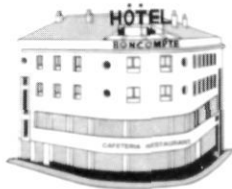
Podem entendre que des de determinades opcions polítiques hi hagi la mala voluntat de negar la diversitat cultural i lingüística de l'Estat espanyol, podem fins i tot perdonar la ignorància que demostren algunes declaracions, com que la llengua castellana està en perill d'extinció a Catalunya. Ara bé, la pedagogia no pot acceptar que des de la política es desqualifiqui la metodologia

d'aprenentatge d'una llengua fonamentada en estudis i investigacions que avalen la seva eficàcia.

La justificació o la incapacitació d'un determinat mètode educatiu només poden venir donades per la didàctica, no per la política o la ideologia. Valdria la pena fer un esforç per a no barrejar llenguatges. Que els polítics parlin des de la política i deixin als educadors el discurs pedagògic.

Montse Ortiz

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

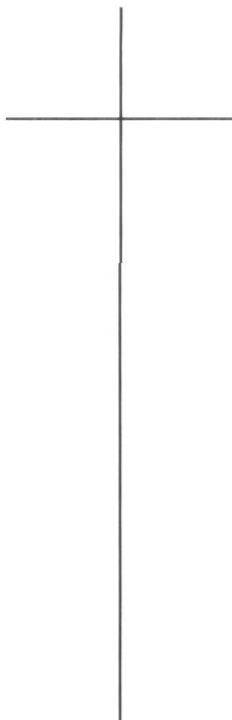
PONTS
(Lleida)

— Llibreria
— Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Primer Aniversari

Miquel Marín Ibàñez

Morí el dia 14 de març de 1993.

La teva esposa, fills i família et recorden.

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

Informació i reserves:

ZURICH
SEGUROS

PER ABASTIR LES NECESSITATS DELS NOSTRES CLIENTS, NECESSITEM PISOS DE VENDA I LLOGUER.

PÀRKINGS

LLOGUER PÀRKING SECTOR CAP
LLOGUER PÀRKING JAUME MESTRES
VENDA I LLOGUER SECTOR CLOS

LLOGUERS

PISOS NOUS A ESTRENAR CTRA. CERVERA
PIS 2 HABITACIONS (ECONÒMIC)
PIS TOTALMENT REFORMAT 3 HABITACIONS
APARTAMENT-ESTUDI MOLT CÈNTRIC
PIS AMB MOBLES I CALEFACCIÓ
DÚPLEX NOU PER ESTRENAR

VENDES

CASES UNIFAMILIARS 12.000.000 V.P.O.
PISOS 100 M² MÀXIMA QUALITAT
PIS 2 MA OPORTUNITAT 4.000.000
PIS 2 MA REFORMAT 90 M² 7.500.000
CASA 2 MA CTRA. CERVERA 8.000.000

LOCALS COMERCIALS

LOCAL 70 M² APT PER QUALSEVOL NEGOCI 20.000
LOCAL MOLT GRAN AMB BOMBA DE CALOR INSTAL·LADA
LOCAL AMB MAGATZEM INCLÒS MOLT CÈNTRIC

LOCAL PLAÇA MERCADAL 100 M²
DISPOSEM DE TERRENYS PER EDIFICAR DES DE 7.500 PTS. M²
CONTACTES A BARCELONA - LLEIDA - TÀRREGA - CERVERA - BALAGUER
APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS

El racó de la música

Les Caramelles

Durant un temps els nostres avis no consideraven acabada la quaresma fins que queien les 12 de la nit del dissabte. Molta gent esperaven amb impaciència aquest moment per tal de treure els instruments de música que havien estat desats i ben tapats durant set setmanes i tocar i cantar una mica, sembla que aquest va ser l'origen de les caramelles.

Els goigs de caràcter exclusivament religiosos, especialment els dedicats a la mare de Déu del Roser, semblen ésser les caramelles més antigues. En algunes localitats els gojaires formaven una colla a part dels caramellaires, que cantaven cançons profanes. Entre les cançons profanes, algunes eren fetes per a demanar els menjars típics (l'enciclopèdia catalana també defineix caramelles com a obsequi consistent en una barreja de queviures, especialment ous i botifarra), unes altres tenien caràcter amorós (goigs de les donzelles, cobles de les minyones), i unes altres són corrandes circumstancials cantades.

El costum de cantar caramelles el dia de Pasqua el trobem esmentat per primera vegada a les darreries del segle XVI, i fins avui ha anat presentant diferents variants segons el lloc i l'època: en alguns llocs els caramellaires dansaven entre cant i cant (al Pla de Bagues era típica la dansa dels cascavells). D'altra banda el cant ha estat acompanyat sempre d'alguns instruments musicals, antigament eren la flauta, el tamborí, la cornamusa, la gralla i el violí, però des de fa un temps ençà ja trobem gran varietat d'instruments acompanyant els cantaires. Prenent com a exemple Agramunt, veiem com els instruments són absolutament dispars: tenora, violí, flabiol, tible, trompeta, fiscorn, flauta travessera... és evident que en altres circumstàncies fora difícil que s'acoblessin.

En Joan Amades, es dol de la

degeneració en la qualitat de la música i les lletres de les cançons de caramelles en molts indrets de Catalunya. De tota manera podem veure com les caramelles desvetllen l'afeció al cant i promouen l'emoció i el sentit musical, i això sempre és encomiable. La majoria dels caramellaires no canten en tot l'any fora de les caramelles, i ho fan planerament i amb joia, mentre que en altres circumstàncies segurament els faria vergonya.

Una altra dada curiosa respecte a les caramelles que també ens apunta Joan Amades fa referència a quan el mestre Josep Ansel Clavé va fundar la primera societat coral l'any 1852, entre el pro-

grama de tasques a realitzar figurava la d'anar a fer serenates a les donzelles a tall de caramelles. Aquest projecte, però, no fou possible per la senzilla raó que els elements que integraven les societats de cantaires eren gent humil i treballadora que vivien en els pisos més alts, on també tenien estada les minyones i fadrines a les quals haurien pogut adreçar les seves cantades. Això va fer que, tot i formar part del programa, les primeres societats corals no fessin caramelles ni serenates, i no va ser fins l'any 1870 que el costum arribà a Barcelona.

Si voleu informació sobre la història de les caramelles a la nostra Vila, us remetem al treball que va editar SIÓ: "La història de la música a Agramunt".

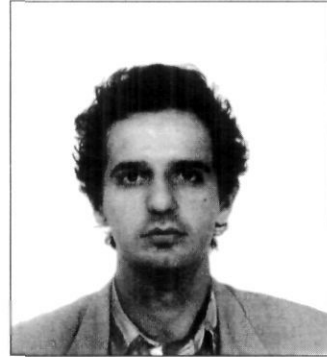
ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

AUDICIÓ:

Tal i com ja vàrem fer en el racó de la música dedicat a les Nades, us proposem aquest mes l'audició en directe del nostre grup caramellaire "Aires del Sió". Els quals ens interpretaran les següents cançons: "Caramelles", "Vals pirinenca" i la sardana "La cardina encara salta".

També us recordem que la Coral d'Avui ens oferirà el seu tradicional concert de Pasqua el diumenge dia 10 d'abril, a la una del migdia, a l'església.

PRIMER ANIVERSARI

Josep Mª Giménez i Figuera

ENCARA QUE SIGUIS LLUNY DE NOSALTRES
NO T'OBLIDEM NI UN MOMENT.

AGRAMUNT, febrer de 1994

Finestra educativa

EN aquest curs, la junta de l'APA ha tingut dues reunions amb el Sr. Delegat d'Ensenyament i tres reunions amb els Srs. Alcalde i regidor d'Ensenyament de la vila, per tal de tractar de l'edifici vell de les escoles nacionals. Se'ns ha informat que l'edifici en qüestió ha de ser remodelat totalment segons un projecte de la Delegació. Com que no hi ha suficient disponibilitat econòmica, la remodelació es farà en fases successives. L'Ajuntament i la Delegació pactaren aportar-hi cada u el 50 % del cost. La primera actuació és prevista per aquest mateix any; suposa l'arranjament de l'enllumenat del col·legi i dels serveis corresponents. Les obres s'han d'iniciar abans de l'estiu. La Delegació ha pressupostat, per aquesta qüestió i en el present exercici, cinc milions de pessetes, que vénen a ser la meitat del cost de la remodelació en la primera fase; l'altra meitat serà aportada per l'Ajuntament de la vila.

També volem informar que, de les peticions que l'APA va fer al Consistori (publicades a SIÓ el mes de novembre), unes queden pendents de realització, donat que han d'entrar dins de la remodelació total de l'edifici vell de què hem parlat; mentre que unes altres, es portaran a terme aviat. Concretament podem dir que l'Ajuntament en aquests moments ha començat la reparació i pintada de la tanca,

reixes i portes del col·legi vell.

En un altre ordre de coses, podem anunciar que, donat el poc ressò que va tenir el darrer any la setmana cultural, la junta de l'APA ha pensat transformar-la en un seguit d'activitats culturals, lúdiques i educatives al llarg del tercer trimestre escolar. Seran anomenades "Jornades culturals" i, en principi preveiem que hi haurà: tècniques d'estudi, xerrades d'educació sanitària, xerrades de formació i educació sexual, educació de seguretat vial, vuitena edició d'una obra teatral, exposició del taller de manualitats realitzat pels adults, conferència sobre l'educació i els nostres fills, ballada de cloenda del curset de sardanes i jornada de germanor. Com es desprèn de la informació, una part de les activitats aniran destinades als alumnes, i una altra, als pares. Confiam que en el proper SIÓ puguem donar el programa ben detallat.

Per acabar, no volem perdre'ns l'ocasió de felicitar SIÓ pels seus trenta anys. La tasca educativa i informativa que ha portat a terme durant aquest temps és inqüestionable. A tots els que han fet i fan possible la revista, doncs, moltes felicitats! Que SIÓ continuï moltíssims anys més!

**Junta de l'APA del col·legi públic
Macià-Companys**

CONFERÈNCIA

A PROFITANT que estem dins l'Any Internacional de la Família, es va realitzar el passat dia 22 de febrer –programada per l'A.P.A. del col·legi–, una conferència amb el tema: FAMÍLIA I TEMPS LLIURE, que va anar a càrrec del pedagog Suso Mendive.

Aquest va fer una exposició, a partir d'experiències personals relacionades amb els seus alumnes, dels problemes que sorgeixen a les famílies i va dir que la majoria rauen en el temps lliure, ja que segons la seva opinió està mal aprofitat.

Va comentar que els fills, des de ben petits, capten tots els sentiments dels pares i que aquests han d'aprofitar l'avinentsa per inculcar-los uns valors per a fer-los més persones.

Un dels temes que influeixen més negativament sobre els infants, segons la seva opinió, és la televisió. Va comentar que d'aquest mitjà de comunicació se n'hauria de fer un ús més racional, sobretot pel que respecta a la mainada; controlant que vegin els programes més escaients a la seva edat.

Com alternativa per al temps lliure va exposar un ventall de possibilitats que van des de l'esport, el qual ajuda a fer un nen més sa, passant per la informàtica, la música, sortides familiars, jocs... O sia activitats que requereixin esforç, imaginació i

enriqueixin culturalment.

Amb un llenguatge no massa conferencial però sí planer, entenedor i directe, que va agradar, va voler esperonar els assistents a que reflexionessin sobre la manera de viure i que intentessin fer-ho en un clima on els fills puguin madurar en tots els aspectes de la seva personalitat.

En finalitzar la xerrada, s'obrí un col·loqui on el conferenciant va respondre totes les preguntes que s'anaven fent entre els assistents, els quals omplien la sala d'actes del col·legi.

La Junta de l'A.P.A. està preparant noves conferències, tant per als pares com també d'altres que siguin exclusivament pels alumnes; totes, però, que puguin despertar el màxim d'interès i que siguin el màxim de pedagògiques possible.

Aprofitem l'avinentsa d'aquest escrit per felicitar la revista SIÓ en el seu trentè aniversari. Així mateix esperonem els qui passen al davant per continuar amb la tasca de fer sortir cada mes aquesta revista tan nostra. Ànims, i endavant!

**Junta de l'A.P.A. Col·legi
Mare de Déu del Socors**

PEIX i MARISC

Ramon Cuñat, S.L.

Qualitat i bon servei

*Enhorabona pel 30 Aniversari
i gràcies pel vostre treball.*

Carrer Sió, 18 - Tel. 39 03 66 - Fax 39 12 73 - **AGRAMUNT**

També estem a:

Carrer Major, 70 - **PONTS**

Carrer Bisbal, 22 - Tel. 55 07 07 - **GUISSONA**

Carrer Barcelona, s/n. - Tel. 47 06 80 - **OLIANA**

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (6) "Jo, tu, nosaltres"

VÀREM passar un bon dia del vostre aniversari tots plegats. La Clara i el Quim també hi foren a temps a felicitar-vos, i a les postres, en arribar de Galícia. Per cert que, dins el llibre "L'Ada i l'ardor" de Nabokov, que estic llegint ara, hi he trobat un vell treball de la Clara que va fer amb motiu dels trenta anys del nostre periòdic SIÓ, que s'esdevingué l'any 1994 en el número 361, corresponent al mes de març. Deixa que te'l llegeixi, és molt curtet.

Diu així:

"Jo, tu, nosaltres"

Ara que s'esdevenen els trenta anys de SIÓ, vull donar les gràcies a aquelles persones que per elles, pel seu esforç i entusiasme de fa tants anys, feren possible que SIÓ sortís. Jo que ara tinc setze anys, estic molt contenta que cada mes pugui sortir aquest periòdic agramuntí. És un orgull considero, pels agramuntins, de tenir-lo, de poder-lo llegir. I que un equip de persones amb molta voluntat i tossuderia aconseguixin, que mes rera mes, vagi sortint continuant i millorant la qualitat que, per la compaginació, articles, fotografies, etc.; pel variat que és, pel seu interès general, que està molt ben trobat, pensat per a tots els seus lectors. Podem estar joiosos tots, perquè és el reflex de la nostra cultura, de la nostra manera de ser, de la nostra capacitat imaginativa, sensibilitat que tenim ben palesa. He posat aquest títol: "Jo, tu, nosaltres". Primer el jo, com referint-me a cada u de nosaltres en particular i personalment. Després el tu, que és SIÓ, que ens acull. I fa possible que a través d'ELL, puguem escriure manifestant la nostra opinió, i així parti-

*Als estimats amics de SIÓ,
per molts anys!*

cipar en grup eterogeni i en equip també, en certa manera, pels lectors d'Agramunt i comarca, i d'arreu... I, el nosaltres, és la conseqüència, el resultat del jo i del tu interrelacionats. És l'afirmació comuna de tots, és allò, "d'Agramunt és". Sense el nosaltres, Agramunt no seria, no fóra, no existiria, ni físicament, ni espiritualment. Fa trenta anys (aviat està dit), però ací tenim el fet, la realitat: SIÓ i la seva història. N'hi ha per a congratular-nos-en. Per tota aquesta feina constant, viva, real, amb una gran projecció cap el futur, que ens enriqueix i enriqueirà a tots els agramuntins d'ací i els d'arreu del món per sempre més. Això és positiu, molt positiu, és el sembrar mes rera mes, tot el millor que hom té, per oferir-lo dins les seves possibilitats. I, tant el nen, com el jove, com el més gran, sempre, siguin homes siguin dones, indiscriminadament, col·laborant tots a una, per

fer que SIÓ sigui un òrgan cultural admirat, premiat molt dignament i que és esperat per ser llegit i rellegit per tota la família, any rera any, i guardats curosament. Estem d'enhorabona a Agramunt. Per molts anys gent de SIÓ, que SIÓ és de tots, SOM TOTS! Clara.

—Pots estar contenta, Remei, de la teva filla Clara. Aquell any 1994, fou l'any en què es va cremar el "Liceu", havíem de treure entrades, ho recordo molt bé, pel Josep i els seus fills, per veure "Maties el pintor" de Hindemich, i al cap d'uns dies s'esdevingué l'incendi. Amb ell, unes deu vegades hi havíem estat any enrera. Recordo: "La partita a puni", "Tristan i Isolda" de Wagner, una "Tosca", "Porgy and Bess" de Gerswing, Els ballets de George Balanchine... Un altre fet a Agramunt, també molt deplorable, fou que la biblioteca de "la Caixa", des del juny d'aquell any fins el dia de Sant Valentí, encara no havia obert.

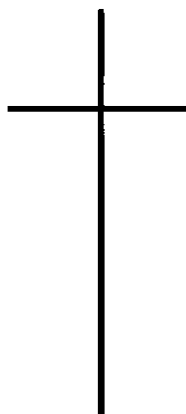
— Jo també recordo, Pep, que aquell dia de Sant Valentí em vas regalar una humil casset de cançons d'Antonio Machín, i aquella felicitació en aquell paper plegat, en què deia: Si obres aquest paper, veuràs el meu cor; si obres el meu cor, veuràs el meu pensament; si obres el meu pensament, veuràs a qui estimo. A dins hi deia: Remei, t'estimo! Em va fer molt feliç, Pep, molt feliç.

BOUTIQUE INFANTIL I JUVENIL

Especial Primera Comunió

QUITXALLA

Sió, 13 - Telèfon 39 06 39 - AGRAMUNT

Pregueu a Déu en caritat per l'ànima de

Orfilí Trepà i Pou

que morí cristianament a Balaguer el dia 28 de febrer de 1994,
als 81 anys d'edat, havent rebut els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Maria Daví i Alaman; fills, Josep M^a,
Magda i Assumpció; fills polítics, néts, cunyada, nebots, cosins
i família tota, li preguen una oració per l'etern descans de la seva
ànima.

BALAGUER, març de 1994

Esports

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

Jocs Escolars

FUTBOL SALA

En l'esport del futbol sala participem en les categories benjamí, aleví i infantil, en la categoria benjamí no hi ha competició, el que es realitzen són trobades.

Resultats:

- * Categoria Aleví Col·legi Mare de Déu del Socors.
Jacint Verdaguer - Mare de Déu del Socors 0 - 4
Macià-Companys - Mare de Déu del Socors 9 - 3
L'equip es troba situat en el quart lloc de la classificació general, encapçalada per l'altre equip d'Agramunt.
- * Categoria Aleví Col·legi Públic Macià-Companys.
Macià-Companys - Jacint Verdaguer 10 - 2
Escola Pia - Macià-Companys 1 - 15
Macià-Companys - Anglesola 5 - 2
Destaquem que aquest equip, continua invicte en la competició i s'ha imposat en tots els partits amb absoluta claredat.

- * Categoria Infantil del Col·legi Mare de Déu del Socors.

Grup B:

- Mare de Déu del Socors - Àngel Guimerà 3 - 3
- Valeri Serra - Mare de Déu del Socors 1 - 3
- Guillem Isarn - Mare de Déu del Socors 3 - 17

- * Categoria Infantil Masculí del Col·legi Públic Macià-Companys.

Grup A:

- Jacint Verdaguer - Macià-Companys 0 - 5
- Macià-Companys - Preixana 11 - 4
- Sant Josep - Macià-Companys 5 - 4

HANDBOL

Cal destacar que els equips d'handbol d'Agramunt que participen en els JJ.EE., ho fan disputant la Lliga de Segrià, la qual destaca pel seu altíssim nivell i en la que els nostres equips, tant Aleví com Infantil, estan desenvolupant una excel·lent actuació.

Resultats:

- * Categoria Aleví Masculí:
C. H. AGRAMUNT _ Torregrossa 9 - 6
C. H. Agramunt - Magraners 7 - 4
Episcopal - C. H. Agramunt 16 - 13
Gral. Brito - C. H. Agramunt 9 - 7
C. H. Agramunt - Ppe. Viana 10 - 8
- * Categoria Infantil Masculí:
Almacelles - C. H. Agramunt 13 - 13
Torregrossa - C. H. Agramunt 14 - 12
C. H. Agramunt - Ginestà 11 - 7

J. Maragall - C. H. Agramunt 13 - 11

Les "Trobades d'Handbol" disputades han estat dues:

- Dia 26 de desembre: entre Agramunt i Ponts, amb la participació de tots els nostres equips: benjamins, alevins i infantils, tant en la categoria masculina com en la femenina.
- Dia 22 de gener: entre els diferents equips d'Agramunt, Ponts i Guissona, i on la participació va ser novament molt exitosa.

BÀSQUET

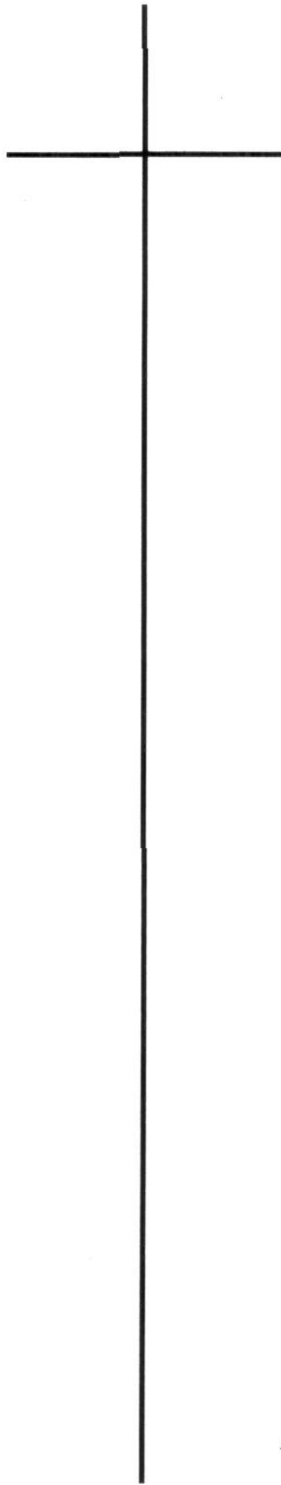
En la competició de Bàsquet, la representació de la nostra Vila la compona un únic equip de noies, Aleví Femení.

Resultats:

- * Categoria Aleví Femení:
C. H. Agramunt - Àngel Guimerà 22 - 12

La Teresa Claverol i l'equip de bàsquet femení.

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.*

J. Maragall

Preguem a Déu per l'ànima de

**CINTO
FONTANET i AÑÉ**

que morí cristianament
el dia 11 de febrer de 1994,
a l'edat de 71 anys.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Cecília Esteve
i Boncompte; fill, Jaume; cunyats, nebots,
cosins i la família tota, us agrairan una oració
pel descans etern de la seva ànima.

AGRAMUNT, febrer de 1994

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

Jacint Verdaguer - C. H. Agramunt 38 - 36 (pròrroga)
 Juneda - C. H. Agramunt 24 - 14
 C. H. Agramunt - V. de Bellpuig 26 - 37

La il·lusió d'aquest equip per aprendre i jugar creix dia a dia, cosa que es reflecteix en la seva bona línia de joc.

El nombre de jugadores de l'equip, s'ha vist aquestes últimes setmanes incrementat, cosa que afavoreix molt l'equip.

ESPORTS INDIVIDUALS

Com a esports individuals en els jocs escolars participem a Badminton, Escacs i Cross.

En badminton el Consell Esportiu de l'Urgell ha organitzat tres trobades, les tres celebrades a Agramunt, amb una nombrosa participació local.

Així mateix s'han realitzat dues trobades d'escacs, i cal felicitar el Joan Aranega com a encarregat de l'organització.

En cross cal destacar l'actuació de l'Oscar Solé en el Territorial de Bellpuig.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

C.H.A.

SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 1a. Divisió:

Sembla ésser que aquesta categoria és massa forta per l'equip de primera i actualment està situat a l'últim lloc de la classificació, però malgrat els mals resultats, els components de la plantilla es troben força animats ja que en els partits denominats "claus" s'ha donat la talla en tot moment i si no hagués estat per la mala sort i també per la manca d'experiència no s'haurien escapat els punts, tan necessaris per a poder eludir l'última posició.

Resultats:

Auto-Segre Peugeot 8 - C.H.A.- Autocars Agramunt 0
 C.H.A. - Autocars Agramunt 5 - Carrosseries Consa 3
 COPAGA 8 - C.H.A. - Autocars Agramunt 2
 C.H.A. - Autocars Agramunt 4 - Sícoris Club 7
 F.S. Borges Blanques 11 - C.H.A. - Autocars Agramunt 5
 C.H.A. - Autocars Agramunt 4 - Avema 4
 GENG Jovell 3 - C.H.A. - Autocars Agramunt 1
 C.H.A. - Autocars Agramunt 2 - Mollerussa 3
 C.H.A. - Autocars Agramunt 1 - Bar Clavijo 4

Classificació:

.....
 14.- Avema Lleida 12 punts

15.- Lara Maristes 10 punts
 16.- C.H.A. - Autocars Agramunt 7 punts

Categoria 3a. Divisió:

La cara de la moneda és l'equip de tercera que continua la seva marxa triomfal cap a la segona divisió, manant en la classificació i de moment només acosat per l'equip de Borges Blanques. El ambient que es respira a la plantilla i sobretot les ganes i coratge que hi posen els nois a la pista, són sens dubte la clau d'aquesta primera posició.

CHA - PUB JARA'S: D'esquerra a dreta i de dalt a baix:
 Entrenador Jaume Torres, Marçal, Oliver, Secanell, Guixé, Esteve,
 Maximino, Vicens, Manel i Puig.

Resultats:

C.H.A. - Pub Jara's 7 - F.S. Guimerà 6
 Vila-sana 4 - C.H.A. - Pub Jara's 6
 C.H.A. - Pub Jara's 5 - Les Avellanes 4
 La Poma Barbens 7 - C.H.A. - Pub Jara's 3
 C.H.A. - Pub Jara's 3 - Electricitat Balcells 4
 Pub Enjo l'Albi 3 - C.H.A. Pub Jara's 9
 C.H.A. Pub Jara's 4 - Monesma-Vallfogona 3
 C.H.A. Pub Jara's 7 - Bellmunt d'Urgell 2
 Prom. Art. Oorbitg 2 - C.H.A. Pub Jara's 2

Classificació:

1.- Pub Jara's	24 punts
2.- Instal. Balcells Borges	22 punts
3.- C.F.S. Guimerà	20 punts
4.- Les Avellanes C.F.S.	20 punts
5.- Promocions Art. Oorbitg	18 punts

.....

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

Cadet Femení

L'equip cadet femení després de finalitzar la primera fase en segona posició amb 28 punts, catorze partits guanyats i quatre de perduts, ha començat una segona i definitiva fase pel CAMPIONAT DE CATALUNYA 2 Categoria.

MOBLES ESCOLÀ

AL SERVEI D'AGRAMUNT I LA RIBERA

MOBLES ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 i Plaça de la Muralla

Telèfon 39 07 85

AGRAMUNT - URGELL

Els lectors escriuen

—El nivell d'aquesta segona fase és molt alt i molt igualat i és per això que el primer partit celebrat a Barberà el resultat va ser negatiu, però demostra que encara es pot aconseguir el

Més vegades hem pogut escoltar durant aquestes darreres setmanes que és una passada aquesta expressió tan peculiar entre la joventut d'avui. Jo em guardaré ben bé de dir si el qualificatiu de passada és adequat o no, però pel que m'han dit, si que la qüestió la rebel·lo un bon tros exagerada. Cal que m'expliqui: des de les darreries del passat mes de gener ençà i més con-

Categoria 2a. Catalana Senior Femení
per la Campanya d'Extensió Agrària que es va celebrar a la Sala d'Esports d'Aldan a partir del 15 de març fins al 15 d'abril. Els resultats són els següents: 1a. Molins de Rei (25 punts), 2a. Les Franqueses (20 punts), 3a. AGRAMUNT (15 punts), 4a. Barberà (10 punts), 5a. Sant Joan de Vilatorrada (5 punts), 6a. Sabadell (0 punts). El que si és xocant és el fet de que aquestes fotocòpies es feien d'unes altres dels plànols cadastrals que facilitava l'Ajuntament al preu de CINQUANTA DÒLETES cadascuna d'elles, (o sigui deu vegades més car que el comerç privat que semblava ser que per tractar-se d'un servei municipal hauria d'ésser a l'índex), amb el valor afegit i no vull dir I.V.A.—, de 75 pts. més pel concepte de taxa municipal de la instància que cal signar i que depen-

ÉS UNA "PASSADA"?

15 - 13
Fins aquí no hi ha res que cridi l'atenció com no sigui el fet de que les il·lustracions hauran fet el seu petit agost amb unes fotocòpies que, entre 15 i 25 pessetes cadascuna (segons el seu tamany), ben bé que hi deu haver anat.

El que si és xocant és el fet de que aquestes fotocòpies es feien d'unes altres dels plànols cadastrals que facilitava l'Ajuntament al preu de CINQUANTA DÒLETES cadascuna d'elles, (o sigui deu vegades més car que el comerç privat que semblava ser que per tractar-se d'un servei municipal hauria d'ésser a l'índex), amb el valor afegit i no vull dir I.V.A.—, de 75 pts. més pel concepte de taxa municipal de la instància que cal signar i que depen-

esmentades fotocòpies cadastrals.

1. H. Pardinyes. Home, si hem d'ésser objectius i hom creu que en aquest cas es pot ser-ne, evident que la diferència de costos entre comerciant particular-Administració municipal, és notable..... però la cosa encara no s'acaba aquí, puix que aquest humil ciutadà que signa una mica xafarder per naturalesa, ha volgut saber què passava en altres municipis de la rodalia i s'ha enterat, oi?, sorpresa!, que la majoria dels Ajuntaments del veïnat expedien les fotocòpies dels plànols cadastrals DE FRANC, i sense necessitat d'haver d'omplir una instància per demanar-les. Ospa!, la diferència ara ja és de consideració i per tant em pregunto i us pregunto a la vegada: és una "passada"?

Jo ja m'he fet la meua composició de lloc, ara, que cadascú ho qualifiqui com millor li sembli. Estigueu bons.

Agramuntí.

Categoria Cadet Masculí

Imatges d'ahir

Un grup de veïnes de la plaça de l'Amball, algunes amb els fills, s'afileraren davant d'un fotògraf. Era l'any 1959. Han passat 35 anys i les padrines ens hem de fer unes fotos amb els fills, els fills són pares i mares i ja no hi és.

Una vegada finalitzada aquesta fase s'iniciarà la segona fase, en la qual el nostre equip ha estat inclòs dintre d'un dels grups més forts, ja que s'haurà d'enfrontar amb equips tan importants, com l'H. Manyanet, Adrianense, Sabadell, Vilanova i la Geltrú i Barcelona, l'objectiu primordial era la classificació per jugar aquesta fase i aquest s'ha aconseguit, ara cal intentar realitzar el millor paper possible dintre del grup que per sort ens ha tocat.

Resultats 2a fase:
29-1-94 H. Manyanet - CH Agramunt: 25 - 18
5-2-94 CH Agramunt - Vilanova G.: 28 - 20
12-2-94 Barcelona - CH Agramunt: 25 - 16
19-2-94 CH Agramunt - Adrianense: 24 - 28

Categoria 2a. Catalana (Masculí)

Resultats:
12-12-93 H. Lleida - CH Agramunt: 24 - 26
12-12-93 Magraners - Agramunt-El Tiberi: 25 - 22
16-1-94 CH Agramunt - H. Pardinyes: 19 - 24
16-1-94 Agramunt-El Tiberi - H. Alcarràs: 1 - 0 (np)
23-1-94 H. Episcopal - Agramunt-El Tiberi: 18-17
30-1-94 CH Agramunt - H. Magraners: 24 - 12
30-1-94 Agramunt-El Tiberi - H. Lleida: 12-22

FOTO DE BARRI Un grup de veïnes de la plaça de l'Amball, algunes amb els fills, s'afileraren davant d'un fotògraf. Era l'any 1959. Han passat 35 anys i les padrines ens hem de fer unes fotos amb els fills, els fills són pares i mares i ja no hi és.

CHAGRAMUNT-Golejadors:Joaquim 74, Carles 46, Roman 44, Salvador 40, Albert 35, Àngel 23, Manel 17, Andrés 8, Lluís 7, Súrria 6, Ramon 4, Saball 3, Ruben 2 i Marcet 1.

esmentades fotocòpies cadastrals.
1. H. Pardinyes. Home, si hem d'ésser objectius i hom creu que en aquest cas es pot ser-ne, evident que la diferència de costos entre comerciant particular-Administració municipal, és notable..... però la cosa encara no s'acaba aquí, puix que aquest humil ciutadà que signa una mica xafarder per naturalesa, ha volgut saber què passava en altres municipis de la rodalia i s'ha enterat, oi?, sorpresa!, que la majoria dels Ajuntaments del veïnat expedien les fotocòpies dels plànols cadastrals DE FRANC, i sense necessitat d'haver d'omplir una instància per demanar-les. Ospa!, la diferència ara ja és de consideració i per tant em pregunto i us pregunto a la vegada: és una "passada"?

AGRAMUNT-EL TIBERI: D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Víctor, Joan M^a, David, Marc, Ivan, Balasch, Sergi, Toni, Xavi i Jordi.

L'equip senior havia de guanyar els dos partits davant els rivals de la capital, i potser el més difícil si que el va guanyar, en la pista de l'Handbol Lleida que comptava amb jugadors de 1a. Divisió, però per contra el partit més fàcil el que jugava a casa amb un pavelló ple de gent animant el nostre equip, no el va saber guanyar, i això que a manca de 15 minuts pel final el resultat era favorable de 17 - 14, però varen aparèixer els nervis i tot se'n va anar a rodar, també s'ha de dir que la veterania dels jugadors del Pardinyes va ésser decisiva en els moments finals del partit.

Ara, a manca de 3 jornades pel final, falta el partit decisiu entre el Pardinyes i el Lleida i el guanyador serà el Campió del Grup de Lleida de 2a. Catalana i participarà a la fase d'ascens a 1a. Catalana, la resta d'equips de Lleida descendim de categoria, tots a 3a. Catalana. L'objectiu d'aquesta temporada no s'ha pogut aconseguir, ara cal treballar ja per la propera, que caldrà lluitar per recuperar la categoria perduda. Aquesta preparació s'iniciarà amb la Copa Catalana, on es disputarà un total de 6 partits en un grup de 4 equips, amb un 1a. amb el CH Agramunt i l'Agramunt-El Tiberi. Els altres dos equips que han disputat la lliga el CH Agramunt i l'Agramunt-

Esports

Tallers Joan Jové i Solé
 El Tallers donant un nou impuls a l'handbol català.
DELEGAT TERRITORIAL C/. del Clos, 10
 El President de la Federació Catalana d'Handbol ha nomenat Delegat Territorial de Lleida el Sr. Manel Aizpunt, el cap de l'oficina de l'Associació de Tallers, que ha estat vinculat en el món de l'handbol, la nostra felicitació per aquest nomenament.
 C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7
CONVENI PROMOCIÓ I EXPANSIÓ DE L'HANDBOL
 Tel. 39 08 01
 La Federació Catalana d'Handbol i **AGRAMUNT** de l'Urgell han signat un conveni de col·laboració per tal de promoure i expandir l'esport de l'handbol en la nostra comarca.

SECCIÓ DE TRIALSIN
 Els nostres corredors, en aquest moment s'estan preparant mitjançant programes específics de preparació física i musculació, per tal d'assolir els màxims èxits possibles per aquesta temporada que s'iniciarà el proper dia 2 de juny a Vilatorrada (Folgueroles) amb el Campionat de Catalunya de Trialsin.
Fabricació d'equips per la recollida i transports de residus
 També hi ha la bona notícia que aquest any i concretament el proper 19 de juny a Agramunt celebrarem la 1a edició del Campionat de Catalunya de Trialsin, després que durant l'any 1993 no se n'hagi celebrat cap, per tant podrem gaudir una vegada més d'aquesta espectacular modalitat esportiva.

RELOTGERIA - JOIERIA
Jordi Martí i Gasull
ÒPTICA
CLUB BILIAR AGRAMUNT
ÒPTIC DIPLOMAT
CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Tres Bandes" 3ª Categoria
 ofereix tota classe de muntatge d'ulleres graduades i de sol.
 Jugadors: Lluís Jan (Cervera) 0 punts. 2) Josep M. Cuñat 4 punts. 3) Antoni Gilabert 4 punts. 4) Ignasi Aragon 4 punts. 5) Francesc X. Noró 2 punts.
 C/ de la Comtessa Aurembiaix, 7
 Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**
 Laureà Giménez i Josep M. Cuñat es classifiquen pel Campionat de Catalunya de 3ª Categoria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES" 3ª Cat.
1ª Eliminatòria
FUNERÀRIA
 Local: Borjes Blanques
 Classificació final: 1) **Laureà Giménez** (Agramunt) 4 punts. 2) Albert Mas (Borges) 4 punts. 3) Antoni Cuadrado (Olesa) 4 punts. 4) Lluís Jan (Cervera) 0 punts.
J. TORNÉ
 Local: Borjes Blanques
 Classificació final: 1) **Antoni Gilabert** (Agramunt) 4 punts. 2) Ramon Costa (Cervera) 4 punts. 3) Manel Risco (Andorra) 2 punts. 4) Joaquim Carràs (Borges) 2 punts.
AGRAMUNT
 Ramon Costa, Manel Risco i Albert Mas, es classifiquen per la segona eliminatòria.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES" 2ª Eliminatòria
ESPECIALITAT EN PINTURA DECORATIVA
 Local: Borjes Blanques
 Classificació final: 1) Francesc Pastor (Vilanova) 4 punts. 2) Lluís Vidiella (Reus) 4 punts. 3) **Laureà Giménez** (Agramunt) 2 punts. 4) Albert Mas (Borges) 2 punts.
 Francesc Pastor i Lluís Vidiella es classifiquen per les semifinals.
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
TEN GENERAL
AGRAMUNT
AGRAMUNT
AGRAMUNT

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE" 4ª Categ.
1ª Eliminatòria
 Local: Vilatorrada
 Classificació final: 1) Romà Pérez (Vilanova) 4 punts. 2) Ignasi Aragon (Agramunt) 4 punts. 3) Isidre Robledor (Tarragona) 2 punts. 4) Ferran Corpas (Córdoba) 2 punts.
PRESTIGI EN CALOR
 Local: Olesa
 Classificació final: 1) Jordi Gassó (Cervera) 4 punts. 2) **Laureà Giménez** (Agramunt) 4 punts. 3) Lluís Jan (Cervera) 2 punts. 4) Romà Pérez, Jordi Gassó, Ignasi Aragon i **Laureà Giménez** es classifiquen per les semifinals.
AGRAMUNT
AGRAMUNT
AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
Moisés Cases
 Local: Córdoba
 Classificació final: 1) Francesc Varela (Sants) 6 punts. 2) Hilar Rubio (Córdoba) 4 punts. 3) Josep M. Balvéz (Córdoba) 2 punts. 4) **Laureà Giménez** (Agramunt) 0 punts.
CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Banda" 4ª Categoria
 Local: Sant Adrià
 Classificació final: 1) Llorens Badia (Olesa) 6 punts. 2) **Ignasi Aragon** (Agramunt) 4 punts. 3) Francesc Almendros (S. Adria) 2 punts. 4) Agustí Munt (La Rabassada) 0 punts.
AGRAMUNT
AGRAMUNT
AGRAMUNT

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 4ª Categ.
1ª Eliminatòria
 Local: Borjes Blanques
 Classificació final: 1) Isidor Cardet (Bowling) 5 punts. 2) **Antoni Gilabert** (Agramunt) 4 punts. 3) Andreu Vilafranca (Borges) 3 punts. 4) Gregori Campanya (Cervera) 0 punts.
AGRAMUNT
AGRAMUNT
AGRAMUNT

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA" 4ª Cat.**2ª Eliminatória***Local: Agramunt*

Classificació final: 1) **Francesc X. Noró P.** (Agramunt) 4 punts.
 2) Miquel Casademunt (Barcelona) 3 punts. 3) Josep Mercadé (Vic) 3 punts. 4) Josep Martínez (Olesa) 2 punts.

Local: Molins de Rei

Classificació final: 1) Miquel Ubach (Molins de Rei) 6 punts.
 2) Ruben Loras (Córdoba) 4 punts. 3) Isidor Cardet (Bowling) 2 punts. 4) **Antoni Gilabert** (Agramunt) 0 punts.

Francesc X. Noró P., Miquel Ubach, Miquel Casademunt i Ruben Loras es classifiquen per les Semifinals.

L.G.

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

TERCERA REGIONAL

POSSIBILITAT DE JUGAR EL "PLAY-OFF"

El mes de febrer començà amb una contundent victòria contra el Cervera C.D. L'equip va realitzar un bon joc des de bon principi. Ben aviat es va marcar un gol psicològic i d'aquesta manera s'encarrilà una victòria fàcil.

El desplaçament fet a Andorra en festes carnavalesques fou un partit molt difícil, ja que s'hagué de remuntar un resultat advers. El terreny de joc estava gelat i a aquest fet s'hi va sumar el cansament del viatge i de les festes que s'havien celebrat el dia abans. Finalment s'aconseguí un valuós punt positiu enfront un aspirant al títol.

L'encontre disputat contra el Butsenit C.F., va estar marcat per la rivalitat que existeix entre ambdues localitats. Es guanyà, tot i que cap a les acaballes, el Butsenit creà alguna ocasió de gol. El partit fou marcat pel fort vent.

El diumenge 27 l'equip es va desplaçar a la localitat de Castellnou de Seana, el cuer de la categoria. Després d'alternatives en el marcador durant el primer període, el nostre equip es va poder adelantar per tres gols de diferència.

A falta de quatre jornades per l'acabament del campionat, l'Escola "Gerard Gatell", ocupa el cinquè lloc, a tres punts del quart classificat, el Camarasa, el qual encara ha de visitar el nostre camp i jugar partits complicats. Existeix la possibilitat de quedar quarts, posició que dóna accés a jugar el "play-off" per ascendir a segona regional.

Resultats:

6-2-94	Cervera C.D. 0 - E.F. "G. Gatell" 7
12-2-94	Andorra F.C. 1 - E.F. "G. Gatell" 1
20-2-94	E.F. "G. Gatell" 1 - Butsenit C.F. 0
27-2-94	Castellnou Seana 3 - E.F. "G. Gatell" 6

CADETS

Els nostres joves de l'equip CADET estan realitzant un bon campionat i aquest fet es demostra en la tercera posició que ocupa en aquests moments, a falta de poques jornades per la conclusió del campionat.

Tot i les dues ensopagades que han tingut enfront del Sant Guim C.D. i el Cervera C.D., han sabut reaccionar davant del partit a casa del Tàrraga, a qui van guanyar per una clara victòria.

Resultats:

6-2-94	Sant Guim C.D. 3 - E.F. "G. Gatell" 1
20-2-94	E.F. "G. Gatell" 0 - Cervera C.D. 4
27-2-94	Tàrraga U.D. 3 - E.F. "G. Gatell" 7

INFANTILS

Com en totes les categories, durant el febrer tan sols hi van haver tres jornades futbolístiques. No han estat precisament uns partits massa propicis per l'equip, ja que els resultats aconseguits no són gens satisfactoris.

En el partit enfront l'Alcarràs F.C. el resultat fou una golejada, no obstant en la jornada següent al camp de l'Alguaire C.D., es va guanyar per un 0-3 a pesar del fort vent que feia. Els marcadors d'aquesta jornada foren: M. Marín, A. Solé i J. Villalba. En la visita que ens va fer l'At. Segre de Lleida, ens va guanyar a casa per 0-5.

Esperem una forta reacció d'aquest equip, ja que darrerament sembla estar una mica desorientat.

Resultats:

6-2-94	E.F. "G. Gatell" 0 - Alcarràs F.C. 6
20-2-94	Alguaire C.D. 1 - E.F. "G. Gatell" 3
27-2-94	E.F. "G. Gatell" 0 - At. Segre 5

ALEVINS

Com cada diumenge a les 11 del matí, l'equip d'ALEVINS de l'Escola enceta una nova jornada dedicada a l'esport del futbol.

Dels tres partits disputats el febrer, dos s'han perdut i un s'ha guanyat. Un contundent 0-7 al camp de l'Alcarràs va donar molta moral al nostre jove equip.

Des d'aquí donem suport esportiu i encoratgem tot l'equip a tirar endavant.

Resultats:

6-2-94	Alcarràs F.C. 0 - E.F. "G. Gatell" 7
20-2-94	E.F. "G. Gatell" 1 - Bellpuig C.F. 4
27-2-94	Cervià C.D. 5 - E.F. "G. Gatell" 1

Assabentats a darrera hora de la celebració del 30è. aniversari d'aquesta revista SIÓ, volem, des del món del futbol, fer-vos arribar la nostra més sincera felicitació. Per molts anys!

Albert i Sisco

*T'agradaria ésser protagonista
d'un programa de ràdio?*

Vine, apunta't
a l'equip de **RÀDIO SIÓ**
i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

*Ens cal la teua
col·laboració.*

Plaça Mercadal, 7
Telèfon 39 04 21

AL DRET I A L'INREVÉS

L'inrevés és igual al dret, excepte en cinc petits detalls que han canviat de posició. Quins són?

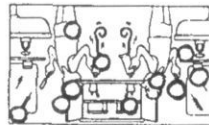
L'ACUDIT D'EN CREUS

LA CRISI TOCA FONS

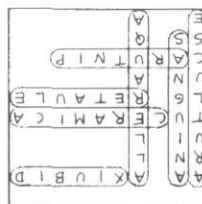

Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:
Secret dit a la muller, és
com si fos dit al barber.

Solució Al dret i a l'inrevés

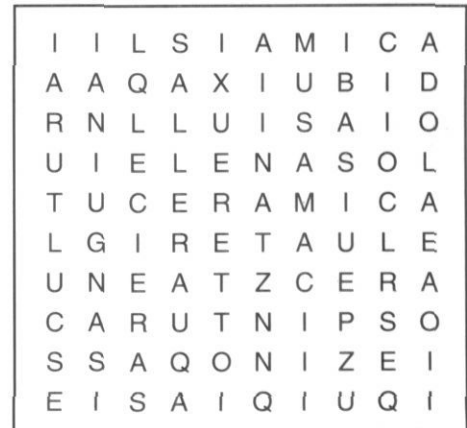

Solució a la Sopa de lletres

SOPA DE LLETRES

Per decorar la casa compro un...

SALT DE CAVALL

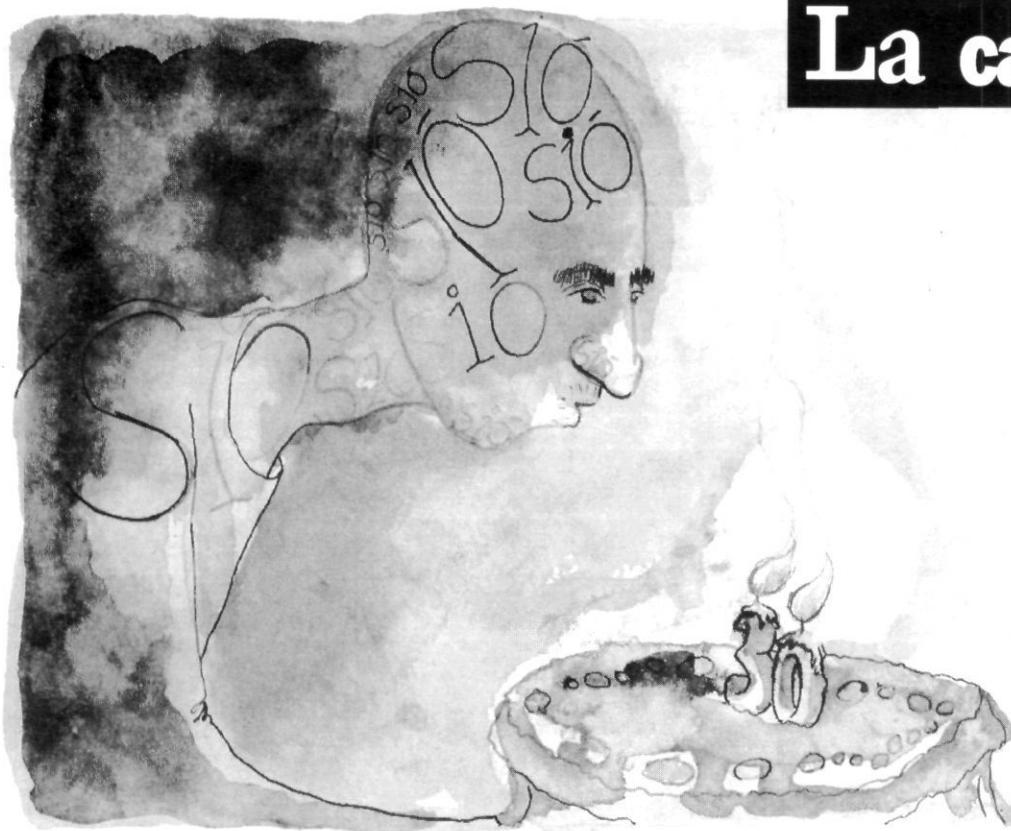
Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

Se	mu	al	
dit	com	cret	la
dit	bar	ller,	si
és	fos	a	ber.

L'IVÀ I EN MARC

La caLa*Aj*Sera.

Turrones Vicens®

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

**Marbres
Vilalta**

Carrer Clos, 24

Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Partits polítics

Grup Municipal Socialista

LA BASSA D'OLI

Amics,

Últimament i com tots haureu reparat, en els nostres escrits mensuals, estem al·ludint o donant informació dels nostres plens municipals, sobre alguna pregunta o explicació de vot feta durant els mateixos, ja que els plens són el lloc i el moment on nosaltres tenim l'oportunitat d'aquest contacte oficial amb l'equip de govern i que a més en queda constància escrita de les nostres intervencions.

Precisament en un dels plens passats va ser on vam tenir l'ocasió de preguntar per la situació de la Biblioteca i vam demanar un esforç per la negociació en poder-la obrir novament i garantir-ne la seva continuïtat... i avui ens hem d'alegrar tots plegats dels resultats aconseguits i esperem que a més d'obrir-se, s'ampliï i se li doni l'atenció que requereix.

Una de les propostes d'acord previstes en el ple passat i que a última hora es va posposar per acord de la majoria era el tema del refinançament del deute Municipal. Com ningú no ens va dir que fos secret de sumari i a més creiem que el poble té tot el dret a saber-ho, diem que a data d'avui el deute del nostre Ajuntament és de 102 milions de pessetes +31 d'interessos... a nosaltres ens sona a molts diners, malgrat alguns diuen que entra dins de la normalitat.

Hem celebrat plens amb acords de pressupostos, posteriors ampliacions i mai no havíem tingut la informació de l'actual endeutament tan clara i exacta com en aquesta sessió informativa. Nosaltres només per UNA raó estàvem disposats a votar a favor... perquè en alleugerar aquest deute, estàvem en disposició de més diners i d'aquesta manera els proveïdors de

l'Ajuntament podrien cobrar i així disposar dels seus diners dins un plaç més normal. No ens agrada, però, perquè amb aquest refinançament allarguem el problema hipotecant per més temps, deixant una situació més crítica per un possible canvi de Consistori.

Érem sabedors que en el Consell Comarcal es va celebrar una sessió informativa dirigida als alcaldes de la Comarca d'Urgell per donar-los informació sobre el P.A.C. (Pla d'Actuació Comarcal) i com per l'únic conducte que podíem saber-ne coses era a través del nostre representant a dit Consell que per la transcripció de l'acta deia que el nostre Tinent d'Alcalde, Sr. Jaume Jovell, havia assistit en representació del Sr. Batlle, a ell li fem la corresponent pregunta per saber si estava a favor o en contra... la contesta ens sorprengué, ja que va dir no saber-ne res ni haver estat en aquesta sessió. Què passa... de veritat no hi era i no hi teníem cap representant? És que el Sr. Secretari del Consell el va confondre? O és que realment no feia falta, doncs ja saben que per sistema està d'acord amb tot el que fa el Consell Comarcal, que en definitiva "porta l'aigua al seu molí" (tot cap a Tàrraga).

Per acabar us direm que, a part de llegir-nos el resum de despeses i ingressos de la Fira del Torró en concret, hem fet un repàs als papers i factures que justifiquen el seu pressupost i avui no donarem xifres ni denunciarem res... ho farem públic quan creguem que és el moment oportú, ja que hem observat possibles anomalies que justificarien sobradament la nostra crítica, però volem que us consti que continuarem treballant en aquest tema.

Siau, amics.

Grup Municipal Popular

Els partits polítics d'Agramunt van presentar una moció conjunta de recolzament al procés de política lingüística de la Generalitat de Catalunya, degut a la forta polèmica sorgida en diversos mitjans de comunicació arreu de l'estat i també polítics, el P.P. demanen la revisió de la llei del català per possible inconstitucionalitat d'alguns dels seus articles, després d'11 anys d'aplicació. El nostre grup dona suport a la moció, encara que ho férem a nivell de regidors i expressant

el sentiment majoritari de la nostra gent. No signarem amb el nom del partit ja que creiem és responsabilitat nostra demostrar, als companys d'àmbit estatal, que la llengua catalana és el patrimoni més important que tenim i que la convivència i la realitat catalana estan molt lluny, de la crítica a que es veu sotmesa Catalunya últimament.

En altre ordre de coses, voldríem ressaltar l'enyorable puntualitat en iniciar les obres de la plaça del Mercat,

esperem que les presses no minvin la qualitat de l'obra, després que a Tàrrrega un projecte similar fet al seu ferm, tingui forts signes d'esclatxes a tan sols sis mesos de la seva inauguració; seria una llàstima que després de tants esforços solament servís per fer-nos la foto.

Aprofitem també per reivindicar l'embassament d'aigua fora del canal, atès que a principis de mes hem sofert una

setmana de fortes restriccions, degut a la desfeta de la presa delegada pel Canal d'Urgell amb motiu d'efectuar reparacions abans de donar curs a l'aigua, hem de denunciar igualment l'estat de brutícia en què es trobava aquesta abans del desembassament, per efectes dels forts vents que ompliren de vegetació i altres, la superfície de l'aigua.

Els regidors del Partit Popular

Notícies de l'Esquerra

Benvolguts lectors,

El passat dia 25 de febrer, vàrem tenir la visita del nostre Secretari General Àngel Colom, per tal de presidir una reunió de l'operatiu municipal de l'Urgell d'E.R.C.

Durant la seva estada entre nosaltres el Sr. Colom efectuà una visita a l'Ajuntament de la nostra Vila, on fou rebut tal i com estava previst per l'alcalde accidental (el Sr. Huguet estava de viatge) i tres regidors més de l'equip de govern municipal. També visità el centre de poesia visual "Lo Pardal" d'en Guillem Viladot i l'Espai Guinovart.

Com sigui que la rebuda que els Srs. regidors de l'equip de govern dispensaren al Sr. Àngel Colom, fou d'una grolleria i mala educació fora de tota mida i lògica, el nostre regidor ha fet arribar una queixa escrita al Sr. Alcalde Josep Huguet, la qual us reproduïm textualment.

Sr. Alcalde, President de l'Ajuntament d'Agramunt: Com a regidor d'aquest Ajuntament per Esquerra Republicana de Catalunya em veig en l'obligació d'adreçar-me a vostè per a manifestar-li el meu disgust i el de la resta dels membres de la secció local d'E.R.C. pel tracte que els regidors del seu equip de govern ens varen dispensar (seguint estrictament les seves ordres, segons em va manifestar l'alcalde accidental Sr. Jaume Jovell) durant la visita que el nostre Secretari General Àngel Colom efectuà a l'Ajuntament de la nostra Vila.

Tot i que no es tractava d'una visita oficial crec, senyor alcalde, que no es pot pas defugir el fet de que el senyor Àngel Colom és el Secretari General del tercer Partit de Catalunya i el President del tercer Grup Parlamentari de la Cambra Catalana, i per tant una autoritat a la qual s'ha de dispensar un mínim de cordialitat i respecte, la qual cosa vàrem trobar a faltar ja des d'un primer moment, en comprovar que cap dels membres de l'equip de govern s'havia desplaçat a la porta d'entrada de

l'Ajuntament per tal de rebre'l degudament. Seguidament tal i com estava previst la policia local va barrar el pas a la premsa, seguint escrupolosament les ordres que se'ls havia donat al respecte. Finalment quan després d'una negociació mantinguda per mi mateix amb el tinent d'alcalde i regidor Sr. Grabiell Balcells, en la qual es va autoritzar la premsa a traspasar la porta de l'Ajuntament; ens vàrem dirigir al despatx de l'alcaldia on ens esperaven l'alcalde accidental i tres regidors més, vàrem poder observar amb sorpresa la imatge grotesca d'alguns d'aquells regidors que s'esperaven pràcticament ajaguts a les butaques i s'adreçaren a nosaltres d'una manera gairebé insultant que fins i tot em va fer sentir vergonya d'ésser regidor d'aquest Ajuntament que vostè presideix.

Crec sincerament que no solament no es van complir els mínims indispensables d'educació, cortesia i respecte, sinó que es va actuar premeditadament d'una manera grollera, donant una molt mala imatge de la nostra Vila i demostrant que tant vostè (per haver donat les ordres) com els membres de l'equip de govern allí presents no sou res més que una colla d'impresentables indignes de la confiança que el poble d'Agramunt i nuclis agregats us van atorgar en les passades eleccions municipals.

Per acabar voldria informar-lo que tant la visita a "Lo Pardal" d'en Guillem Viladot, com la de l'Espai Guinovart, van ésser molt agradables i reconfortants, vàrem estar molt ben atesos; i tot plegat va fer que la imatge que el nostre Secretari General es va endur d'Agramunt fos molt positiva, contràriament al que gràcies a la vostra manera de fer es podia preveure.

Atentament,

Jordi Padullés i Serra
Regidor d'aquest Ajuntament per
Esquerra Republicana de Catalunya

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 25-1-94

FIRA DEL TORRÓ: EDICIÓ 1994

S'aprovà l'expedient de sol·licitud de subvenció a la Direcció General de Promoció Comercial, per import d'1.500.000 PTA, per l'edició de 1994 de la Fira del Torró, de conformitat amb l'establert en l'Ordre de 3 de gener de 1994 (DOG núm. 1.844, de 10 de gener de 1994)

Comissió de Govern 8-2-94

ESCORXADOR MUNICIPAL

S'aprovà la Declaració de càrrega contaminant abocada de l'establiment "Escorxador Municipal", de conformitat amb el Decret 286/92 de 24 de novembre i que el laboratori d'anàlisi i control de la contaminació ambiental, LAICOMA, SL, efectuí l'anàlisi de l'Escorxador Municipal.

RETOLAR CARRERS DE MAFET

S'acordà de conformitat amb la proposta de l'alcalde de Barri de Mafet, procedir a retolar i numerar deu carrers de dit nucli de població.

Ajuntament Ple 24-2-94

EXPEDIENT D'EXPROPIACIÓ FORÇOSA SECTOR HORTS. Aprovació valoracions.

S'acordà aprovar les valoracions econòmiques i els expedients d'avinença en el preu, formalitzats en les Actes corresponents signades per l'Excm. Ajuntament d'Agramunt i els titulars propietaris dels béns i drets objecte d'expropiació forçosa.

EXPEDIENT CONTRIBUTIONS ESPECIALS SECTOR HORTS. Aprovació definitiva.

S'eleva a definitiu l'expedient de contribucions especials de les Obres d'Infraestructura del Sector dels Horts, C. Horts i Passeig Nou, fixant els imports per metre lineal següents:

Carrer Horts	17.450 PTA m ²
Passeig Nou	11.250 " "

APROVACIÓ MEMÒRIA VALORADA "ARRANJAMENT ESCORXADOR MUNICIPAL"

S'aprovà la Memòria Valorada d'Arranjament Escorxador Municipal, redactada per l'Arquitecte Municipal Sr. Antoni Traguany i Royo, amb un pressupost d'execució per contracta de 10.413.286 PTA.

UNITAT D'ACTUACIÓ Núm. 2 "RONDA DEL MOLINAL". Autorització d'execució parcial.

Atesa la sol·licitud presentada pels propietaris promotors de la Unitat d'Actuació núm. 2 "Ronda del Molinal", per

a procedir a l'execució parcial de les obres d'Urbanització d'aquesta Unitat, en concret l'àmbit territorial definit per les parcel·les resultants números 20 a 27, ambdues incloses, respecte de les quals n'acrediten la seva titularitat, segons consta en el Projecte de compensació aprovat. S'autoritza els Srs. propietaris per a l'execució del parcial de les obres d'urbanització corresponents a l'àmbit territorial definit per les dites parcel·les.

RETIRADA DE L'ORDRE DEL DIA DEL PUNT Núm. 4/2.

A proposta del regidor del Grup CiU, Sr. Josep Pla, responsable de l'àrea d'Hisenda municipal, el Ple de l'Ajuntament resol la retirada de l'ordre del dia de la present sessió el punt número 4/2, "Proposta refinançament deute municipal: operacions de crèdit" a fi i efecte d'estudiar i presentar en el seu moment alternatives més avantatjoses per l'Ajuntament.

* * * * *

Els grups municipals CiU, SOCIALISTA, ERC i el Regidor Sr. Jaume Fitó, presenten al Ple de l'Ajuntament d'Agramunt, la següent

MOCIÓ:

Davant l'actual situació creada a causa de la providència dictada per la sala 3a. del Tribunal Suprem, que planteja la possibilitat d'interposar una qüestió d'inconstitucionalitat davant del Tribunal constitucional sobre determinats articles de la Llei de Normalització Lingüística aprovada l'any 1983 pel Parlament de Catalunya i vigent a partir d'aquesta data, els grups municipals CiU, SOCIALISTA, ERC i el Regidor Sr. Jaume Fitó, a fi d'aturar la polèmica campanya promoguda arreu de l'Estat Espanyol per sectors interessats en contra de l'esmentada Llei i de la seva aplicació pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, proposem al Ple l'adopció del següents

ACORDS:

1.- Mostrar la nostra més ferma convicció que la Llei de Normalització Lingüística és plenament constitucional.

2.- Mostrar el nostre recolzament al Parlament de Catalunya, com única institució amb competència legislativa, en matèries que la Constitució i l'Estatut d'Autonomia preveuen de titularitat exclusiva de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

3.- Mostrar el nostre total suport a l'actuació de la Generalitat en l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.

4.- Mostrar el nostre rebuig per les campanyes interessades contra aquesta llei i la seva aplicació, ja que després d'11 anys de vigència de la mateixa ha quedat

plenament demostrada la seva conveniència com el mitjà idoni per la consecució dels objectius proposats (total coneixement de les dues llengües oficials per tota la població de Catalunya), sense causar cap tipus de trauma ni discriminació.

5.- Expressar la convicció que, si avui a Catalunya hi ha alguna llengua discriminada, aquesta és la catalana, situació que es mira de superar amb aquesta llei.

6.- Trametre el present acord al Molt Honorable President del Parlament de Catalunya.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Antònia Cots i Boix, arrebossar i pintar la façana de la casa. C. Castell.

Joan Jové i Sara Balasch, connexió a la xarxa de clavegueres. Polígon Industrial.

Josep Ribalta i Novell, col·locar canaleres i canviar porta. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Joan Aguza i Ortiz, col·locació d'un rètol lluminós. C. de la Germandat de la Sang.

Caixa d'Estalvis del Penedès, connexió d'aigua per obres. C. d'Àngel Guimerà.

Adolf Creus i Comas, arrebossar i pavimentar garatge. Av. de Jaume Mestres.

Francesc Sarri i Farrús, per arreglar la teulada de la casa. Agregat de Montclar.

Jordi Sera i Granés, col·locació d'una reixa metàl·lica plegable a la botiga. C. de Sant Joan.

Josep López i Ortiz, per canviar les plaques d'uralita de la teulada per teules. Ctra. de Tàrrega.

Marcel·lí Pampalona i Perelba, per canviar la canalera de la casa. Pça. del Mercadal.

Artur Setó i Ruiz, per reforçar les parets del celler de la casa. Agregat de les Puelles.

Maria-Àngels Ros i Torres, per fer envans i eixamplar la porta del garatge. C. de la Germandat de la Sang.

Joan Jové i Sara Balasch, connexió d'aigua per obres. Polígon Industrial.

INAG SA, connexió a la xarxa de clavegueres. Camí de les Planes.

Pere Solé i Buireu. Gual permanent. Ctra. de Cervera

Francesc Sangrà i Balastegui. Obres diverses al seu local. Av. de Marià Jolonch.

Vicent Castellà i Amigó, per reforçar un trespol. Pça. de l'Església.

Ramon Cases i Escudé, per rebaixar la vorada del magatzem. Raval de Puigverd

Teresa Granje i Puighermanal, per col·locar paviment de gres. C. dels Estudis Nous

Complements Esportius, SL, per pavimentar el davant d'una porta d'entrada a la nau. Polígon Industrial NAVESMA

Josep Maria Mitjavila i Morà, per connexió a la xarxa de clavegueres. C. de Sta. Esperança.

Josep Maria Bernaus i Llorens. Connexió d'aigua potable. C. dels Asgous.

CAIXA D'ESTAVIS DEL PENEDÈS, per ocupació de via pública. C. d'Àngel Guimerà.

Antoni Esteve i Ingla, per gual permanent. C. de Pau Casals Morera Serentill SL, per repassar les rajoles del graó de la porta. Corriol dels Hortets.

Marta Bergadà i Minguell. Diverses obres a l'oficina. C. Castell.

Joan Pampalona i Càceres. Arreglar la façana i repassar la teulada del cobert. Corriol del Forn.

Salvador Torra i March. Connexió a la xarxa de clavegueres. Costa dels Dipòsits.

Josep Roca i Comenge, per enrajolar un pis de la casa. Av. de Catalunya.

Josep López i Ortiz, per connexió d'aigua per obres. Camí de les Planes.

Germans Balagueró CB, per connexió aigua per obres. Camí de les Planes.

GREENDEL, per construcció d'envans a les oficines. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Núria Puig i Vilaseca, per desembussar desguàs. Pça. del Mercadal.

Josep Huguet i Herbera, per connexió a la xarxa de clavegueres. C. Castell.

Josefina Bragat i Castellà, per aïllament de parets i obertura de porta. Baixada del Mercadal.

Marta Bergadà i Minguell, per rètol lluminós al local. C. Castell.

David Villalta i Farré, per obrir porta lateral. C. de l'Ensenyament.

Francesc Bonet i Ribes, per diverses obres a la casa. Ntra. Sra. dels Socors.

Joan Corberó i Morros, per arreglar xemeneia. Ctra. d'Artesa

Isabel Parellada i Vileda, arreglar envans. C. de St. Joan

Miquel Pla i Puig. Arreglar una habitació de la casa i enrajolar-la. Raval de Puigverd.

Josep Huguet i Herbera. Connexió d'aigua potable. C. Castell

ACOVERD SL. Acondicionament d'un magatzem. C. de la Germandat.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

EDICTE

Pel present anunci es fa saber que el Ple del Consell Comarcal de l'Urgell va adoptar, en data 24 de febrer de 1994 el següent acord:

1.- Aprovar inicialment el Projecte de PROGRAMA D'ACTUACIÓ DE LA COMARCA.

2.- Sotmetre aquest acord a informació pública, pel termini de DOS MESOS, mitjançant publicació d'edictes al BOP, DOG i als taulers d'anuncis del Consell i dels Ajuntaments de la comarca.

El que es publica per general coneixement i als efectes previstos al contingut de l'acord.

Tàrrega, el 28 de febrer de 1994

El President

Jaume Aligüé i Escudé

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

En Galaad Genuflexió i Uau

per Guillem Viladot

Aquest que ara passa, Urc, és en Galaad Genuflexió i Uau. Si t'hi fixes, veuràs com va pel carrer somrient. No para: des que es lleva fins a l'hora d'allitar-se. No és que tingui un tic nerviós, sinó que se sent molt feliç. I quan va amb la seva dona encara és més clara la seva satisfacció. Un cop li vaig preguntar perquè n'era tant de feliç, i m'ho explicà. Resulta que un dia, la seva dona, la Paraninfa, en dir que el dinar ja era a taula, afegí que ella potser no dinaria perquè es trobava malament, amb molt mal de cap i fins i tot una mica de mareig. En Galaad li replicà que després de la primera cullerada de sopa, tot li passaria. Just acabat de dir això, la Paraninfa va caure estesa a terra. En Galaad, s'aixecà del sofà on estava assegut amb el gat a la falda. La bestiola, per comptes de saltar com era l'acostumat, féu una ziga-zaga i es quedà a terra immòbil. En Galaad sospità immediatament que passava alguna cosa estranya i en anar a socórrer la seva dona, les cames li feren figa. S'apropà a la Paraninfa i en fer acció d'incorporar-la no va poder. Convençut que la cosa era greu, encara va tenir esma per agafar el telèfon i trucar a un amic veí i demanar-li auxili. Un cop penjà el telèfon, les cames amb prou feines l'aguantaven, si bé el cervell li funcionava a gran velocitat. S'arrossegà fins a l'estufa i l'apagà. El veí, en arribar, trobà en Galaad i la seva dona estesos a terra. Intuint el que

passava, obrí portes i finestres, i les que no va poder, els trencà els vidres. I immediatament, com li fou possible, traslladà la parella al jardí. El matrimoni a poc a poc es recuperà. Des d'aquest fet, el Galaad s'adonà que la seva vida i la de la seva dona, van córrer el perill d'una situació límit, de tal manera que sense l'auxili del veí, haurien mort. Quan m'explicava aquest fet, en Galaad sentia un deute molt gran pel seu amic, però sobretot sentia la serenor que confereix l'haver tastat el caire d'aquell punt que determina el ser o el no ser. I el fet de poder continuar essent, va infondre a en Galaad un gran optimisme, una immensa felicitat, talment que visqués de gràcia. De tot aquest afer ja fa molts anys, però en Galaad ho sent com un succés actual sempre commemorat. Aquest sentiment és el que l'aferma més a l'existència i valora les coses petites de cada dia com esdeveniments de gran protagonisme. Sense anar més lluny, fa pocs dies redactà el seu testament. En ell deixà ben clar que en el seu enterrament hi volia molts cants i moltes flors. Cants de totes menes, des del gregorià de Solesmes, Silos o Poblet, fins al folk de Bob Dylan, Joan Baez o Pete Seeger. En adonar-se que s'havia oblidat del seu amic, canvià el testament i deixà tots els seus béns per a la confecció d'una corona de plata que en un homenatge havia de ser cenyida al cap de qui li havia salvat la vida.